O NOUĂ PROFANARE A SUFERINŢEI NAŢIONALE

Roxana IORDACHE

Mă întreb - retoric, firește - dacă ar fi posibilă astăzi, oriunde în lume, celebrarea oficială a unui rezultat al muncii forțate dintr'un lagăr nazist. Este, în schimb, posibilă o sărbătorire a rezultatului muncii silnice dintr'un lagăr comunist. Și s'a întâmplat în România membră a NATO. Cu toate că, la București, în Noembrie 2002, președintele Americii, George W. Bush, a proclamat intrarea țării noastre în Alianța Libertății ca victorie a tuturor celor care au suferit și au murit în timpul regimului comunist.

Dar conducătorii României au ținut neapărat să demonstreze contrariul, sfidând fără pic de jenă un potop de suferință românească, prin decizia de a aniversa 20 de ani dela inaugurarea Canalului blestemat Dunăre-Marea Neagră. Îmi revendic dreptul să numesc blestemat Canalul, în memoria bunicului meu, Ion Negreanu și a fratelui bunicii mele, Luca Mihăilescu, unii dintre acei - nenumărați - deținuți politici ce au inaugurat munca silnică în vederea a ceea ce astăzi urmașii nelegiuiților care i-au arestat și i-au aruncat în închisoare și-au permis să aniverseze.

Guvernanții au falsificat adevărul, mințind grosolan prin omisiune. O dublă omisiune.

Unu: s'au ferit ca Necuratul de tămâie să amintească faptul că blestematul Canal a fost inaugurat în zorii comunismului, pe vremea lui Gheorghiu-Dej, după modelul Moscovei sovietice, iar munca silnică au prestat-o în condiții înfiorătoare, elite politice, sociale și morale ale poporului român, într'adevăr, dela orașe și sate. La temelia Canalului au săpat cot la cot și nu puțini acolo au rămas îngropați, țărani și moșieri, meseriași și industriași, funcționari și intelectuali, militari și demnitari, tineri și bătrâni, pentru vina capitală de a fi reprezentat tot ce avea mai bun această țară și care trebuia să dispară ca model de patriotism, solidaritate umană, credință în Dumnezeu și hărnicie (de exemplu, bunicul meu a luptat în cele două Războaie Mondiale și a fost decorat, era negustor și proprietar agricol sau *"chiabur"*, iar fratele bunicii mele era strălucit avocat și fost prim-procuror de Olt - Dumnezeu să-i odihnească!).

Doi: inițiatorii nemernicei aniversări n'au suflat un cuvânt cu privire la faptul că, pe vremea lui Ceaușescu, de când s'au reluat lucrările la Canal, au murit o mulțime de oameni, din cauza *"minunatelor condiții de muncă și viață"*. Guvernanții au ascuns cu desăvârșire caracterul de muncă silnică mascată pe care l-au avut lucrările la Canal și pe vremea lui Ceaușescu, cel puțin prin obligarea militarilor în termen să presteze acel serviciu la care nu erau obligați nici măcar potrivit Constituției și legilor de atunci.

Sfidătoarea aniversare a Canalului ar fi trebuit să fie o comemorare la care succesorii vechilor structuri să ceară oficial iertare victimelor și urmașilor lor. Cancelarul Germaniei, Gerhardt Schroeder, a cerut iertare cu toată umilința pentru crimele nazismului, deși nu are nici o vină. Germania poartă încă și azi pe conștiință acel stigmat lăsat moștenire de Hitler.

Continuare în pag. 4

ISSN
0705-8365

Prețul unui abonament anual:
40 $ / 50 EURO

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE
THE LARGEST ROMANIAN NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

ANUL 30 Nr. 329 - OCTOMBRIE 2004 PUBLICAȚIE LUNARĂ EDITOR: GEORGE BĂLAȘU

CIRCULAȚIE ÎN AFARA CANADEI: AFRICA, ARGENTINA, ANGLIA, AUSTRIA, BRAZILIA, BELGIA, CHILE, DANEMARCA, GERMANIA, GRECIA, FRANȚA, ISRAEL, ITALIA, IUGOSLAVIA, OLANDA, ROMÂNIA, SPANIA, S.U.A., SUEDIA, TURCIA, UNGARIA, NOUA ZELANDĂ

TRANZIȚIA ȘI ALEGERILE

Eugen BÂRSAN

Când vorbim de Tranziție și Alegeri, diferența dintre un om prost și unul deștept este darea de seamă de cum și cu cine votează. Prostul nepricepând știința de tragere de sfori rămâne doar o simplă persoană fizică. Iar de aici consecința: cine nu vrea să priceapă tragerea de sfori meritată soarta blestemului din România, devenit tranziție, susținută de faptul că la electoral nu se votează cu ochii deschiși. Lipsa unei viziuni asupra realităților din țară, duce la o dezechilibrare. În care Năstase conduce tot. Neuitând să emită mesajul arogant că *"la alegerile din 28 Noembrie e tot rândul nostru"*. Iar dacă îți este tot una, bucură-te frate, naivule, de ce se întâmplă azi. Căci numai așa în vreo zece ani-vei putea spune: măi, ce bine era acum zece ani!

Atâta timp cât cetățenii rămân proști, la grămadă, acceptându-i pe comuniștii-capitaliști și pe mafioții-democrați, ei uită că s'ar putea face treburi noi. O uitare care duce la o tranziție fără sfârșit.

Ultima șansă de schimbare politică, care să pună capăt nesfârșitei tranziții, este transformarea unei lumi naive într'o lume conștientă și dinamică, care să spargă tiparele și șabloanele clasei politice românești postdecembriste, ce a întunecat România ca să nu se vadă corupția.

Jongleriile, trucurile și minciunile sfruntate, nesiguranță și dezastrul este ceea ce caracterizează starea țării. Un destin în care o ține PSD-ul, cel învățat să transforme demagogia în politică de Stat. Politica ulilor. În ne-tranziție *"foștii"* sunt mai puternici ca oricând. Multimilionari în dolari, patroni și latifundiari de bogății. De aceea e greu să poată fi învinși la alegeri. Cum să poată fi învinși de o apatie mai mult sau mai puțin generalizată. În care se oferă norodului partea circului de guvernare, ce ține mergerea înainte a oligarhiei guvernante.

Cât privește tranziția, România e țara artificiilor. Dacă PSD-ul este mentorul ne-tranziției, sărăciei și suferinței țării, el ține să mai fie și mentorul unor alegeri în care folosește experiența americană, neținând seama de omul de bunăcuviință.

Pentru o sumă de milioane de dolari (care rămâne

continuare în pagina 3

ALEGERILE ÎN LINIE DREAPTĂ

Emil Constantinescu îngroapă din nou creștin-democrația, PSD-ul folosește orice mijloc pentru a câștiga alegerile, Alianța PD-PNL pare adormită, Premierul desemnat al PSD - Mircea Geoană nu își poate justifica averea.

Andrei BĂDIN

Alegerile prezidențiale și parlamentare au intrat în linie dreaptă. De aceea și vestile care vin dinspre formațiunile politice implicate ca și strategiile lor, trebue analizate pentru a putea eventual prognoza un scor cât mai corect pentru alegerile dela sfârșitul lunii Noembrie. Singurul lucru clar deocamdată este că polul creștin democrat nu va fi nici dela anul viitor prezent în Parlamentul României. Negocierile între PNȚCD și AP au eșuat deoarece fostul președinte Emil Constantinescu dorește o funcție în noua construcție politică pe care primarul Timișoarei și actualul lider al țărăniștilor, Gheorghe Ciuhandu, nu vrea să i-o ofere pe motivul că acesta ar compromite partidul datorită prestației acestuia din postura de președinte în perioada 1996-2000. Nu știm exact ceea ce s'a discutat în spatele ușilor închise dar, fără îndoială, Emil Constantinescu nu poate fi Victor Ciorbea, care a renunțat la șefia PNȚCD pentru interesele partidului chiar dacă nu a făcut-o cu inima ușoară. Constantinescu însă nu vrea, se vede probabil un soi de *"lider regional"*, așa cum se prezenta în perioada 1996-2000 și spera să fie *"cap de listă"* în construcția politică PNȚCD-AP la Senat.

Domnul Constantinescu și cei care îi cântă în strună trebue să înțeleagă însă că *"Milica"* trebue să rămână acolo unde s'a autosituat prin renunțarea la prezidențialele din 2000 și anume în afara politicii. Este evident că încercările sale de a reveni în prim plan în fruntea unui partid din partea unui minuscul partid de un procent pot face numai deliciul presei și nu al unui exercițiu politic serios. Iar *"cererile"* la negocierile cu PNȚCD nu au nici o acoperire reală în realitate.

Partea interesantă a acestor chestiuni este că Emil Constantinescu știe că partidul său, A.P., poate spera numai împreună cu PNȚCD să intre în Parlament. Atunci de ce insistă pe faptul că trebue să fie unul din noii lideri ai PNȚCD-A.P., mai ales că din partea țărăniștilor a venit un mesaj foarte clar: fără persoane compromise, ci numai oameni noi. Este vorba numai de *"dorința"* D-lui Constantinescu de a fi în *"fruntea bucatelor"*? Este un calcul greșit nu numai pentru domnia-sa dar și pentru partidele cărora vrea să i se impună cu de-a sila. A dinamitat PNȚCD în 2000, vrea și acum să-l dinamiteze după ce luni întregi a spus că acest partid nu trebue să se mai numească astfel, că *"național țărăniștii"* au dispărut de facto de pe scena politică românească. Din păcate, oamenii corecți și cinstiți din Acțiunea Populară nu reușesc să îi spună *"adio"* acestui aventurier și nu în ultimul rând să îl termine politic și să nu mai încerce să îi mai facă *"respirație gură la gură"* după ce acesta, singur cu sine putere, și-a dat cu dreptul în stângul prin renunțarea la politică. Revenirea în forță a PSD în 2000 se datorează nu în ultimul rând prestației publice a D-lui (sau tovarășului?) Emil Constantinescu. Să ne mai aducem aminte că fostul președinte s'a declarat *"învins de fosta Securitate"* și a renunțat. Acum a fost declarat oare *"victorios"* de foștii securiști și crede că ne mai poate agasa cu haghițele sale de autoproclamat lider regional și european? Emil Constantinescu dovedește încă o dată că este o unealtă a unora care nu vor deloc să existe o dreaptă autentică în România. Sau pur și simplu un personaj care nu înțelege nimic din politică ci doar vrea să fie mereu în fruntea bucatelor fără a avea nici un drept și în ultimă instanță nici o pregătire sau o recomandare din partea activității de până acum.

"Premierii" D.A., cam fără ștaif

Din păcate, nici în ceea ce a mai rămas din Opoziție nu pare a ieși din letargia de după succesul relativ la alegerile locale. De când au câștigat relativ alegerile locale (în sensul că au egalat PSD-ul), liberalii și democrații lui Stolojan și Băsescu nu par a avea drept scop decât păstrarea la Putere a PSD. Nici o inițiativă demnă de luat în seamă, un program economic oarecum asemănător cu cel al PSD iar un pretendent la postul de premier, Andrian Videanu, depășit de situație. Trimis *"în față"* la un dialog televizat cu ministrul Finanțelor PSD, Mihai Tănăsescu, premierul preconizat al

Continuare în pag. 4

pag.2
ILIESCU HUIDUIT DE ROMÂNII DIN CANADA

Pag.8
ROMÂNIA 2004: ÎNCOTRO?

PENTRU UN MISIONARISM CREȘTIN
Pag.14

pag.20 & 21
ȘTIRI DIN ȚARĂ

PRINTRE SCLAVII "AURULUI ROȘU"
Pag.9

STOLOJAN SE RETRAGE
Pag.24

editorial

PERSPECTIVE ÎNGRIJORĂTOARE

Numai așa putem numi perspectivele oferite de o eventuală nouă guvernare a PSD-ului, după alegerile din toamnă. Pe lângă lipsa de oameni capabili pentru redresarea Țării, actuala guvernare a fost o adevărată insultă adusă unui popor care așteptă realizări majore și o refacere a Țării după dezastrul dictaturii comuniste în timpul iobăgiei proletariatului, mai rea și mai ticăloasă decât "domnia fanariotă.

Vom compara promisiunile făcute în campania electorală cu realizările care ar trebui să existe astăzi. Nici una din promisiuni nu s'a îndeplinit, ele au rămas vorbe goale. Condițiile pentru aderarea la Uniunea Europeană, care ar fi avut întâietate, nu au fost realizate nici până astăzi și este foarte greu să fie duse până la capăt, la scadența fixată pentru Decembrie.

Starea de sărăcie este aceeași, lipsa de transparență a activității Guvernului se menține fără rușine, libertatea presei este mai rea decât înainte vreme și se accentuează în ciuda reacțiunilor externe sau interne. Guvernul are o atitudine de aroganță și lipsă de respect pentru opiniile altora sau ale Opoziției.

Toate programele de refacere pentru viitor, pe care le prezintă guvernarea pesedistă nu mai au valoare în opinia omului de rând care continuă a-și expune necazurile fără nici o reticență.

În preajma alegerilor generale se observă zilnic o ridicare de prețuri, la aproape toate alimentele, la costurile de întreținere, gaz și electricitate. Se anunță și din partea Guvernului mărirea salariilor și recalcularea pensiilor, care reflectă inflația ieșită de sub control. Ridicările de prețuri alimentare au devenit, aproape zilnic, realități crude, pe când anunțul Guvernului că nu vor fi mărite prețurile la întreținere în timpul iernii, sunt simple promisiuni, ele nu devin, ca și mai înainte, realități. După experiențele din ultimii ani, în ochii populației promisiunile guvernamentale nu sunt credibile.

Pentru a dovedi acum acest lucru, vă invităm să comparați promisiunile făcute de acest Guvern, în campania electorală dinaintea alegerilor din anul 2000. Nimic esențial, nu s'a schimbat. Nici un fel de îmbunătățire în nivelul de trai, salariile sunt tot insuficiente, la toate categoriile de viață. În campania alegerilor din 2000 se părea că totul va fi strălucit, în viața poporului român. Realitatea însă din ultimii patru ani este din ce în ce mai sumbră.

Pesediștii fac mare caz de eventualitatea aderării noastre la Uniunea Europeană, ca și când ar fi vorba de un fapt împlinit. Realitatea este însă alta, căci mai sunt câteva puncte esențiale și greu de îndeplinit, pe care actualul Guvern nu a fost capabil să le îndeplinească. Dar ei nu recunosc adevărul, în ciuda riscurilor de a se amâna integrarea în Uniunea Europeană.

De ce Guvernul nu spune adevărul despre situația exactă, în legătură cu procesul de integrare? Nu se poate acest lucru pentrucă guvernanții sunt totalitari, lucrează pe sistemul totalitarist al partidului comunist, care a dispărut, dar supraviețuiește prin rămășițele unor cadre de răspundere din interiorul PSD-ului.

Un lucru de fațadă pe care l-au pregătit în vederea alegerilor din toamnă, a fost o tendință de *"înnoire"* a cadrelor, care urmau să candideze pentru Parlament. În acest sens au organizat niște *"alegeri preliminare"* în interiorul partidului lor pentru a verifica suportul de care se bucură candidații în mijlocul membrilor de rând. A fost o adevărată aberație. Unii candidat i s'a dat cu o mie de voturi mai multe decât inscripții la votare ca pe vremea *"alegerilor"* măsluite din 1946 de către proaspăta ocupație comunistă.

Apelul la o unitate socială nu este adresat elementului uman, social, etnic, ci numai unei denominări generale: proletari. Medicii, de exemplu, sunt considerați simpli muncitori. Ca și avocații, inginerii, profesorii, contabilii, care toți sunt profesioniști și au responsabilități deosebite; ei nu sunt diferențiați de țărani, de muncitori; sunt toți *"proletari"* în câmpul muncii. Ideile și formele comuniste și marxiste care sunt preluate de Pesediști, trebuesc radical eliminate din viața social-națională și istorică a României. Aceasta este dorința adevărată a Românilor: extirparea oricăror rădăcini de ideologie marxistă.

Acestea sunt marile îngrijorări ale poporului român în apropierea alegerilor generale din toamna lui 2004. Ar fi o calamitate istorică dacă PSD ar reveni la o nouă guvernare pesedistă, adică dominată de criptocomuniști , nu de Români sau oameni capabili, integri moralicește și cu dragoste de țară.

Post-Scriptum: Mă simt dator să mai adaug o altă năpastă pe care acest diabolic partid are intenția de a o aduce pe capul Țării Românești. Este vorba de Tineretul PSD, copie fidelă a fostei Uniuni a Tineretului Comunist. Este ceva uluitor în această intenție, de a avea la conducerea viitoare a Țării tineri educați în ideologia comunistă. Adică se revine la celulele comuniste care, după invazia sovietică, au împânzit Țara cu o educație anti-națională, anticreștină, prin care s'a pornit la lichidarea fără milă a tradițiilor spirituale ale neamului românesc, decimând floarea intelectualității românești, tineretul cel mai bun al țării și o bună parte din pătura cea mai sănătoasă, ca moralitate a comunității naționale: țărănimea.

Astăzi, Ponta, șeful organizației Tineretului Pesedist poartă ca simbol cravata roșie, simbol al sângelui vărsat de Românii, tineri și bătrâni, uciși timp de o jumătate de secol, de către vandalismul comunist. Este de neînchipuit cum ar putea cei asociați cu ucigașii de altădată, să mai fie îngăduiți la o eventuală guvernare a Țării Românești. Este una din înspăimântătoarele perspective pe care ni le oferă PSD-ul astăzi.

George BĂLAȘU

ILIESCU HUIDUIT DE ROMÂNII DIN CANADA

Ion Iliescu a avut parte de un moment penibil. Aflat la Montreal pentru a participa la manifestările dedicate inaugurării Pieței Românieі, și a dezvelirii unei statui a poetului Mihai Eminescu. Șeful Statului a fost victima unui incident jenant, provocat de un imigrant român și de o primire cum nici un șef de stat nu și-o poate dori.

Ion Iliescu nu era așteptat cu brațele deschise la Montreal, de câteva zile simțindu-se faptul că sunt pregătite proteste față de vizita sa pe meleaguri canadiene. Cu toate acestea, Iliescu s'a prezentat în Montreal pentru a lua parte la ceremonia de inaugurare a Pieței Românieі, dezvelirea statuii lui Eminescu și a sărbătoriri a 85 de ani de relații diplomatice româno-canadiene. Pe tot parcursul evenimentului, șeful Statului român a fost huiduit și fluierat de zeci de persoane, majoritatea noi imigranți români, strânși în Piața Românieі. La finalul evenimentului, Ion Iliescu s'a oprit să mângâie o fetiță, moment în care a fost lovit cu un sul de carton de un bărbat protestatar. Șeful Statului a fost apostrofat de Român, dar nu a fost lăsat să răspundă, fiind luat imediat de SPP-iștii personali. Ulterior, Iliescu a dorit să schimbe câteva vorbe cu protestatarul și s'a întors la acesta pentru a-l întreba de unde este. Acesta, i-a reproșat imediat președintelui că el este motivul pentru care a părăsit România, imediat după mineriade. Bărbatul nu l-a iertat pe Iliescu, apostrofându-l: *"Măi, animalule!"*, moment în care șeful Statului i-a replicat: *"Ești exact ceea ce spui!"*.

Evenimentele dela Montreal în presa canadiană

"The Montreal Gazette": Protestatarii l-au fluierat pe Președintele Iliescu și i-au spus : *"pleacă acasă!"*

"CanWest News Service": Președintele României a fost făcut *"mincinos"*.

"The Ottawa Citizen": Președintele României a fost *"huiduit, fluierat și împiedicat să vorbească"*.

"Edmonton Jurnal": Președintele Iliescu a fost făcut *"trădător"*.

"CKAC" radio: unul dintre protestatari a declarat postului de radio: *"conducătorii actualului guvern din România sunt foști ofițeri ai Securității politice"*.

Ion Iliescu a fost scos din zonă pentru a doua oară sub protecție, în corul de huiduieli ale Românilor strânși în Piața Românieі din Montreal. *"Jos, Iliescu!"*, *"Jos, trădătorul!"*, *"Iliescu go home!"*, au strigat pe tot parcursul ceremoniei zecile de imigranți români. De asemenea, ei au afișat pancarte pe care au scris: *"Jos, mafia baronilor regimului Iliescu!"* sau *"Sus Eminescu, jos Iliescu!"*.

Președintele Iliescu a renunțat să își mai susțină discursul, lăsându-l pe ministrul Răzvan Theodorescu să încerce să le vorbească oamenilor. Nici ministrul nu a scăpat de huiduieli.

După ce a părăsit Piața, Ion Iliescu a declarat că a fost dezamăgit de momentele prin care a trecut, apreciind că ceea ce s'a întâmplat la Montreal sunt doar *"manifestări marginale"* ale unor oameni care nu se pot adapta noilor realități și trăiesc în trecut.

"Manifestări de retardați", a declarat șeful Statului, calificând protestul imigranților români. *"Este democrație, este normal ca unii să aibă păreri diferite, însă trebue să și le manifeste decent"*, a mai spus Iliescu.

UN REPREZENTANT AL (IN)CULTURII, RĂZVAN THEODORESCU

George RUICAN

În ziua de 18 Septembrie a.c. a avut loc în orașul Montreal inaugurarea Pieții ce poartă numele țării noastre și dezvelirea statuii poetului Mihai Eminescu. În anturajul celor peste o sută de oameni care l-au însoțit pe Ion Iliescu venit cu această ocazie, s'a aflat și actualul ministru al Culturii, Răzvan Theodorescu, fost președinte al TVR în perioada efervescentă în care protestatarii din București scandau: *"Ați mințit poporul cu televizorul!"*.

Manifestanții din Montreal l-au primit cu huiduieli care au durat tot timpul discursului său acoperit în întregime de protestele participanților revoltați din cauza prezenței lui Ion Iliescu, autorul exodului masiv de tineri după evenimentele din Decembrie și a celorlalți reprezentanți ai celui mai corupt partid din istoria României. Un alt motiv al nemulțumirii participanților l-a constituit faptul că statuia poetului nu se prezintă la înălțimea staturii morale a lui, dar pe care ministrul Culturii a apreciat-o a fi: *"una dintre capodoperele sculpturii moderne române"*, deși majoritatea celor care au văzut-o o consideră o monstruozitate ce nu face cinste țării noastre, denaturând trăsăturile fizice și morale ale poetului.

Întors în țară, Răzvan Theodorescu a acordat un interviu ziarului *"Evenimentul Zilei"* în care a folosit un limbaj suburban la adresa protestatarilor care l-au huiduit la Montreal. Lecturarea acestui interviu îți lasă impresia că pretinsa lui cultură nu este decât o spoială sub care se ascunde semidoctismul unui individ a cărui educație s'a desăvârșit la școala comunismului. Iată câteva din *"perlele"* care au ieșit din gura distinsului om de cultură, după cum se pretinde, proferate la adresa celor care îi huiduiau: *"cretini"*, *"lumpeni"*, *"pegra"*, *"rataţi"*, *"nespălați"*, *"scursurile societății"*, etc. etc. Când redactorul ziarului susmenționat i-a atras atenția că manifestanții din Montreal erau oameni care s'au realizat în Canada unde dețin funcții importante, reprezentantul (in)culturii Puterii dela București a răspuns: *"Cred că (cuvântul) cretini poate să pară blând"*, deoarece, *"individul care a încercat să vină spre președite cu un carton, era săracul, fizionomic privindu-l, era expresia ratatului"*.

Întrucât cuvântul *"ratat"*, conform DEX al Limbii române înseamnă: *"care nu a reușit să se realizeze, să se afirme, să creeze ceva de valoare"*, vreau să-i reamintesc pretinsului om de cultură că inginerul Cristian Păvălucă s'a realizat din plin în România unde a terminat Institutul Politehnic al 2-lea pe țară cu media 9,63 și a funcționat apoi ca asistent universitar la Catedra Rezistența Materialelor. În Canada este membru al Ordinului Inginerilor din Quebec și a participat ca responsabil de proiect la construirea Fabricii de pigmenți anorganici, la construirea unor mașini digitale de tipărit, pe care a fost trimis apoi să le instaleze și în Germania, în Belgia și Japonia. Vorbește curent 3 limbi de circulație mondială, este director al unei trupe de actori amatori intitulată *"Cortina"* și membru al Consiliului Parohial al unei biserici Ortodoxe din Montreal, îndeplinind funcția de secretar, etc. etc.

Evenimentul dela Montreal a fost filmat de un post de televiziune de Limba română din Canada, care a demonstrat o totală lipsă de profesionalism și deontologie, întrucât a trucat în mod grosolan realitatea, estompând în studio fondul sonor cu huiduielile care aproape nu s'au mai auzit în emisiune, scoțându-se în schimb în relief cuvântarea lui Răzvan Theodorescu, care fusese bruiată în totalitate de fluierături și huiduieli.

Postul de Radio Canada a transmis această primire furtunoasă, iar ziarul *"The Gazette"* din Montreal a descris așa cum s'au petrecut lucrurile în realitate. Modul tendențios în care sunt prezentate unele evenimente de strictă actualitate demonstrează subiectivismul și partizanatul politic al realizatorilor, precum și lipsa echidistanței care caracterizează mass-media democrată. Trunchierea secvențelor în mod arbitrar și distorsionarea adevărului este o practică din arsenalul celor care au falsificat istoria Patriei noastre în perioada în care inculții aveau putere de decizie.

CITIȚI ACEST ZIAR!
REÎNNOIȚI-VĂ ABONAMENTUL LA
CUVÂNTUL ROMÂNESC

2004 - AN ELECTORAL
- X -

Mihaela MOISIN

Pe data de 9 Octombrie guvernul a aprobat hotărîrile necesare în ce privește alegerile parlamentare și prezidențiale. Pe 28 Octombrie a.c. la ora 7 va începe campania electorală care se va termina pe 27 Noembrie la ora 7. Până în ziua de 15 Octombrie vor fi desemnați judecătorii care vor face parte din Biroul Elctroral Central. Până la 20 Octombrie, BEC va trebui să se pronunțe asupra protocoalelor de constituire a alianțelor electorale, iar candidaturile pentru alegerile prezidențiale și parlamentare vor fi depuse până la data de 29 Octombrie. Primul tur de scrutin va avea loc pe 28 Noembrie, iar cel de-al doilea, pentru alegerile prezidențiale, dacă va fi necesar, va avea loc la două săptămâni dela rezultatele turului întâi.

Deși acestea sunt datele oficiale anunțate de guvern, campania electorală pentru alegeri este în plină desfășurare și surprize încă mai pot apare.

După vizita Președintelui Iliescu în Canada, la Montreal, soldată cu o serie de incidente neplăcute, urmate de un numar de insulte și injurii la adresa *"diasporei"* românești din Canada, a venit demisia lui Theodor Stolojan, președintele Partidului Național Liberal, candidatul Alianței AD la președinția României.

Noul președinte al Alianței PNL-PD și candidat la președinția României, Traian Băsescu a scos din lâncezeală atât alianța DA cât și celelalte partide prezente în cursa alegerilor. Traian Băsescu, la desemnarea oficială a candidaturii sale, și-a început alocuțiunea cu un mesaj ironic adresat contracandidatului său principal, Adrian Năstase: *"Adriane, nici nu știi / Cât de mic începi să fii"*, trecând apoi la o discurs înflăcărat, cu declarații de genul: *"Vreau să fiu un președinte-jucător, nu un președinte-spectator"*, *"Intenționez să schimb radical instituția președinției"*... *"Nu negocieri în genunchi sau cumetrii între lideri politici"*... (referitor la relația cu UE, n.n.) *"Un guvern puternic și eficient nu trișează legislativul cu ordonanțe trecute în vacanță"*... etc.

Declarațiile lui Traian Băsescu referitoare la ieșirea din cursa alegerilor a lui Theodor Stolojan, președintele Partidului Național Liberal datorită *"șantajului politic al unui sistem intăcălosit"* au dus la reacții vehemente din partea PSD, iar Ion Iliescu a declarat că *"I se par hazardate afirmațiile lui Traian Băsescu."* *Excentricitățile Domnului Băsescu sunt bine cunoscu-te"*. *"Regret că liderul PD se lansează încă de acum în asemenea <chestiuni>, când încă nici nu a apucat bine să se lanseze într'o cursă electorală"*. Sub titlul *"Urmează o campanie electorală bazată pe violență"*, ziarul *"România Liberă"* citează câteva reacții ale unor analiști politici la declarațiile lui Adrian Năstase ca răspuns la acuzațiile liderului PD: *"El* (Adrian Năstase, n.n.) *a trecut direct la epitete jignitoare la adresa lui Traian Băsescu, din care se detașează <mitocan> și <iresponsabil>"*, Renate Weber APADOR-CH: *"Nu este pentru prima dată când A.N. lansează epitete de asemenea gravitate..."* Stelian Tănase: *"Cred că va fi o campanie-foarte dură. Avem doi actori, Năstase și Băsescu, care patru ani au polemizat în spațiul public și între ei doi vom asista și la scena finală"*.

S'a sfârșit cu epoca *"Măi animalule"*, și a început epoca *"Mitocanul"*.

Campania PSD-ului se întrevede a fi una murdară, se va începe intoxicarea și de fabricarea dosarelor compromițătoare, lucru care în cazul lui Traian Băsescu este și foarte ușor de realizat.

Neclintit de pe poziție, Traian Băsescu exclude orice colaborare postelectorală cu PSD. Dacă Traian Băsescu va câștiga alegerile prezidențiale, iar PSD va obține majoritatea în alegerile parlamentare, în nici un caz nu îl va desemna prim-ministru pe Adrian Năstase.

În ultimă instanță, Traian Băsescu i-a transformat viața lui Adrian Năstase într'un coșmar, pentrucă, să nu uităm, Băsescu este plin de idei ca un câine de purici, din câinii pe care i-a omorît în București.

Deși Traian Băsescu nu este nici el curat ca lacrima, este în același timp singurul candidat la președinție care poate ține piept campaniei murdare pe care de regulă o desfășoară PSD.

În ce-i privește pe ceilalți potențiali candidați la președinție, în jurul lui Corneliu Vadim Tudor s'a declanșat un adevărat scandal politic, referitor la legăturile sale cu Securitatea, în urma unor dezvăluiri ale ziarului *"Ziua"* legate de colaborările și turnătoriile lui C.V. Tudor pe vremeaa lui Ceaușescu. Scandalul provocat a dus la demisia lui Andrei Pleșu și a lui Mircea Dinescu din CNSAS și posibila demisie a lui Horia Patapievici. Chiar dacă va candida, șansele lui C.V. Tudor s'au diminuat în asemenea măsura, încât el nu mai prezintă vreun pericol nici pentru ceilalți candidați și nici pentru România.

În ce privește PNȚCD, alegerea lui Gheorghe Ciuhandu în funcția de președinte al partidului, se pare că duce încet-încet la întoarcerea unor membri de bază la acesta, ducând la întărirea partidului și la posibila intrare a PNȚCD în parlament. Gheorghe Ciuhandu, candidat la președinția Romaniei, a declarat că în al doilea tur de scrutin îl va susține pe Traian Băsescu, condiționată însă de negocieri corecte, pe față.

Vom reveni cu detalii în luna Noembrie.

TRANZIȚIA ȘI ALEGERILE

Urmare din pagina 1

secretă), PSD-ul a angajat trei specialiști israelieni (pe Zilberstein, Sheyes și Gat), ca reprezentanți în România ai celei mai puternice firme americane de strategii electorale GCS (a lui Grinberg și Clovert). Deși pesediștii sunt mai mult sau mai puțin încrezători în victorie, ei își iau măsuri de siguranță. Zilberstein & Compania este plătit pentru a-l învăța pe Tărtăreșianul Năstase cum să facă propagandă electorală. Cum să folosească o demagogie sforăitoare; cum să se prefacă că iubește democrația; cum să se prefacă că luptă împotriva corupției și cum să promită *"marea cu sarea"*. Totul trebue să ducă la obiectivul: să se rămână și pe mai departe ca mai înainte.

Neținând seamă de dovezile josniciei sale, Vadim nu se lasă mai prejos. Pornind dela susținerea (prefăcută ori nu) că *"Este clar că nimeni nu poate face nimic într'o țară cum este România fără recomandarea Statelor Unite sau a Israelului"* și-a angajat și el în vederea alegerilor pe strategul electoral israelian Eyal Arad, care l-a îndrumat să pozeze, ca o condiție esențială de câștigare a alegerilor, în alura unui om care și-a schimbat total declarațiile politice de până acum. Astfel din sforăitor antisemit a devenit un mare filosemit; din condamnator al Holocaustului, care nu ar fi avut loc în România, el se dezice și devine un înflăcărat susținător al acestuia; din preamăritor al lui Antonescu a devenit brusc plin de aprigă ură contra lui; din supranaționalist perfid a devenit antinaționalist; și pe unde îl mai auzi, numai devieri de 180 de grade. Președintele PRM-ului a întors-o pe partea cealaltă, tot bombastic și extrem de impulsiv. Vadim e o îngrozitoare provocare a națiunii.

Și, cu toate cele de mai sus, sunt oameni care se îmbulzesc să voteze PSD, și frați de-ai lor cu PRM. Ajutând la acest lucru, strategii electorali israelieni (metaforic vorbind) pot zice că *"România e în Mâinile noastre"*. Prezența acestor strategi, în spatele campaniei electorale, e parte din soarta jocului politic românesc.

Așa arată tranziția. De 15 ani plină de promisiuni mai mult moarte decât vii. De schimbat nu se poate schimba nimica până când Parlamentul și Justiția nu *"rup pisica"*. Până când manualele școlare nu vorbesc despre Securitate și aberațiile comuniștilor. De dragul supraviețuirii, PSD-ul are grijă să omită așa ceva.

Tranziția e o trăire în bezna pe care țara o înghite, fiind zăpăcită de discursul nomenclaturisto-pesedist. Un discurs politic care ucide. Nu numai pe Român ci și Dumnezeirea lui. Căci, când a fost Paștele (fiindcă e an electoral) reprezentanții partidului de guvernământ au vopsit și ei ouă. Dar numai în roșu. Iar când a fost la ciocănit în loc de *"CRISTOS A ÎNVIAT"* și *"ADEVĂRAT A ÎNVIAT"* ei s'au complăcut în a-și zice *"LA MAI MARE!"* De aici *"MĂRIA SA OUL"*. Un exemplu simplu de *"TRANZITIE"*.

Eugen BÂRSAN

FĂRĂ BARONI LOCALI!

Viorel PALTIN

15 ani de postcomunism ar fi trebuit să ne fie mai mult decât arhisuficienți ca să ne scoată pe nas câteva idei utopice cu care ne obișnuiserăm în 45 de ani de dictatură a minciunii, prefăcătoriei, batjocurii, falsificării istoriei și vieții naționale. Prima idee de acest fel, care s'a dovedit a fi o himeră, cu gust dulce-amar este aceea a egalitarismului, cu care s'au legănat mereu toți dezmoșteniții soartei, săracii și estropiații societății, care au existat de când e lumea și vor exista cât e lumea în orice națiune, fie ea oricât de bogată... Există o sărăcie fundamentală, care consistă în incapacitatea unora de a-și asigura un minimum de resurse și mijloace de trai, chiar când trăiesc pe un munte de *"posmagi"*. Printr'un ciudat fenomen alchimic, pentru astfel de indivizi predestinați la sărăcie perpetuă, care infirmă categoric ideea de egalitate, *"muntele de coji de pâine"* se pietrifică, iar aurul cel mai fin se transformă miraculos în metal calp, ruginit, fără valoare. Tot ce ating acești oameni devine nonvaloare, sărăcie! La polul opus se situează aceia care, în orice condiții, generează bogăție, bunăstare și prosperitate. Lor le merge bine pe vreme de secetă severă, în timp de pace sau război, simpla lor prezență atrage ca un magnet bogăția. Între aceste două categorii antinomice, se situează marea masă a oamenilor, care se zbat cu sorți de izbândă impari să ridice pe muntele existenței *"bolovanul lui Sisif"*, pentru a relua însângerați, cu îndoită cazmă, în fiecare dimineață același efort... Aceștia sunt adevărați producători de viață, artizanii propriei lor existențe, categoria pozitivă a oricărei societăți. Într'o lume ca a noastră, ce se vrea democratică, de tip reprezentativ, politicienii nu pot să facă abstracție de nici una din cele trei grupuri umane. Pe prima o curtează pentru singura lor avuție de care dispun - votul individual, care, însumat, nu spune nimănui că a fost introdus în urnă de un *"stomac"* înfometat sau de un trup ros de tuberculoză și cancer. Pe a doua clasă de oameni, cea mai numeroasă, care se zbate între iluzia de a avea și a nu avea, o flatează și o momesc cu iluzia unei vieți mai bune, proiectată într'un viitor iluzoriu. Grosul voturilor se află aici, cele mai mari interese sunt concentrate aici, întrucât mulți oameni de mijloc, deși frizează sărăcia, sunt în stare să-și asigure un minim existențial și nu sunt ușor de nomit. Din această grupă se recrutează indiferenții, scepticii, lucizii, care știu că pe oricine ar vota - Năstase, Stolojan, Vadim, Lia Roberts - viața lor nu se va schimba miraculos, peste noapte, și că nimeni și nimic nu le va putea lua *"bolovanul"* din brațe... În sfârșit, ultima categorie - în sens moral, dar prima în înțeles material - cea mai puțin numeroasă o constituie cea a îmbogățiților din politică, economie și finanțe, atât la nivel național cât și local - redutabili cerberi oligarhi din mai toate partidele, dela stânga la centru sau dreapta. Peiorativ, cu un cuvânt neinspirat, care însă descrie doar puterea lor discreționară, cei de nivel județean au fost numiți *"baroni locali"*. Ei sunt un soi de burtă verde, care împart, fac și desfac după bunul lor plac, bugete, administrând banul public după pofta inimii, neuitând niciodată să-și ia partea leului în buzunarul propriu. Nu exclud că în această a treia grupă de indivizi bogați s'au putut strecura și câțiva - foarte puțini! - indivizi funciarmente cinstiți, întreprinzători, inteligenți și tenace, care au acumulat *"respectând regulile jocului"*, adică acționând după legile nescrise ale instituției corupției endemice din România. Aceștia nu sunt însă direct interesați de politică și nu vor decât să conviețuiască pașnic cu *"baronii locali"* sau cu oligarhii naționali. De politică și alegeri se interesează cu fervoare aceia care au descoperit ce vacă formidabilă de muls este *"funcția"* electivă în administrație, ce avantaje extraordinare se pot obține pentru buzunarul propriu. Iată de ce, acum, în așteptarea alegerilor viitoare, tot felul de aspiranți la funcții fac sluj în fața sărăcilor, a mijlocașilor indeciși sau indiferenți, a femeilor sau a tinerilor care votează pentru întâia oară... Dacă ar fi să lansez vreun slogan politic, ca un soi de îndreptar moral pentru alegători, acesta ar fi *"Fără baroni locali!"* Bine, veți întreba, stimați cititori: cum să-i descoperim pe aceștia? Simplu: ajunge simpla D-voastră bănuială de necinste sau prea asiduă insistență a cuiva de a câștiga alegerile! Votați-vă conștiința, iar când credeți că nu aveți pe cine alege, mai bine nu votați deloc!

Presa și Puterea

Mihai CREANGĂ

Dacă toate ziarele românești ar arăta ca *"INDEPENDENT"*-ul (ghilimelele sunt obligatorii), n'ar merita să stricăm pe ele nici măcar un firfiric... Căci nu trebue să fii unul dintre susținătorii lui Stolojan sau al lui Băsescu, sau al *"Alianței Depunct Apunct"* (cum a denumit-o Apunct Năstase cu umorul său scremut), pentru ca făcătura reprodusă mai sus să te scoată din sărite... După cum se vede, deasupra lui Stolojan și Băsescu stă titlul RISCURILE CAMPANIEI MURDARE. Din stânga, prin tinerelul său purtător de cuvânt, PSD somează (subl. ns.) PNL-PD, cerând scuze publice și amenințând cu 101 procese de calomnie! Din dreapta, imberbul Codruț Sereș cere în numele PUR lista *"îmbogățiților, baronilor și securiștilor"* din PNL-PD. Cred că propagandiștii lui Horia Alexandrescu au rezistat cu greu tentației de a adăuga sub fotografia liderilor Alianței D.A. sloganul potrivit: *"La zid cu ei!"*... Dacă, totuși, Alianța D.A. va câștiga alegerile parlamentare și prezidențiale din Noembrie va fi o încântare să urmărim noua piruetă a inegalabilului jurnalist *"independent"* Horia Alexandrescu!

Dar nu le ducem grijă unor astfel de *"ziariști"*... Ci a celor care sunt în vizorul Puterii actuale, care - a declarat-o mai de mult Apunct Năstase - fac obiectul unei *"rezolvări punctuale"*. Cazul Antenei 1 și al *"Jurnalului național"* s'a și *"rezolvat punctual"* prin trecerea PUR și simplu în tabăra Puterii. Postul public de Televiziune, ca și Radioul național fuseseră și ele *"rezolvate punctual"*. Incredibil, chiar și la redacția română a *B.B.C.* a funcționat *"punctualitatea"* mititelo-năstăsească. ProTV are coloana vertebrală cocoșată de datoriile patronului său, iar singura emisiune cu *"arici"* dela Realitatea Tv, a lui Robert Turcescu, are aproape 100% șanse să fie și ea *"rezolvată punctual"*...

Dramatic, însă, și teribil de alarmant este cazul recent al ziarului *"Evenimentul zilei"*, unde presiunile patronatului (trustul elvețian *"Ringier"*) asupra redacției, în sensul reorientării *"punctuale"* a atitudinii critice la adresa Puterii, au devenit acum publice, deși se exercitau de mai mult timp. Deocamdată, solidaritatea de breaslă nu a funcționat, doar *"Cotidianul"* și *"România liberă"* - și ele ziare supuse la anumite presiuni, deși în grade diferite de intensitate - publicând comunicatul colegilor dela *"Evenimentul zilei"*. Situația este dramatică și alarmantă pentrucă libertatea presei pârea, până nu cu mult timp în urmă, un bun definitiv câștigat în România - chiar dacă agresiunile psihice și fizice asupra jurnaliștilor n'au încetat niciodată. Acum, însă, are loc o altfel de mineriadă, în organizarea moștenitorilor mai *"stilați"* ai Puterii feseniste: banii (mulți, incredibil de mulți!) și influențarea politică a patronilor mass-media au înlocuit bâtele. Se pare, cu succes. Din a patra putere în stat, presa va deveni în România PUR pesedistă doar a cincea roată la căruță. Și la câte gipane au alde Apunct Nepunct, Mepunct Mepunct, Depunct Ipunct Pepunct, Vepunct Haș-punct și alți Bepunct Opunct Ipunct - nici nu le mai trebue căruța!

V-AȚI PLĂTIT ABONAMENTUL?

ALEGERILE ÎN LINIE DREAPTĂ

Urmare din pag. 1

D.A. părea un contabil dela țară și care a fost ridiculizat în dese rânduri. A dovedit că este nepregătit. Din păcate, nici celelalte variante de premier vehiculate dinspre D.A. nu prea stau în picioare. Călin Popescu Tăriceanu poartă în spate încă greșelile sale de ministru în perioada 1996-2000 ca și o prestație discutabilă în viața politică de după 1989, iar celălalt nume vehiculat, Costin Borg, un fost țărănist care a fost câțiva ani consilier la Coposu, nu pare demn de luat în seamă.

D.A. trebue să înțeleagă că politica nu se va face numai printr'o polemică cu PSD. Că trebue să prezinte programe credibile, oameni noi cu un comportament public corect. Politica mișcă toului practicată de Băsescu poate prinde, însă ea nu va aduce numai succese. D.A. deci trebue să renunțe la acest soi de manea politică și să treacă la treabă în mod concret și mai ales coerent. Cu mișcă toul nu se poate guverna. Ca să nu mai vorbim și de corupții pe care D.A. îi strânge la piept, persoane care au dat tunuri de sute de milioane de dolari după Decembrie 1989 și pe care - interesant! - nu îi deranjează nici o instituție care se ocupă cu astfel de lucruri. Persoane cu relații de afaceri suspecte, cu pile la vârful PSD și al guvernului. Prea multe coincidențe pentru ca să se mai poată vorbi de o opoziție cinstită la acest nivel.

"Ochiul și urechea" pentru PSD

Pe fondul acestui somn liniștit al Opoziției, PSD încearcă să revină din șocul dela locale. Amețește populația cu tot felul de promisiuni, crește pensiile, promite în stânga și în dreapta multe și nevrute. Vrea să recâștige ceea ce a pierdut. S'a cosmetizat prin recentele *"alegeri interne"*. Are în spate și aparatul informațional, atât cel al serviciilor secrete dar și cel al mediei, care fie vorba între noi îi cântă în strună în ciuda scandalurilor cu *"cenzura"* pe care ni le oferă.

PSD și-a pus la *"butoniera"* și PUR-ul lui Dan Voiculescu, care nu are prea multe procente dar are televiziune-radio-ziare. Pentru aparența de *"patriotism"* vine și PUNR-ul generalului Mircea Chelaru, cel care a fraierit câteva din figurile Exilului pe care le credeam că pot ghici legătura acestuia cu structurile *"foștilor"*. Mai sunt pe listă Petre Roman sau Gigi Becali, tot la fel, plecați dela rădăcinile FSN-ului lui Iliescu care iată și astăzi la *"14 ani după"* controlează viața politică românească. În fapt, dacă ne uităm bine nici nu vom avea un PSD candidat în alegeri ci o *"alianță națională"*, cum îi spune și numele, cu tot felul de apendici, pe modelul arhicunoscutului FSN, creat cu *"voie"* dela Moscova.

Din păcate, dacă foștii fesenisti Băsescu și Stolojan nu ies din somnul care i-a cotropit vom avea un PSD câștigător la iarnă. Sau poate foștii miniștrii ai lui Iliescu tocmai asta vor? Din păcate, la aceste alegeri putem numai a alege între *"cei buni"* și *"cei răi"*. Care mai sunt *"ai noștri"*? Năstase și compania? Stolojan, Băsescu și Meleșcanu? Dacă aveți răspunsul, mergeți și votați... Pe acest fond, Emil Constantinescu distruge un pol creștin democrat care conform sondajelor are un bazin electoral de zece procente. De silă, aceștia nici nu vor merge la vot. Cine va câștiga din această dinamitare a dreptei politice românești? Este secretul lui Polichinell, sau mă rog, a celor care trag de sforile încurcate ale politichiei de pe malurile Dâmboviței.

"Premierul" Geoană se încurcă în declarații despre cum și-a făcut averea

Anunțatul posibil premier al PSD în cazul în care partidul lui Ilici Iliescu și Adrian Năstase v'a câștiga alegerile, Mircea Geoană dă un spectacol penibil: își justifică averea de aproape 300.000 de dolari americani pe care a făcut-o în 13 ani în care a deținut posturi publice spunând că a strâns din diurne în străinătate și din salariul de ambasador la Washington D.C. Oricum am calcula nu iese la socoteală. În plus, Geoană ca prin minune, nu-și mai aduce aminte și de prestațiile sale slugarnice față de cei aflați la Putere. A uitat de pildă de scrisoarea trimisă prin fax lui Emil Constantinescu la sfârșitul lui 1996 când încercând să-l perie pe acesta după câștigarea alegerilor l-a lăudat și l-a calificat pe Ilici Iliescu, stăpânul său de astăzi, ca fiind *"cancerul democrației românești"*.

Prezent într'o emisiune televizată, Geoană a dat un alt spectacol penibil. Habar nu avea ce e scris în programul de guvernare al PSD. Nu știa nici măcar promisiunile cu pensia de câteva sute de euro...

Așa NU: Radu Câmpeanu în locul lui Paleologu în Senat

Cert este că, în Noembrie, vom avea în Parlament o *"alianță națională"* PSD plus, plus, plus nu știu câte partide micuțe, un D.A. încă nu știm cât de coerent, pe Vadim și nu știm dacă pe UDMR în urma luptelor intestine din cadrul formațiunii minorității maghiare.

Din păcate, seniorul Coposu care reușea ca un adevărat om de stat să strângă cioburile Opoziției nu mai există. Unii se mulțumesc și cu Stolojan, Băsescu sau Meleșcanu. O alianță D.A. care să notăm a renunțat la un intelectual de prestigiu ca Alexandru Paleologu pentru a-l propune în loc pe Radu Câmpeanu, groparul liberalilor de după 1989. De gustibus! Ca să nu mai vorbim de alte figuri triste și necalificate pentru a reprezenta un curent liberal.

PSD e rău dar ne convinge D.A. că vor fi mai buni?

La urma urmei putem spera să scăpăm de PSD dar trebue să fim atenți și la ceea ce punem în loc. Prestațiile de până acum ale PSD sunt penibile. Dar, din păcate, nici din partea D.A. nu avem parte de acțiuni care ar aduce voturi. Fără îndoială, D.A. beneficiază de așa numitul vot negativ, însă Stolojan și Băsescu trebue să știe că acest vot este periculos. Oamenii așteaptă repede acțiuni care să le schimbe viața și nu acceptă amânări sau scuze. De aceea, D.A. nu trebue să se bazeze pe acest electorat care se poate volatiliza ușor la primele acțiuni reformatoare. Mai ales că acestea trebue luate de oricine va ajunge la Putere. Nu știm cine va fi câștigătorul dar cu siguranță știm că cine va câștiga în iarnă nu va mai câștiga în 2008.

Evenimentele petrecute în țările care au intrat în Uniunea Europeană indică clar acest lucru. Cine va face reformele și va lua măsurile nepopulare absolut necesare va plăti la următorul scrutin. Așadar, cine ne va conduce în următorii patru ani?

Cum am arătat e greu de dat un pronostic. Jocurile politice încă nu sunt finalizate. PSD-ul e în ofensivă iar D.A. așteaptă, or o posibilă contraofensivă, or pur și simplu nu poate să reacționeze. Greu de spus. Cert este că D.A. a dat PSD câteva baloane de oxigen. Va mai sta D.A. în defensivă? Deja prin numirea lui Traian Băsescu în fruntea echipei de campanie electorală se așteaptă ca Alianța să devină mai ofensivă. Depinde dacă va avea cu ce și mai cu seamă cu cine să iasă în față.

Așteptăm deci alegerile și mai ales luna Noembrie. Atunci vom avea date care să ne indice exact trendul care va lămuri câștigătorul. Oricum, cine va câștiga va avea nevoie de un aliat. Dacă Uniunea Maghiarilor nu va intra în Parlament va rămâne doar partidul lui Vadim. O situație care va face imposibilă orice variantă de guvernare decât dacă unul din blocurile deja existente se va rupe pentru a se alia cu celălalt. Dacă nu, situația politică va fi destul de complicată. Mai ales când avem multe lucruri de făcut în drumul spre Uniunea Europeană. Dar să așteptăm ceea ce se va întâmpla în campania electorală și ceea ce va ieși. Deocamdată avem previziuni posibile, nu și certitudini.

Andrei BĂDIN

ECONOMIA ROMÂNIEI NU POATE FACE FAȚĂ PRESIUNILOR PIEȚEI UNICE

Șeful Delegației CE în România, Jonathan Scheele, este convins că în raportul de țară al CE pentru România, care va fi publicat la începutul lunii Octombrie, nu va fi menționat faptul că România are o economie de piață funcțională capabilă să facă față presiunilor concurențiale de pe piața unică.

Potrivit precizărilor transmise de Delegația CE, Jonathan Scheele a spus cu acea ocazie că nu poate dezvălui datele cuprinse în raportul Comisiei Europene și concluziile acestuia, dar s'a declarat convins că nu va fi menționat faptul că România are o economie de piață funcțională aptă să facă față competiției de pe piața unică.

În plus, Scheele a precizat că există o diferență între subcriteriul *"economie de piață funcțională"*, pe care România *"aproape"* că l-a atins în 2003, și cel de-al doilea subcriteriu *"capacitatea de a rezista presiunilor concurențiale"*, care trebue atins până în anul 2007.

CABINETUL DIN UMBRĂ ȘI LIMITELE CONSTITUȚIEI

Desemnarea premierului încă dinainte de alegeri a devenit o problemă neașteptată a politicii românești. PSD a anunțat deja că actualul ministru de Externe, Mircea Geoană, ar putea fi desemnat să formeze Cabinetul după alegeri, dar Opoziția, deși somată de opinia publică, ezită să facă anunțuri oficiale, afirmă *DW*.

Opinia publică așteaptă acum ca Opoziția să facă același lucru. Dar Traian Băsescu și Teodor Stolojan fie au îndoieli, fie din alte motive ezită să facă aceste anunțuri. Atât unul cât și celălalt au pomenit numele lui Adrian Videanu, precizând că este un economist tânăr, format în mediul privat și cu stagii în Occident și în care au deplină încredere. Dar au amânat momentul unui anunț oficial. Poate și din cauză că Adrian Videanu nu are un profil public bine conturat, fiind mai curând necunoscut, iar a-l propulsa în prim plan înainte de alegeri ar echivala cu a-i supune candidatura scrutinului popular.

Or, tocmai aceasta este problema politicii românești: sistemul politic din România nu pretinde anunțarea premierului dinainte de alegeri. Scrutinul proporțional pe liste de partid a dus la un sistem cu multe partide, care a condus aproape de fiecare dată la crearea unei coaliții de guvernare. Așadar prezicerea unui prezumtiv șef de Cabinet ar împiedica ulterior negocierile pentru formarea guvernului. De asemenea atâta timp cât președintele are prin Constituție rolul de a desemna pe candidatul formațiunii câștigătoare să alcătuiască Cabinetul, atunci precizarea ante-factum a primului ministru presupune o limitare a puterii prezidențiale.

Spiritul public din România a evoluat mult în ultimii ani și se pare că are exigențe care nu se potrivesc prea bine cu sistemul constituțional actual. Românii au așteptări care se potrivesc mai curând unui sistem de vot majoritar, menit să creeze un sistem politic cu două mari partide și de asemenea unei republici parlamentare. Recent când se dezbătea revizuirea Constituției, era foarte populară ideea votului uninominal, care avea două consecințe importante din perspectiva acestui subiect. Pe de o parte, lega mai strâns pe senator sau deputat de alegător, iar pe de altă parte, producea un sistem bipartid prin noua tehnică de repartizare a mandatelor. Ei bine, desemnarea anticipată a primului ministru și a colaboratorilor săi este o exigență legată logic de acest sistem politic corelat cu un președinte slab ales de Parlament.

Se pare însă că Românii nu mai au încredere în posibilitățile sistemului politic actual, care îngăduie ca președintele să desemneze ca premier pe cine dorește, chiar o persoană lipsită de popularitate. Există precedente care explică scepticismul actual. Petre Roman fusese îndepărtat prin mijloace violente cu acceptul președintelui, Nicolae Văcăroiu se dovedise în schimb un instrument docil în mâinile aceluiași președinte, iar Victor Ciorbea fusese desemnat de președinte cu toate că nu avea experiența politică necesară și oarecum impotriva coaliției. Ulterior se căzuse în extrema cealaltă, coaliția impunând președintelui un candidat, pe Radu Vasile, pe care președintele îl va îndepărta prin mijloace controversate. Așadar sistemul a părut să eșueze.

Cu toate acestea Parlamentul actual, dominat de reflexe conservatoare, a ezitat să adopte o reformă a sistemului politic. Iar acum se vede că s'a creat un mare decalaj între așteptările cetățenilor și posibilitățile de exprimare ale sistemului.

În mod evident Românii își doresc astăzi să afle de pe acum ce guvern pregătește un partid sau altul. Românii doresc de fapt să-și aleagă șeful de guvern prin vot direct, deși el, după Constituție este votat doar de reprezentanții lor, adică de Parlament. Se vede de aici că revizuirea Constituției s'a oprit la jumătatea drumului.

Interesant acum este că strategii electorali încearcă să speculeze aceste circumstanțe în folosul lor. PSD de pildă a făcut un pas înainte desemnându-și premierul și punând astfel Opoziția în dificultate.

O NOUĂ PROFANARE A SUFERINȚEI NAȚIONALE

Urmare din pag. 1

Rusia, în schimb, nu doar că nu-și face procese de conștiință pentru crimele comunismului, ci se mândrește în continuare cu războiul lui Stalin. Iar Vladimir Putin a regretat, recent, în mod public, căderea URSS, ca slăbire a forței Rusiei. Nu ne mirăm că președintele Ion Iliescu a aniversat Canalul. Pe vremea în care se inaugurau lucrările la criminalul Canal, tânărul Iliescu scria despre *"fericirea de a studia în Uniunea Sovietică"*. Ceea ce nu se poate uita.

Roxana IORDACHE

MUZICA-VIDEO CARTI-ZIARE

din ROMÂNIA, la dvs. ACASĂ!

MUZICĂ peste 500 AUDIO CASETE si CD: MUZICĂ POPULARĂ/ROMANȚE, MUZICĂ UȘOARĂ COMICE-BASME-COLINDE, muz.CLASICĂ CD-ROM-uri cu SUBIECTE DIN ROMÂNIA

VIDEO :+100 FILME: Nea Marin, Dacii, BD, Pacala, ORAȘE, DATINI; TEATRU: Caragiale-Birlic, Take-Yanke-Kadar etc. Revelion, Revoluția 89 Muz./dansuri populare celebre, Divertis, Crăciun

CĂRȚI: 2000 TITLURI: ROMANE, ISTORIE, DICȚIONARE, FILOZOFIE, POLITICA, POLITISTE, DRAGOSTE, BANCURI, COPII, CĂRȚI DE BUCATE etc.

ABONAMENTE LA ZIARE-REVISTE! COTIDIENE,SĂPTĂMÂNALE,LUNARE: "Evenimentul" "CAȚAVENCU", "SPORT", "REVISTA VIP", "Form AS" REV.PARANORMAL,"REBUS","FEMEIA MODERNĂ" "OLIVIA","VIVA","PLAYBOY","POVESTEA MEA","BURDA"etc

Cereti formulare si liste gratis!

ARTIMMEX

import-export & distribution of publications and media

Reprezentanți ELECTRECORD și INTERCONT MUSIC

4 Farmington Cres.
Toronto, ON M1S 1G1 CANADA
e-mail: order@artimmex.com
INTERNET: www.artimmex.com
Tel: (416) 332 9777 - Fax : (416) 332 8777

ŞANSELE DE ADERARE LA U.E. PENTRU ROMÂNIA

Ana BADEA

România are 66% şanse să fie admisă în Uniunea Europeană în 2007, relevă un sondaj de opinie realizat de *Reuters* printre economiştii europeni. Cei 37 de specialişti chestionaţi consideră că România mai are de finalizat o serie de reforme, spre deosebire de Bulgaria, considerată a fi pe drumul cel bun.

Şansele Bulgariei sunt apreciate la 75%, iar pentru Croaţia şi Serbia economiştii dau ca sigură aderarea, dar într'un orizont de timp mai îndepărtat, 2009, respectiv 2015.

"Bulgaria a închis toate capitolele, iar ritmul reformelor a fost impresionant", afirmă unul dintre economiştii Deutsche Bank Istanbul, care a apreciat că reformele au fost încetinite în ţara noastră, dar că este timp pentru a recupera. Dosarul deschis al României cuprinde Concurenţa, Mediul, Justiţia, domenii în care legislaţia şi practicile sunt sub standardele europene.

Dacă nu va fi gata la timp, România riscă să intre sub incidenţa clauzei de siguranţă, adoptată de UE în Iunie, care poate întârzia cu un an admiterea României şi Bulgariei în UE, clauză cu care Sofia a fost de acord, dar pe care Bucureştiul încearcă să o negocieze. Fapt interpretat de analistul Deutsche Bank drept o dovadă a încrederii pe care Bulgaria o are în propriile forţe şi realizări.

Economiştii intervievaţi de *Reuters* îşi exprimă şi opinia că alegerile din această toamnă pot distrage atenţia politicienilor dela Bucureşti, dela procesul de integrare în UE spre problemele interne, ceea ce creează întârzieri faţă de calendarul propus.

Dinspre partea instituţiilor europene, noua Comisie Europeană este optimistă în privinţa eforturilor pe care înlocuitorul lui Günter Verheugen, comisarul finlandez pentru Extindere, Olli Rehn, le va depune pentru a atinge ţintele stabilite: pregătirea Balcanilor pentru aderare şi adoptarea unei poziţii clare pentru Turcia.

"Am deplină încredere în noul comisar european pentru Extindere, Olli Rehn", a declarat, în cadrul unei conferinţe de presă desfăşurate la Bruxelles, noul preşedinte al Comisiei Europene, Jose Manuel Durrao Barroso, transmite agenţia bulgară *Focus*.

Ca priorităţi în activitatea noului comisar european pentru Extindere, Barroso a menţionat continuarea liniei politice stabilite de fostul comisar Günter Verheugen, aderarea Bulgariei şi României la Uniunea Europeană şi precizarea problemelor legate de o eventuală aderare a Turciei la organizaţie, o atenţie sporită faţă de zona Balcanilor.

Noul comisar pentru Extindere al Uniunii Europene, Finlandezul Olli Rehn, este binecunoscut la Bruxelles prin funcţia pe care a deţinut-o ca şef al Cabinetului fostului reprezentant al Finlandei în Comisia Europeană, Erki Liikanen, şi ca membru al Parlamentului European, în perioada 1995-1996.

Rehn a fost consilier pentru politici economice al premierului finlandez, Matti Taneli Vanhanen.

CE NE AŞTEAPTĂ DUPĂ ADERARE

Mai întâi preţuri şi calitate la nivel european, şi abia după aceea salarii ca'n Occident. Cam asta înseamnă, practic, aderarea României la Uniunea Europeană, un subiect intens dezbătut din perspectiva politică, dar mai puţin din cea a costurilor pe care le presupune şi pe care le va resimţi fiecare Român în parte! Analiştii economici avertizează că aderarea politică este însoţită de cea economică.

Românii au simţit pe pielea lor până acum scumpirea energiei electrice şi a gazelor naturale şi creşterea accizelor la băuturi alcoolice [illegible] după un calendar stabilit în negocierile cu Uniunea Europeană. În viitor însă, cam totul se va scumpi.

"Va fi o creştere semnificativă de preţuri la toate categoriile, vizibilă la ţările recent integrate, care va fi vizibilă şi la noi", Dan Suciu, analist economic.

Creşterile de preţuri vor avea însă şi alte cauze. Agenţii economici trebue să facă investiţii pentru a proteja mediul şi pentru a produce la standarde europene de calitate. Cine nu va face investiţii nu va avea nici o şansă pe piaţa europeană.

"Agenţii economici vor trece printr'o perioadă foarte grea. Toate aceste costuri vor implica modificări structurale la nivel... Va fi o luptă pe viaţă şi pe moarte. Şi trebue să spunem că sunt mulţi agenţi economici care nu vor rezista", mai spune Dan Suciu, analist economic.

Integrarea europeană prevede şi armonizarea treptată a salariilor. Specialiştii Institutului European din România (IER) prognozează o creştere salarială medie cu aproape două procente anual. Aceiaşi specialişti susţin că efectele neplăcute ale aderării vor fi, în parte, atenuate şi de creşterea semnificativă a investiţiilor străine în România.

"CONTRIBUIM CU 5,6 MLD. DELA BUGET ŞI PRIMIM 8,9 MLD. EURO"

Într'un interviu realizat de EurActiv.ro, Gabriela Drăgan, directorul Departamentului de Studii Europene IER, explică în ce mod au fost evaluate costurile integrării şi cum au fost gândite studiile de impact (denumite generic PAIS II).

EurActiv.ro: De foarte mult timp se discută despre costuri şi beneficii, dar nimeni nu a putut indica, până acum, nici un fel de cifre. Curiozitatea este maximă: cât ne costă integrarea?

Gabriela Drăgan: Aşa cum, pentru un părinte este extrem de greu, dacă nu chiar imposibil, să spună cât îi costă creşterea şi educarea unui copil (şi asta pentrucă procesul este unul foarte complicat, care înseamnă în acelaşi timp şi propria lui viaţă), dar va şti să-ţi spună cât îl costă meditaţiile sau o pereche de pantofi, nici eu nu pot veni acum cu o singură cifră globală, care să însumeze toate costurile integrării, şi care să fie totodată corectă şi realistă.

Şi asta pentrucă o asemenea cifră ar trebui să includă, în mod agregat, pe de o parte, atât costuri legate de adoptarea normelor şi politicilor comunitare (a acquis-ului), asta însemnând costuri legate de crearea noilor instituţii sau modificarea celor existente, formarea personalului necesar, etc., cât şi, pe de altă parte, de respectarea şi implementarea standardelor europene, incluzând aici, în principal, standardele de mediu, de calitate, costuri legate de modernizarea infrastructurii de transport, etc.

În al treilea rând, avem costurile generate de asumarea statutului de membru, respectiv ceea ce, după aderarea României, va reprezenta contribuţia noastră la bugetul UE. Evident, în cazul acestor costuri, o cotă-parte poate fi evidenţiată şi anterior aderării, sub forma cofinanţărilor obligatorii la programele UE (Phare, ISPA, SAPARD, FP6, etc). În fine, tot în categoria de costuri se includ şi costurile legate de modernizarea economiei româneşti, respectiv costurile legate de modernizarea capacităţilor productive, creşterea competitivităţii produselor etc.

Ca atare, ceea ce putem cuantifica cu exactitate (sau, mai bine zis, cu relativă exactitate) sunt costurile legate de cea de-a doua şi a treia componentă (respectiv, cele legate de implementarea standardelor UE şi cele legate de contribuţia noastră la bugetul comunitar), pentru prima şi ultima categorie (respectiv, reforma instituţională şi modernizarea economiei româneşti) evaluările cantitative fiind, evident, foarte greu de realizat şi poate, nu atât de relevante, precum în cazul celorlalte.

În legătură cu cele două componente menţionate anterior ca fiind ceva mai uşor de cuantificat, vă pot oferi unele cifre extrase din studiul nostru consacrat tocmai costurilor şi beneficiilor aderării, studiu coordonat de Dl. Ciupagea Constantin.

Transport: 28,9 miliarde Euro. Astfel, în cazul infrastructurii de transport, conform estimărilor, în perioada 2004-2007 vor fi necesare lucrări în valoare de 18,3 miliarde Euro, iar în perioada 2008-2015, de 10,6 miliarde.

Mediu: 29,5 miliarde Euro. În cazul implementării acquis-ului în domeniul mediului, conform estimărilor, costurile corespunzătoare perioadei 2004-2021 se vor ridica la 29,5 miliarde Euro, interesant în cazul acestora fiind şi modul în care ele vor fi suportate, respectiv: 20% dela bugetul de stat, circa 30% din fonduri UE, circa 35% de către agenţii economici şi restul, din alte surse.

Contribuţia României - efort bugetar propriu: 5,6 miliarde Euro. În ceea ce priveşte contribuţia României la bugetul UE, aceasta se poate determina foarte simplu, aplicând un procent de 1,14% la PIB-ul României prognozat pentru perioada 2007-2009.

Din calcule, rezultă un efort bugetar propriu de circa 5,6 miliarde faţă de 8,9 miliarde plăţi ale UE faţă de România, ceea ce înseamnă că România va fi în poziţia de beneficiar net în primii trei ani de după integrare (numai pentru această perioadă s'au făcut alocări de către Comisie).

CE SE CÂŞTIGĂ?

EurActiv.ro: Reversul medaliei, ce câştigăm prin aderare - beneficii cuantificabile?

Gabriela Drăgan: O parte din beneficii le-am amintit anterior, statutul de membru al UE asigurând accesul României la importante fonduri comunitare (în principal pentru agricultură şi dezvoltare regională). Alte beneficii sunt însă mai greu de cuantificat şi privesc avantajele care derivă din statutul de membru, respectiv din participarea la piaţa unică, la Uniunea Economică şi Monetară etc.

În fine, un alt beneficiu evident al aderării îl reprezintă imboldul oferit în accelerarea reformelor şi susţinerea tranziţiei şi ar putea avea, ca valoare adăugată, reducerea perioadei de tranziţie dela sistemul centralizat către economia de piaţă. În fapt, a face o distincţie clară între efectele generate de procesul integrării şi cele generate de procesul de tranziţie este extrem de dificil, dacă nu chiar imposibil.

EurActiv.ro: Comparativ cu studiile publicate anterior, în ce domenii aţi remarcat schimbări majore - în bine sau în rău?

Gabriela Drăgan: Studiile nu şi-au propus nici să acopere exhaustiv realitatea românească, nici să analizeze în evoluţie temporală aceleaşi domenii.

PAIS II aduce ca teme de analiză, domenii noi, care nu au făcut obiectul analizei în PAIS I, precum analiza gradului de compatibilitate a legislaţiei româneşti cu acquis-ul comunitar, ţintirea inflaţiei, controlul financiar, politica de securitate şi apărare a României, migraţia, gestionarea Fondurilor Structurale, depozitarea deşeurilor, falimentul şi insolvabilitatea, reforma pensiilor, ajutoarele de stat pentru sectoare sensibile concurenţial sau costurile şi beneficiile aderării.

Evident, anumite teme revin în atenţie, precum Agricultura, Mediul, ajutoarele de Stat, politica regională sau politica socială, într'o abordare complementară însă, fiind acum supuse atenţiei aspecte care nu au fost avute în vedere în cazul proiectului PAIS I.

FERMIERII ROMÂNI SUNT AMENINŢAŢI DE FALIMENT

Ministerul Agriculturii a admis că integrarea României în Uniunea Europeană va provoca un val de falimente ale micilor fermieri. Mai exact e vorba de ţăranii români, care cresc un animal două pe lângă casă sau cultivă o suprafaţă mică de teren.

Potrivit estimărilor dela ministerul Agriculturii, fenomenul îi va afecta pe cei mai mulţi dintre agricultori, relatează *BBC*. Şi primii loviţi vor fi bătrânii cu suprafeţe mici de pământ.

Din momentul liberalizării pieţei agricole, ţăranii români nu-şi vor mai putea vinde produsele decât dacă acestea corespund normelor europene.

Care va fi consecinţa?

Valeriu Steriu, secretar de Stat în ministerul Agriculturii, responsabil cu dezvoltarea rurală, a declarat că posibila acceptare a României în Uniunea Europeană în anul 2007 va genera mari probleme sociale. Sociologul Marian Preda, expert în politici sociale, atrage atenţia că România are, la ora actuală o rată extrem de mare a populaţiei active în agricultură - 20 la sută.

Iar în jur de 45% dintre Români trăiesc în sate. În principiu, ar fi de dorit ca o mai mare parte a populaţiei să intre în servicii, în condiţiile unei evoluţii economice sănătoase. Dar aderarea la Uniunea Europeană ar putea reprezenta o povară în plus în zonele rurale în care se face agricultură de subzistenţă şi majoritatea populaţiei nu are acces la nici un fel de locuri de muncă.

Exemplul polonez

În Polonia - ţară care a negociat foarte îndârjit capitolul agricultură - rata şomajului atinge în preajma aderării 20 la sută - şi o bună parte dintre *"victime"* erau agricultorii şi micii fermieri.

Un studiu al Institutului European asupra impactului aderării asupra fermierilor români, dat publicităţii recent, menţiona incoerenţa politicilor agricole ale autorităţilor printre alte puncte slabe ale agriculturii româneşti. Studiul atrăgea atenţia că integrarea va însemna dispariţia marii majorităţi a micilor fermieri.

PRODUCTIVITATEA DE 15 ORI MAI MICĂ DECÂT ÎN U.E.

Un raport al Patronatului Român referitor la creşterea productivităţii muncii în cadrul întreprinderilor mici şi mijlocii (IMM) arată că, spre deosebire de ţările din Uniunea Europeană, în România, aceasta este de peste 15 ori mai mică.

Astfel, dacă în Europa, productivitatea muncii pe salariat este de 40.000 euro pe an în cadrul micro-întreprinderilor, în România, este de numai 3.000 de euro.

Pentru întreprinderile mici, productivitatea muncii pe salariat ajunge în Europa la 70.000 de euro, în timp ce în ţara noastră este de 4.200 de euro. La capitolul întreprinderilor mijlocii, pentru Europa productivitatea muncii pe salariat este de 100.000 de euro, în timp ce în România este de doar 4.000 de euro.

În acest caz, un angajat al unei întreprinderi vestice produce cât 25 de angajaţi români.

Ar părea că productivitatea mică se reflectă şi în salarii. Este adevărat, dar nu în mod proporţional. Astfel, deşi productivitatea este de 15 până la 25 de ori mai mică, salariile din România sunt de numai 12 ori mai mici decât în Uniunea Europeană. Faţă de salariul mediu brut de 2.400 de euro pe lună al Occidentalilor, un Român câştigă 200 de euro.

Dacă ar fi să ne luăm după productivitate, salariul mediu în România ar fi trebuit să fie între 100 şi 150 de euro.

PENTRU VÂNZĂRI ŞI CUMPĂRĂRI DE CASE
Apelaţi la:

COLDWELL BANKER

ELITE REALTY

ULTIMATE SERVICE

George & Dorothy Donison
Sales Representatives

775 Upper Wentworth Street
Hamilton, Ontario, L9A 4V7

Tel: (905) 388-1110
Fax: (905) 388-1736
Email: donison @ coldwellbanker.ca

VESELUL ELECTORAT ROMÂN

Motto: Tot ceea ce este complex este compus din lucruri simple.
(Bertrand Russel)

Prof. Nicolae RĂGAN

Bunăoară marile filosofii ale lumii, politicile grandioase, ideologiile bulversante, cărțile profunde ale distinșilor senatori și cărturari care dela Aristotel încoace îi pisează pe oameni cum e fericit să se conducă o cetate, lasă din start rece electoratul român. Pe el îl interesează direct și nemijlocit diminutivele imediate: pâinica, căsuța, hăinuța, milosârdia, pământelu, ogrăduța și speranțica, pentru care șoptește cu sfiiciune: *"Cu Dumnezeu înainte, fie ce o fi"!*

Nu mai departe personajele comediilor caragialești, dar și Păcală, ori Anton Pann finul Pepelei cel isteț ca un proverb, cum zicea Eminescu ba chiar și Bulă sunt de ai noștri.

Nicu Steinhardt într'un eseu fermecător scria că Românul e generos și tolerant nevoie mare având cumsecădenia în sânge. Eroii lui Caragiale din comedii, după toate intrigile, patimile și quikprocvoul, nu rămân ranchiunoși dacă totul se termină cu bine; se pupă și se împacă jucând hora în marșul fanfarei militare. E o virtute specific românească.

Dar să *"revenim la oile noastre"*. Marile alegeri bat la ușă. Cum și pe cine votăm? (Ne-a rămas reflexul ăsta dela cetățeanul turmentat).

Cum pe cine!? Conform cutumei populare: *"Câte bordeie, atâtea obiceie"*! Electoratul nostru intuiește social foarte acut, că promisiunile, fanfaronadele, declarațiile patriotarde, donchihotismele diferiților șefi de partide, care dela pazopt încoace, dă-i și luptă neicușorule..., au un final care poate fi în parte benefic, dar în mai mare parte te conduce la concluzia că *"Ce e val ca valul trece"*... Românul obișnuit pe care-l cam doare-n col de vorbe e interesat să aibă un loc de muncă ca să-și întrețină familia, un acoperiș deasupra capului și mai multă liniște pentru a-și sorbi paharul de zaiber în tihnă, liber să născoncească zeflemele, ca la poiana lui Iocan a Moromeților. CU CINE VOM VOTA? Cu cei care au făcut niște pași buni pentru România. Și sunt din diverse formații. Unii pași (ducă-se pe pustii) au călcat și în... strâchini. Discret și reverențios am stat de vorbă cu o mulțime de oameni; în tren, în parcuri, pe plajă, pe stradă, pretutindeni, că neamului nostru tare mult îi place să-și prospecteze viitorul. Am vorbit cu un înalt demnitar al Curții de Casație, cu D-na Jeni, soția fostului general Gică Popa judecătorul lui Ceaușescu, cu actori, muncitori, țărani, afaceriști, cărturari distinși, ba chiar și cu tipi naivi care-și revendică ideile după cum bate vântul. Cu toții, după primele minute de apetituri pătimașe pentru unul sau altul dintre partide, la urmă se diluau într'o confuzie generală după principiul lui Socrate, marele Grec care spunea: *"Știu că nu știu nimic"*.

Mulți din elita intelectuală au declarat în massmedia ca și Dl. Andrei Pleșu: *"NU VOTEZ CU NIMENI - N'AM GARANȚIA DE A PUTEA SĂ GIREZ PE CINEVA"*. La sarcasmul moderatorului *"Sunteți un Don Quichote"*, marele om de cultură a răspuns caustic și prompt: *"Nu, nu - mă simt ca Sancho Pança"*!

Cu alte cuvinte ce va fi? Că electoratul român face haz de necaz. Alegătorii români au în ei spirite tonice, optimiste și echivoce, chiar dacă la urmă pastila va fi amară. Ei cred prin natura lor în Ecleziast. *"Au mai fost din astea. Nu-i nimic nou sub soare, vin ai noștri, pleacă ai noștri"*. Opiniile lor sunt diferite și gama lor e largă și colorată până la ridicol. Un colonel în rezervă, care la Târgoviște îl avusese în custodie pe *"zmeul carpaților"* a scris o carte tâmpită pe care o interpretează cu oricine îi iese în cale încercând să ne pulverizeze cu *"adevărurile lui"*: *"Tot ce s'a înălțat măreț în țara asta s'a datorat socialismului. Ceaușescu a fost magnific. Când a murit, a făcut-o cu fața la cer. Ce simbolic!"*

Omul nostru de o incultură cazonă extrem de sordidă habar n'are de monarhia română care a construit România Mare după desprinderea de Otomani. Nu știe nici de drumurile, podurile (inclusiv de cel dela Cernavodă) porturile, gările, școlile, liniile ferate, n'a auzit nici de Anghel Saligni, ori de marii oameni politici din trecut care au pus țara pe picioare după 500 de ani de osmanlâc. El o ține morțiș că va vota cu PSD de care se simte mai apropiat. Lumea lui a început cu Gheorghiu-Dej și s'a expirat cu Ceaușescu, religia lui a rămas comunismul care în viitor va învinge. Pentrucă așa ne înșurubau în minte *"marii dascăli"*: *"lumea a început cu comunismul primitiv și se va termina cu cel modern"*. Ei, desigur, care va vota, va vota; apoi omul de rând se va întoarce la munca lui zilnică (dacă va mai beneficia de ea) și va visa în diminutive: o pâinișoară, o căscioară, o lefușoară, că cel care va veni la putere trebue măcar de început să miște cu ceva. Pe urmă se va reîntâlni cu niscaiva prieteni și-i va sudui ca de obicei pe oamenii politici, care dintotdeauna au umblat cu *"zăhărelu"*.

Nu degeaba Ortega Y Gasset îl reproduce pe Fr. Nietsche care declara uimit: *"Asta e viața? Atunci mai vreau una!"*

Dar *"veselul"* electorat român știe una și bună: *"CU DUMNEZEU ÎNAINTE!"*

CHELTUIELI BUGETARE ÎN TOAMNA ELECTORALĂ

Începutul toamnei electorale a determinat Guvernul român să umble la *"puşculiţa electorală"*, adică la bugetul de stat. Programele guvernamentale au atras un val de proteste din partea opoziției, nemulțumită că fondurile alocate de la bugetul de stat sunt folosite pentru a câștiga bunăvoința electoratului sărac, afirmă *BBC*.

Dar cât oare a cheltuit Guvernul pentru acest scop?

Pensionarii

21 de mii de miliarde lei a împărțit Guvernul la prima rectificare bugetară.

Despre bani, executivul spune că provin dintr'o mai bună colectare a veniturilor la buget dar și *"dintr'o creștere economică fără precedent"*.

Mai mult de jumătate din bani iau drumul cheltuielilor sociale în condițiile în care Guvernul încă nu a reușit să rezolve majorările salariale ale celor peste 400 de mii de cadre. 3000 de miliarde costă încercarea Guvernului de a mulțumi peste șase milioane de pensionari din sistemul public de pensii.

Pensiile au fost majorate, dela 1 Septembrie, cu aproximativ 9%.

Aceasta a fost ce-a de-a doua încercare de câștigare a bunăvoinței pensionarilor.

Prima s'a consumat în luna August, când încercarea de a oferi pensionarilor medicamente compensate 90% a costat bugetul 1400 de miliarde.

Plus încă o sumă asemănătoare pentru medicamentele din ambulator.

Cu alte 4400 de miliarde guvernul încearcă să subțieze factura pentru încălzire la iarnă.

Această măsură vizează aproximativ 1,6 milioane de familii.

Nu sunt uitați agricultorii.

În campania de toamnă vor primii un sprijin de peste 800 de miliarde de lei.

Minerii sunt și ei o țintă - subvențiile în sectorul minier totalizează 300 de miliarde de lei.

Cornul și laptele, locuințele pentru tineri, sălile de sport și transportul gratuit acordat pensionarilor vor costa aproape 1400 de miliarde lei.

La toate acestea se adaugă programele sociale tip *"Litoralul pentru toți"* sau vacanță la țară.

Și pentru că informațiile despre binefacerile sociale făcute de guvern trebue împărtășite prietenilor, mai ales în pragul campaniei electorale, o propunere recentă pare că încurajează familiile sărace să nu-și plătească factura la telefon.

Majorările sau penalitățile de întârziere precum și taxa de deconectare vor fi suportate de stat din banii strânși dela companiile de telefonie.

O LEGE NUMAI PENTRU ILIESCU

Camera Deputaților a adoptat legea potrivit căreia președintele Ion Iliescu va putea candida la Senat pe listele Partidului Social Democrat. Opoziția a anunțat că va contesta legea la Curtea Constituțională.

Legea adoptată cu o majoritate consistentă va fi aplicată o singură dată. Abia peste 20 de ani se va mai întâmpla ca alegerile parlamentare și cele prezidențiale să se desfășoare în același timp. Dar este puțin probabil ca în 2024 să se întrunească condițiile politice ca legea să fie din nou invocată. Se poate spune de aceea că legea electorală adoptată recent de Camera Deputaților servește interese politice restrânse, care nu au semnificație generală.

Opoziția a anunțat că va înainta o contestație la Curtea Constituțională, invocând incompatibilitatea dintre funcția prezidențială și candidatura pe listele unui partid politic. Problema aceasta nu este nouă și are deja o istorie. S'a mai întâmplat odată în 1992 aproape același lucru. Președintele Ion Iliescu își prezenta candidatura pentru un al doilea mandat, dar simultan candida la Senat pe listele FDSN în circumscripția București. Au fost atunci depuse patru contestații împotriva acestei candidaturi, iar Tribunalul Municipiului București a admis trei dintre ele. La recurs însă Curtea Supremă de Justiție a menținut candidatura lui Ion Iliescu.

Este interesant pentru istoria politică că în 1992 legea electorală interzicea explicit, la art. 5, unei persoane neîncadrate politic să candideze pe listele unui partid. Și totuși Curtea Supremă de Justiție a dat o interpretare favorabilă candidaturii președintelui Iliescu. Și nu va fi singura decizie de acest fel. Credibilitatea Curții Supreme de Justiție a fost serios zdruncinată. Au trecut de atunci

12 ani și asistăm încă la convulsii ale mecanismului de Justiție care caută să se emancipeze față de puterea politică.

De astă dată președintele Iliescu și PSD au pregătit cu mai multă prudență condițiile necesare candidaturii. Au modificat legea în așa fel încât aceasta nu doar că nu mai interzice, dar chiar îngăduie explicit ca președintele să poată candida ca independent pe listele unui partid sau coaliții în ultimele 3 luni de mandat.

Cu toate acestea Constituția a rămas la acest aspect nemodificată și crează dificultăți teoretice. Prin Constituție se interzice unui președinte să fie membru al unui partid în timpul mandatului. Dar nu interzice explicit unui președinte să candideze pe listele unui partid. Așadar totul rămâne la nivelul interpretării. În spiritul Constituției, președintele nu ar putea candida întrucât el este chemat să arbitreze între puterile Statului și să rămână imparțial. În litera ei, însă, candidatura rămâne posibilă.

În realitate toată lumea știe și acceptă tacit că această prevedere constituțională este formală și că nu poate avea efecte reale. Atâta timp cât un președinte ajunge în cea mai înaltă funcție cu sprijinul unei organizații politice, el nu se poate disocia de ea decât de fațadă. Și așa s'a și întâmplat timp de 12 ani în România, adică dela alegerile din 1992 și până astăzi.

Problema politicii românești este că are deja prea multe lucruri de fațadă, comentează pe această temă postul de radio german *"Deutsche Welle"*.

Disocierea președintelui de partidul care l-a propulsat în carieră este de fațadă, consultările pentru desemnarea premierului sunt iarăși de fațadă, iar negocierile pentru formarea cabinetului tind și ele să intre în aceeași categorie. În cazul acesta strict al legii electorale se mai adaugă o agravantă. Este o lege făcută pentru un singur om.

BĂNCILE ROMÂNEȘTI SUNT PÂNĂ LA ȘASE ORI MAI INFERIOARE DECÂT ALE VECINILOR

Un studiu al Băncii Naționale cu privire la creditele pentru investiții arată că 60% dintre acestea sunt acordate pe termen mediu, băncile comerciale evitând astfel asumarea riscurilor asociate finanțării proiectelor și investițiilor pe termen lung.

Cât privește sectoarele acordate, 50% dintre credite sunt investiții în industrie, 30% în servicii, iar restul în alte domenii de activitate.

Din datele puse la dispoziție de Banca Națională la mijlocul anului 2003, creditele pentru investiții reprezentau 50.588 miliarde lei, adică 1,53 miliarde USD. Dar ponderea creditelor în totalul creditelor neguvernamentale acordate pe sistem bancar a scăzut dela an la an, dela 27,9% în 2002 la 22,53% în 2003. Și asta cu toate că ponderea creanțelor restante sau îndoielnice a fost în 2003 de doar 2,15%.

Concluziile arată că dacă băncile manifestă aversiune față de riscurile creditării pe termen mediu și lung, preferând acordarea de credite pe termen scurt, investitorii manifestă reticiență față de creditele bancare.

Dacă în cazul băncilor explicația oferită de bancheri constă în riscurile scăzute și avantajele menținerii unui nivel ridicat de lichiditate, investitorii consideră că dobânzile mari sunt reflectate în costurile echipamentelor, diminuând astfel rentabilitatea afacerii.

Totuși, productivitatea activității bancare (active bancare/angajat în sectorul bancar) a fost în România de trei ori mai mică decât în Polonia și de șase ori mai mică decât în Cehia. Și gradul de intermediere bancară în țara noastră, exprimat ca active bancare/produs intern brut, era la jumătate din nivelul înregistrat în Polonia și un sfert din cel din Cehia.

Cât privește volumul creditelor pentru investiții, 77% dintre ele au fost acordate firmelor private, 15,27% firmelor de stat, 2,89% societăților mixte, 2,28% întreprinderilor străine, 0,39% persoanelor fizice, 1,09% proprietății cooperatiste, iar diferența de 0,99% este trecută la capitolul altele. Din suma totală de 50.588 miliarde lei, 8.359 miliarde lei au fost acordați în monedă națională, iar 42.222,91 în valută.

Pe termen mediu, specialiștii Băncii Naționale susțin că aceste credite pentru investiții nu vor mai crește foarte mult și asta datorită faptului că multe bănci și-au înființat societăți de leasing, ceea ce reprezintă o șansă alternativă de finanțare a investițiilor pentru agenții economici.

Oricum alocarea unui procent sporit de credite pentru investiții către acestе ramuri, respectiv industrie și servicii, se reflectă și în structura PIB pe sectoare de activitate. Astfel poate fi explicată și creșterea economică în unele ramuri ale industriei.

O ISTORIE ADEVĂRATĂ - NĂSTASE "SCATIU"

Aurel. S. MARINESCU

Din literatura română clasică, liceenii din trecutul *"burghezo-moşieresc"* au învăţat de scriitorul Duiliu Zamfirescu şi opera sa de bază, ciclul de romane: *"Viaţa la ţară"*, *"Tănase Scatiu"*, *"În război"*, *"Îndreptări"*, *"Ana"*.

În volumul 2, *"Tănase Scatiu"*, este prezentat ciocoiul din secolul al 19-lea setos de avere cu orice preţ, prin orice mijloace, viclean şi rău.

Acest ciocoi vechi era semianalfabet; nu cunoştea nici o limbă străină în afară de limba română vulgară. Deoarece studiile sale erau aproximative, el avea faţă de boierii adevăraţi, intelectuali, un complex de inferioritate, bine mascat, dublat de o dorinţă pătimaşă de a fi şi el boier ca cei invidiaţi. Tănase Scatiu, prototipul ciocoiului vechi era un *"revoluţionar"* tip 1848 mai precis un revoltat, care îşi dorea parvenire. Tănase Scatiu însă nu avea convingeri. Avea numai interese. El nu avea prieteni. Din nefericire pentru poporul român, pentru România, această categorie a ciocoilor a existat întotdeauna şi mai cu seamă azi când a apărut un alt tip de ciocoi - CIOCOIUL NOU.

El nu are complexul inferiorităţii; trecut prin universităţi şi tot felul de studii superioare şi absolvent de doctorate îşi închipuie că este nu numai intelectual ci este mai mult: oxigenul unui popor. Ciocoiul nou nu vede că este un profitor al momentului; este fudul şi este convins că acolo unde se află este datorită calităţilor şi meritelor sale, nu datorită altor factori. El vorbeşte limbi străine şi demonstrează că este un *"panglicar"* demagog şi un *"învârtit"* şi tare se crede superior. Făcând o comparaţie între ciocoiul vechi, Tănase Scatiu cu ciocoii noi, putem observa însă şi unele asemănări: de exemplu Tănase Scatiu adora să fie primit cu lăutari, pâine şi sare, la fel şi ciocoiul nou. Ciocoiul vechi dorea ca întotdeauna să fie însoţit de un alai care lăudându-l continuu îi menţinea nu numai buna dispoziţie dar şi încrederea în sine. La fel şi ciocoiul nou!

Atât Tănase Scatiu cât şi ciocoii noi, nu cunosc sentimentul milei creştine şi compasiune pentru cei în sărăcie şi suferinţă. Din contră ei sunt sadici şi îngâmfaţi, ciocoiul nou însă spre deosebire de cel vechi, se crede providenţial.

Ciocoiul nou are stări de comportament diferite; este paşnic dar câteodată izbucneşte folosind un vocabular suburban, vulgar şi chiar ţigănesc uneori, afişează aroganţă şi mândrie nelimitată, este un parvenit orgolios, un veleitar. Ciocoiul vechi se visa din arendaş de moşie, proprietarul ei; ciocoiul nou, în general se lansează în politică, este un oportunist, fără convingeri politice, este în stare să schimbe partidul nu numai când se schimbă puterea şi este întotdeauna credincios numai partidului acaparatorilor şi se visează tot mai sus.

Prezentăm acum ciocoiul nou numărul 1 al României, NĂSTASE *"SCATIU"*, pe care comparându-l cu ciocoiul vechi de tip Tănase Scatiu, pare un goliat ciocoiesc pe lângă un pitic ciocoi.

Cap. 1. Tărtăşeşti la începutul secolului 20.

La distanţă egală între Bucureşti-Târgovişte, există acest sat din negura vremurilor, numit Tărtăşeşti. A fost şi este o aşezare de tip Bărăgan, cu toate aspectele pozitive şi negative ale satului românesc de câmpie.

Atunci, de mult, la marginea acestui sat trăia o ţigancă, poate mai focoasă decât alte ţigănci din sat. Şi tot în acele vremuri în acelaşi Tărtăşeşti trăia un ţăran cu puţin pământ, câteva pogoane, care putea fi catalogat - din punct de vedere social - sărac spre mijlocaş. Numele lui de familie era Dumitru.

Acest ţăran a prins drag de ţigancă şi din legătura lor nelegitimă, ţiganca pe numele de familie Năstase a născut un băiat căruia i-a pus numele Marin. Şi cum în vremurile acelea la declararea naşterii unui copil trebuia prezentat actul de căsătorie şi cum ţiganca Năstase nu avea un asemenea act, conform instrucţiunilor vremurilor de atunci, ofiţerul Stării Civile (din cadrul Primăriei), în actul de naştere al noului născut, la rubrica *"Tatăl"*, a trecut în loc de numele tatălui, *"copil din flori"*.

Deci Marin Năstase era *"copil din flori"* din punct de vedere legal, crescut de o mamă săracă, probabil ajutată şi de tatăl lui biologic.

Ţiganca Năstase nu avea pământ; ea se întreţinea muncind cu ziua la muncile agricole ale proprietarilor cu mult pământ.

Tot în acele vremuri exista un obicei care s'a continuat până la venirea comuniştilor la putere - acela al *"copiilor de trupă"*. Pentru a ajuta familiile sărace cu mulţi copii, orfanii, văduvele cu copii, *"copiii din flori"*, unităţile militare de pe întinsul ţării dela regimente în sus, primeau fiecare câţiva asemenea copii. Din haine militare reformate li se confecţionau şi lor mici uniforme militare; la cazan se găsea în plus mâncare şi pentru ei. Regimentul le crea în interiorul cazărmii un regim militar, nu exact ca al militarilor care îşi satisfăceau serviciul militar ci ceva gen internat şcolar, iar dacă mergeau la şcoală, regimentul le asigura cele necesare: cărţi, caiete, rechizite. Erau un fel de soldaţi în miniatură care respectau regulamentele militare, disciplina, regimul cazon.

Unii erau trimişi la şcoli de muzică şi rămâneau în armată în fanfarele regimentelor; alţii la vârsta de 21 de ani se angajau în armată şi deveneau cu timpul subofiţeri iar cei mai dotaţi erau trimişi la liceu şi mai departe, la studii militare superioare.

Aşa s'a întâmplat şi cu *"PURADELUL"* Marin Năstase, care fiind *"copil din flori"*, fără tată legal, a fost acceptat *"copil de trupă"* la un regiment. Deoarece *"puradelul"*, Marin Năstase era bun la învăţătură, deştept, inteligent, disciplinat, comandantul regimentului a hotărît şi l-a trimis la Liceul militar Mânăstirea Dealu, pe cheltuiala regimentului.

Marin Năstase nu a dezminţit impresiile despre el; a terminat în fiecare an de liceu primul şi ca şef de promoţie a terminat şi liceul.

Comandantul regimentului a hotărît şi l-a trimis la Şcoala de Ofiţeri de Artilerie pe care Marin Năstase a absolvit-o şef de promoţie după ce în fiecare an a fost primul, dovedind a fi foarte inteligent, cu bună memorie, disciplinat.

Este promoţia 1943, şi ca proaspăt sublocotenent a fost invitat ca şi toţi ceilalţi şefi de promoţie seria 1943, la un dejun, de Regele Mihai, care cu această ocazie a dăruit fiecăruia dintre cei prezenţi la dejun, câte o sabie, după ce a dat şi trese fiecăruia.

După regulamentul militar, primii trei (şeful de promoţie şi următorii doi) dela fiecare Şcoală militară aveau dreptul să-şi aleagă garnizoana. Sublocotenentul Marin Năstase a dat prima mare lovitură a vieţii sale; în loc să meargă pe front ca ofiţer de artilerie a ales artileria antiaeriană şi garnizoana Braşov unde era pace, linişte şi nici un pericol.

La Braşov, Slt. Marin Năstase a devenit afacerist, având mult timp liber. Şi această nouă preocupare a fost a doua mare lovitură a vieţii sale; a *"românizat"* două magazine evreieşti. Suntem obligaţi să dăm câteva explicaţii: în regimul Mareşalului I. Antonescu, una din legile cu caracter antisemit a fost înterzicerea Evreilor de a avea magazine. Şi cum Românii ca şi Evreii, au simţul dezvoltat al *"şmecheriei"* s'a găsit soluţia. Un Român (de încredere) devenea legal proprietarul magazinului cu numele său trecut pe firmă, devenind astfel proprietar de drept dar proprietarul de fapt rămânea tot vechiul proprietar, nimic nu se schimba, noul proprietar-paravan, nu se amesteca cu nimic iar lunar primea o cotă în lei între 25-40% din venituri.

Dela cele două magazine de încălţăminte, deşi ofiţer, proprietar-fantomă, Marin Năstase încasa frumoase sume lunar, căci afacerea era înfloritoare. Cu veniturile substanţiale, Slt. Marin Năstase, a devenit foarte bogat.

Trebue spus că între timp, ţăranul Dumitru din Tărtăşeşti s'a căsătorit oficial cu ţiganca Năstase - mama sublocotenentului Năstase. Din căsătoria celor doi au mai rezultat doi copii - un băiat, Constantin (Costel) şi o fată, ambii cu numele de familie a tatălui - Dumitru.

Slt. Marin Năstase a cumpărat câteva zeci de ha de pământ agricol în Tărtăşeşti, deasemeni zeci de stupi de albine şi oi, pentru el două autoturisme şi o viaţă trăită din plin, ceea ce un ofiţer TÂNĂR nu-şi putea permite din solda sa. El a dovedit un apetit de îmbogăţire greu de egalat.

Cap. 2. Năstase (Scatiu) are o cădere.

A venit 23 August 1944 cu toate nenorocirile aduse de armata roşie. Slt. Năstase Marin zis Titi, într'o zi, în Bucureşti, a parcat maşina pe o stradă iar când s'a întors, maşina dispăruse. După câteva zile, a văzut-o cu sovietic la volan. A ţipat, a strigat *"hoţu"*, a fugit după maşină şi chiar s'a aruncat pe botul ei.

A fost arestat de poliţişti români şi anchetat sub stare de arest în subsolul blocului Dragomir Niculescu (Romarta) de pe Calea Victoriei, bloc devenit al M.A.I.

Nu a fost ţinut mai mult decât durata anchetei şi a fost eliberat iar maşina lui a devenit pentru totdeauna sovietică.

A fost, însă, un semnal pentru încă ofiţerul Năstase Marin, care, în consecinţă a ascuns a doua maşină la Tărtăşeşti în ograda părintească, într'o şură de coceni de porumb, care însă - în urma unui denunţ - a fost confiscată.

Pământul l-a împărţit formal la membrii familiei, ca şi stupii de albine, oile, animalele de povară, aşa că nu mai putea fi acuzat de moşier sau chiabur.

Şi cum o nenorocire nu vine niciodată singură, în 1946, a fost epurat din cadrele armatei, încă regale, devenind şomer din voinţa generalului *"pe puncte"* Walter Neulănder zis Roman.

Conform legilor de atunci, ofiţerii deblocaţi se bucurau de unele avantaje: li se echivalau în majoritate, examenele din şcolile militare urmând a se ţine un număr mic de examene de diferenţă, plus înţelegerea profesorilor universitari faţă de aceşti studenţi *"tomnatici"*. Şi astfel, foştii ofiţeri de infanterie, jandarmi ş.a. deveneau licenţiaţi în Drept iar foştii ofiţeri de artilerie, geniu, aviaţie, marină, deveneau ingineri. Aşa a devenit în 1947-'48 şi fostul Slt. Năstase Marin (Titi), inginer.

Cap. 3. Ing. Năstase (Scatiu), necazuri, bucurii, succese.

Devenit inginer şi sărac, ing. Năstase Marin, a fost lovit de regimul comunist în trăsătura lui esenţială - aviditatea după puterea banului. A început o viaţă modestă, cu averea pierdută, cu un salariu modest, căsătorit şi repede divorţat, fiind în acele vremuri un visceral anti-comunist şi anti-sovietic. Când discuta cu cei apropiaţi sau prietenii, în amintirea averii pierdute, devenea nervos, vânât la faţă de ură şi profera cele mai grave acuzaţii împotriva comuniştilor şi sovieticilor. În 1949 a cunoscut întâmplător pe aceea care îi va fi soţie până la moarte: D-ra Elena Dragomirescu, din Bucureşti. Era fiica lui Gheorghe Dragomirescu, salariat la Griviţa Roşie şi a Amaliei Dragomirescu, născută Gush, de origine germană din Bucovina. Elena Dragomirescu era deosebit de frumoasă.

Deci s'au întâlnit, văzut, plăcut, *"iubit"*, căsătorindu-se în acelaşi an. Elena Năstase, o femeie frumoasă, fină şi delicată, care până la căsătorie, orăşeancă, nu cunoscuse muncile agricole sau munci grele, a fost repede transformată în sclavă de către soţul ei Marin Năstase (Titi), care a devenit un tiran încă din primul an de căsătorie.

Dela începutul căsătoriei el a fost abuziv; vara o ducea la Tărtăşeşti să muncească acolo la diferite munci agricole şi casnice, să facă mămăligă într'un ceaun uriaş pentru muncitorii zilieri pe care îi folosea la muncile agricole de pe pământurile devenite, formal, proprietăţile rudelor lui Marin Năstase. Iar soacra, ţiganca, era deosebit de rea cu nora sa.

În 1950, la un an dela căsătorie s'a născut primul lor copil - Adrian, pe care părinţii l-au alintat Ady. Apoi, după doi ani, în 1952 s'a născut sora lui, Dana.

Desigur, se ştie cât de greu se trăia în acei ani; o mamă cu doi copii mici, nu putea avea un servici, ceea ce s'a întâmplat şi cu Elena Năstase, iar soţul, deşi inginer, avea un salariu modest, aşa încât nu aveau o viaţă prosperă, noroc cu ceva zarzavaturi şi alimente venite dela Tărtăşeşti. Iniţial au locuit în Colentina, în casa cumpărată de Năstase când era ofiţer la Braşov, pe numele surorii sale după legalizarea relaţiei tatălui său cu ţiganca Năstase. Dar sora lui Năstase Marin a decedat, tânără, nemăritată după care proprietarul de fapt, a intrat în posesia casei.

Comportarea lui Marin Năstase ca soţ, a fost mizerabilă. Dimineaţa, toată viaţa sa, a lăsat soţiei o infimă sumă de bani pentru hrana din ziua aceea zi, încât copiii au crescut cu cartofi prăjiţi şi ciorbă de fasole. Frumoasa sa consoartă a purtat o haină de iarnă 20 de ani; îmbrăcămintea ei era tare modestă. Niciodată nu au fost împreună la un spectacol sau restaurant. Chiar mai târziu, când a devenit cadru universitar la nou înfiinţatul Institut de Petrol şi Gaze din Bucureşti, financiar şi material nu s'a schimbat nimic în viaţa familiei, decât că Marin Năstase care era fumător, a trecut dela ţigări Carpaţi la Kent şi a continuat să ia prânzul la cantina Institutului, la *"Cos'* sau la vreun restaurant. El aproape că a *"uitat"* că are o soţie, pe care o neglija total; dacă cumva aceasta încerca să-l mângâie sau să-l atingă, el o lovea. Foarte violent, această corcitură ţigănească, mereu irascibil faţă de soţie, a lovit-o şi bătut-o de zeci de ori pentru motive născute din firea lui violentă; când se enerva, din nimic, devenea galben şi tremura de furie. Rar, la 6 luni şi chiar un an, îşi mai aducea aminte că este şi bărbatul soţiei sale. Atât!

Niciodată, Elena Năstase nu şi-a explicat de ce Titi al ei este aşa de rece cu ea şi de ce timpul liber şi-l petrece cu *"prietenul"* său bun, prezentat ca un fost ofiţer, camarad şi prieten de al său.

Întâmplător o dată, un cumnat, căutându-l la *"prieten"* la surprins pe Titi în pat cu acesta, dar nimeni nu-şi putea închipui în naivitatea, necunoaşterea, de atunci şi a lipsei de educaţie sexuală că ar putea exista relaţii sexuale între bărbaţi. Deci Marin Năstase-Titi, zis Ţapu, de unii cunoscuţi, era BISEXUAL.

A mai făcut un pas; a vândut casa din Colentina, s'a mutat cu chirie într'o casă pe strada 7 Scaune şi şi-a cumpărat o maşină. După puţini ani a mai făcut un pas; s'a mutat într'un apartament comfortabil dintr'un bloc cu 4 etaje care, naţionalizat acum, aparţinu-se Fundaţiei Elias, bloc situat pe o stradă perpendiculară pe Calea Moşilor şi foarte aproape de aceasta cât şi de Piaţa Moşilor.

Fiul Adrian, a urmat cursurile Liceului Sf. Sava (devenit nr. 1) din Bucureşti, şi a fost un elev mediocru în primele clase.

Continuare în pag. 8

COMMON SENSE Automotive Inc.
General Repairs to All Makes & Models
John (Ion) Moran
- Maşini la mâna a doua pe gustul dvs.
- Reparaţii generale la toate modelele
- Certficare tehnică
- Specialişti în aer condiţionat, în partea electrică şi electronică, fuel injection

Tel: 905 545 1331
Toll Free: 1 866 863 5714
Program: Luni-Vineri: 8.30-18.00
Sâmbătă: 8.30-13.00
702 King Street East, Hamiton, Ont. L8K 1T3

ROMÂNIA 2004: ÎNCOTRO?

Dr.P. SCUTĂREANU

După aproape 15 ani de la așa-zisa revoluție din Decembrie 1989, care de fapt a fost o lovitură de stat a grupului celor cinci, sprijiniți din umbră de fostul KGB al URSS și conduși de Securitatea din România (Bukovschi, interviu cu Sorin Roșca Stănescu, *Ziua* - 22 Iunie 2004), folosind ieșirea poporului pe stradă, evoluția situației politice actuale și a reformelor economice în România este mai neclară decât atunci, iar speranțele adevăratei democratizări mult mai vagi. De ce? Din următoarele motive desprinse din desfășurarea evenimentelor:

1. Instalarea la conducerea țării în 1990-1996 a fostilor comuniști pentru simplul fapt că au fost rivalii lui Ceaușescu în timpul dictaturii la care au luat parte.

2. Infiltrarea în coaliția condusă de CDR în perioada 1997-2000 a unor foști comuniști cu veleități falsdemocratice, neagreați de cei dintâi dar înfricoșați de ei (ex. ex-președintele Emil Constantinescu) și sabotarea totală a PNTCD - minimajoritar în CDR și cu o conducere nehotărîtă, de către opoziția destructivă a PDSR.

3. Revenirea la conducerea țării în anul 2000 a acelorași foști comuniști, în urma unor alegeri dubioase, deja îmbogățiți și corupți în perioada 1990-1996, împreună cu noi adepți fără principii, sub denumirea PSD însușită dela vechiul partid istoric dispărut, precum și a președintelui Iliescu, sprijinit și de o declarație Regală, concomitent cu o opoziție inexistentă.

4. Racolarea neașteptată, în Februarie 2001, de către președintele Iliescu și PSD, antimonarhiști convinși, a M. S. Regelui Mihai I și a familiei Regale, care fusese respins în 1992 și aflat în exil din anul 1947 în urma alungării din țară de către comuniștii, părinți ai actualilor, instalați la conducerea țării de către URSS la 6 Martie 1945, veniți în linia întâi din inexistent și din URSS în urma actului dela 23 August 1944, la care Lucrețiu Pătrășcanu a fost șeful echipei ce a participat la arestarea lui Antonescu alături de Rege, când s'au întors armele împotriva lui Hitler și s'a participat mai departe în război alături de trupele lui Stalin și a Aliaților.

5. Reafirmarea neașteptată, deloc necesară, a legăturii și dependenței Regelui și a familiei Regale de Președintele Iliescu și PSD prin acordul dat de a se resărbători 23 August în 2004, fosta sărbătoare națională comunistă, o alianță împotriva naturii dintre asupritori și fosta victimă, cu scopul nereușit de a lămuri istoria, care se putea face în alt mod. Cu această ultimă speranță a Românilor în reinstalarea monarhiei constituționale, cu adevărat democratică, în România, a fost spulberată. Dacă totuși, printr'un miracol, aceasta se va întâmpla, noua monarhie Română va fi prima monarhie afiliat comunistă din istorie. De ce? Intrarea în familia Regală a Prințului Radu, cu educație comunistă (recunoaștere a sa într'un interviu recent), prinț ad personam contestat de un membru al familiei Hohenzollern, familia originară a Regelui, prinț consort al Principesei Margareta, care ar urma la tronul României.

Întrebarea fundamentală este: de ce Regele Mihai I s'a alăturat și a fost sprijinit și în 1944 și în 2004 de comuniști și politicieni de stânga, convinși antimonarhiști? De ce nu a revenit în țară în perioada 1997-2000, când erau la putere, așa cum erau, fostele partide istorice PNȚ și PNL, care nu participaseră la actul dela 23 August 1944, perioadă în care i s'a retrocedat și cetățenia ștearsă în mod abuziv tot de către comuniști??? Atunci putea corecta istoria actului dela 23 August 1944 falsificată și adjudecată de către comuniști timp de 45 de ani. Fiind creștin convins practicant, de ce nu s'a alăturat și sprijinit niciodată pe reprezentanții partidelor creștin democrate? Răspunsul rămâne o enigmă!!!

Totuși de ce? Imi pun din nou aceeași întrebare pentrucă fac parte din ultima generație tânără dinainte de 23 August 1944, (73 ani), monarhist ce cunosc istoria adevărată a Monarhiei Române și a familiei Regale, Monarhie străină preferată celei autohtone de către generația pașoptistă, cu toate trăsăturile pozitive și negative, nu istoria falsificată de comuniști după 1948. Pentrucă Regele Mihai este un Rege bun care, aliindu-se cu ateiștii, comuniști și neocomuniști de stânga, nesinceri, nu poate aduce fericirea ce cred că a dorit-o totdeauna poporului său. Asta cred că nu a înțeles Majestatea Sa. Nu sunt fatalist nici bigot, sunt om de știință care cred în evoluție ca fenomen natural, dar nu exclud, fără a testa științific, existența unei puteri supranaturale care acționează mai presus de puterea ta dacă te unești cu cine nu trebue (studii recente științifice recunosc acest fapt) chiar dacă momentul istoric este presant sau de neocolit. Monarhia rămâne instituția cea mai veche și mai experimentată a istoriei, situată deasupra partidelor politice, dar depinde cu ce partid se unește în acțiune. Regele Mihai a fost decorat de Stalin cu ordinul Victoria în 1945, dar silit să abdice tot de către același Stalin în 1947. Șeful Comisiei de armistițiu din 1944 era comunistul Lucrețiu Pătrășcanu, ulterior ucis de însăși tovarășii săi de partid, iar cel care l-a arestat pe Antonescu era generalul Emil Bodnăraș, comunist revenit din URSS, etc, etc...

Cine poate repara greșelile istorice în România? Numai partidele istorice cu adevărat democratice, reînvestite cu noi conducători desbrăcați sau niciodată îmbrăcați cu haina comunistă. Până când Românii din țară nu vor pricepe acest adevăr și-i vor vota tot pe foștii comuniști îmbrăcați de față în haine democratice, până atunci nu se vor schimba lucrurile în bine în România. Aici venim la situația actuală și drumul de viitor.

Recent Președintele Iliescu a afirmat că a fost o greșeală istorică retrocedarea (parțială) a pădurilor etatizate forțat în 1948, auzind, probabil dela cineva, că dacă se taie pădurile situate pe pantele munților și dealurilor apele torențiale spală solul și-l aduc în vale provocând alunecări de teren și inundații. Dar ce au făcut comuniștii timp de 45 de ani de administrație abuzivă tăind câte 3-10 cote anuale din fondul forestier în fiecare an? Sunt la origine inginer silvic și cunosc teoria dar și urmările practicei abuzive. Acolo stă cauza catastrofelor, nu în câteva hectare tăiate în mod ilegal de niște infractori actuali, poate plătindu-i pe pădurari (corupția).

Singura forță care se trezește în România actuală sunt unii ierarhi și preoți ai Bisericii Ortodoxe din Suceava și Cluj, zeci de ani obedientă comuniștilor. Problema Fondului Bisericesc păduros din Bucovina o cunosc dela fața locului. A fost cea mai bună administrație a pădurilor din România înainte de 1948, după model austriac. De ce nu se retrocedează? Cum vor conducătorii actuali să intre în Europa Unită dacă exclud și nu recunosc proprietatea privată? Intrarea eventuală în Europa Unită, dacă se va realiza în 2007 (greu de crezut) nu rezolvă neregulile și nedreptățile din România.

Dacă în Noembrie 2004 vor fi reales aceiași conducători de astăzi. Dacă PNTCD cu conducere reînnoită, nu va reuși să schimbe mentalitatea poporului îndoctrinat, care de 15 ani tot pe foștii comuniști îi votează cu 50,1%, va regreta amarnic. În acest caz, pledoaria Regelui Mihai și a familiei sale pentru intrarea în NATO și UE a dat și va da câștig de cauză acelorași foști comuniști.

Care este soluția? Dacă M.S. Regele Mihai supraviețuiește și acelui eveniment, va trebui să repare totul, luând poziție categorică în favoarea adevărului, dela urcarea pe tron în 1940 și până astăzi. Comuniștii nu pot să aducă adevărata democrație în România.

NĂSTASE "SCATIU"

Urmare din pag. 7

Vacanțele de vară și le petrecea la Tărtășești; acolo Marin Năstase își ducea întreaga familie în fiecare an, acolo îl chema casa părintească, renovată și mărită de el, acolo îi erau părinții, unchii, mătușile, verișorii.

D-na Elena Năstase muncea din greu. Ady zburda cu alți copii din sat, adică prietenii săi din toată copilăria - Toma Zaharia, devenit general în regimul Iliescu-Năstase, Gregorian Bivolaru, actualul *"guru"* al yoghinilor sectei MISA; Gabriel Bivolaru, gangsterul-deputat PDSR care cu escroaca Mona de Freitas (originară din Bacău) devenită cetățean englez, au furat statului 2300 miliarde lei; Marin Bucur, noul proprietar de formă al fostului, faimosului, restaurant *"Capșa"*, fost naționalizat.

Ady se juca cu acești prieteni, vară de vară, făcea fel de fel de nebunii copilărești: păștea vitele împreună, furau fructe din curțile oamenilor, ș.a.

Ady, ajuns mare om politic, nu a uitat prietenii copilăriei sale: pe T. Zaharia, poliţaiul corupt, care și-a construit o vilă de miliarde de lei, la Tărtășești, l-a făcut general, mai marele polițiștilor pe Capitală; pe Marin Bucur - rudă cu familiile Năstase și Zaharia, l-a folosit drept paravan la cumpărarea restaurantului *"Capșa"* de către Adrian Năstase. Această metodă de *"camuflare"* a proprietarului adevărat, a folosit-o și Marin Năstase atunci când a împărțit rudelor suprafața de teren agricol, stupii de albine, oile cumpărate din *"solda"* sa de sublocotenent, ca să nu fie considerat chiabur. Metoda aceasta va fi folosită de Ady, de foarte multe ori în cariera sa financiară și politică. Când prietenul din copilărie, Gabriel Bivolaru, a fost decoperit, ca *"inginer financiar"*, păgubind statul cu 2300 miliarde lei și a fost invitat la Procuratură, deși era deputat PDSR în opoziție, atunci Ady, prietenul din copilărie, ajuns președinte PDSR și senator, în opoziție, a organizat un marș la Procuratură, cu circa 40 de deputați și senatori PDSR, unde a protestat împotriva acestei invitații, considerând acest act ca *"persecuție politică"*. După ani de dispariție și tergiversări, în domnia bunului plac a lui Ady, cu Justiția acționând la comandă politică, Gabriel Bivolaru a fost condamnat simbolic la 5 ani de închisoare în timp ce un hoț de găini, primește 2 ani de condamnare.

Organizația MISA, foarte periculoasă, a lui Gregorian Bivolaru a fost tolerată de autorități, cu sprijin tacit guvernamental, deși presa din țară a dezvăluit multe din *"activitățile"* MISA, yoghinilor și a lui Gregorian Bivolaru, aceasta și-a continuat existența mulți, foarte mulți ani.

Deodată, ca la un semnal, după mulți ani, autoritățile au început să se intereseze de MISA, să-i urmărească activitatea și să-l ancheteze și aresteze pe *"guru"* Gregorian. Părerea generală este că această sectă, extrem de profitabilă pentru *"guru"*, cu un important venit financiar, a neglijat să dea *"darul"* prietenului din copilărie, a uitat zicala: *"prieteni, prieteni, dar brânza-i pe bani!"* Și de aici se trage necazul!

Cap. 4. "Ce naște din pisică, șoareci mănâncă sau aşchia nu sare departe de trunchi".

Anii au trecut în goana lor, Ady a crescut și a ajuns elev în cursul superior al aceluiași liceu nr. 1, fost Colegiu Național Sf. Sava.

Viața familiei Năstase a mers în același fel până prin 1963-'64 când Marin Năstase, anti-comunistul și anti-sovieticul a hotărît să se înscrie în PCR, spunând celor apropiați, textual: *"îmi dau seama că viitorul este al comunismului, mă înscriu în PCR și la fel îmi voi înscrie copiii mei în partid"*.

Marin Năstase s'a ținut de cuvânt; s'a înscris și a devenit membru PCR și din acel moment viața lui și a copiilor lui a luat o nouă direcție, aceea a impostorii, căci el nu a urmărit decât avantajele materiale, această hotărîre nefiind luată din motive ideologice.

Aurel S. MARINESCU

LIPSA DE CARACTER A LUI GEOANĂ

Emil Constantinescu încă mai păstrează faimoasa scrisoare de felicitări primită dela Mircea Geoană care, în 1996, ca ambasador la Washington trimis de regimul Ion Iliescu, se declara fericit - conform zvonurilor - că prin victoria CDR în alegeri *"am scăpat de stafiile trecutului comunist"*.

Într'o altă variantă, Geoană i-ar fi scris lui Constantinescu mulțumindu-i că ne-a scăpat de Ion Iliescu, pe care l-ar fi numit *"cancerul democrației românești"*.

Ziariștii se chinuie de opt ani, fără succes, să pună mâna pe scrisoare. Publicarea ei ar constitui o spectaculoasă lovitură de presă. Ea ar dovedi că actualul ministru de Externe, nominalizat de șeful partidului de guvernământ ca viitor premier în cazul victoriei PSD în alegeri, nu este decât un cameleon politic, un fătarnic fără caracter, slugă după cum bate vântul, pe pragul puternicilor zilei.

Emil Constantinescu a confirmat public, într'un talk-show la televiziunea *"Realitatea"*, că scrisoarea a existat și că încă o mai păstrează.

TRADUCERI AUTORIZATE
(CERTIFIED TRANSLATIONS)
Membru ATIO & CTIC

Diplomă şi Foaie Matricolă ~ Adeverințe
Certificat Naștere – Căsătorie - Cazier
Hotărâre Divorț - Acte Sponsorare

LUCIAN EFANOV
Tel: 416 - 587 - 6603

Specializat în acte de echivalare studii pentru Ontario College of Teachers ~ Medical Council şi Professional Engineers of Ontario

Fax: 905 - 619 - 9345
E-mail: postscriptum@lycos.com
Web site: PostScriptum.Netfirms.com

Traduceri profesionale, la prețuri rezonabile!
Post-Scriptum Translations

Reportaj despre munca Românilor în Italia

PRINTRE SCLAVII "AURULUI ROŞU"

În localitatea italiană Cerignola din provincia Foggia, dacă vrei să culegi roşii te duci şi aştepţi între chioşcul de ziare şi bar, iar dacă vrei să culegi struguri, te plasezi între fântâna arteziană şi Poştă. În orice caz, te afli la bunul plac al aşa-numiţilor *"caporali"*, care decid în zori pe cine să ia la muncă şi pe cine nu. Plătind 4 euro pentru fiecare ladă de 2 chintale. Aşa cum a încercat pe propria piele şi reporterul revistei *Panorama*.

Podul palmelor este întotdeauna îndreptat spre faţă. Anii de muncă pe câmp au deformat muşchii antebraţelor. Aşa îi recunoşti pe *"caporali"*, deoarece ei înşişi sunt foşti muncitori agricoli zilieri. Acum, nu merg pe câmp decât pentru a-i însoţi pe cei care i-au înlocuit. Biroul de plasare a forţei de muncă este chiar piaţa localităţii, discuţiile se poartă *"cu ochii"*, sunt tăcute, dar pline de înţeles, iar acordul este parafat printr'o bătaie pe spate. Despre plată se vorbeşte în general la sfârşitul muncii.

Cerignola, este *"capitala"* culesului de tomate în zona numită Tavoliere delle Puglie. În această perioadă, aerul este impregnat de mirosul roşiilor coapte la soare iar şoseaua care duce la Foggia este plină de camioane care trec în viteză încărcate cu roadele acestor pământuri, *"aurul roşu"*, tomatele. Este un drum asfaltat care trece de-a lungul câmpurilor cultivate şi al livezilor de măslini.

Dela geamul maşinii poţi vedea spinările aplecate ale celor care muncesc. Numai apropiindu-te vezi că toţi sunt străini. Din Europa de Est şi de pe continentul african sosesc în fiecare an mii de clandestini care urmăresc sezonul productiv: în August roşiile, apoi viile şi în sfârşit culegerea măslinelor. Cei care nu se întorc iarna acasă culeg şi broccoli.

Este vorba de o forţă de muncă de care regiunea Puglia nu se poate lipsi şi pe care maşinile nu o pot înlocui, deoarece dacă ploaă ele se împotmolesc. O mână de lucru gestionată întotdeauna de *"caporali"*. Figura caporalului a evoluat de-a lungul anilor. Adesea au pielea de aceeaşi culoare cu a zilierilor, chiar dacă, pentru a se simţi cu mai multă autoritate îşi strigă ordinele în italiană, în limba patronilor. Caporalii italieni, în schimb, se adaptează vremurilor şi legilor, pentru a le încălca. Unii avocaţi specializaţi în dreptul comercial le-au sugerat agricultorilor, care nu au decât câteva clase elementare, un truc de eludare al legii: concesionarea serviciilor. Concret, un proprietar de terenuri agricole din Puglia încheie un contract, de exemplu, cu o societate de servicii din Romănia, creată ad-hoc. Aceasta trimite în Italia muncitori agricoli sezonieri străini, recurgând la formula detaşării de muncitori specializaţi, eludând astfel legile privind imigraţia.

Se mai poate întâmpla totodată ca un caporal să obţină dela Primărie, cu ajutorul unor funcţionari neglijenţi sau îndatoritori, autorizaţia de autoîncriere de maşini, iar aceasta să fie transformată, într'o a doua etapă, într'o *"autorizaţie de transport de mână de lucru agricolă"*, evitând în acest fel riscul unei pedepse cu închisoarea dela trei luni la un an. Concurenţa îşi ascute *"talentele"* şi chiar şi străinii s'au organizat. Echipa mobilă din Foggia a arestat în 2003 un Algerian care publica oferte de muncă în ziare din România, dând numeroase numere de celular. Cei care răspundeau şi acceptau să vină în Puglia, aveau sezonul asigurat. Tot aşa cum îl au şi cei care câştigă încrederea patronului care confirmă în fiecare an acceptarea lor la muncă, eliminând oneroasa intermediere a *"caporalului"*.

Imigranţii cei mai defavorizaţi, în schimb, se oferă la vedere speránd să fie cumpăraţi ca sclavi *"part time"*. La Cerignola, *"Bursa"* lucrătorilor se află în piaţa Domului, alături de catedrală. Contractările încep la orele 18 şi se încheie câteva ore mai târziu. În colţul barului stau pe bănci Români, Polonezi, Ucraineni şi Albanezi. La câţiva metri mai încolo *"caporalii"* italieni, care vorbesc între ei. Este inutil să te autopropui, şefii sunt cei care te cheamă cu o ocheadă şi îţi spun unde şi când să te prezinţi pentru a munci a doua zi.

Dacă vrei să culegi roşii sau să sapi câmpurile trebue să vii între chioşcul de ziare şi bar. Dacă, în schimb, vrei să te angajezi pentru culesul viilor trebue să mergi între fântână şi Poştă şi să întrebi de Michele, un tip corpolent şi înalt, căruia nu îi place să fie deranjat în timp ce vorbeşte cu prietenii. Este inutil să îi ceri un loc de muncă, *"nu ştie"* la ce te referi. Oamenii lui lucrează pentru el şi reuşesc să plaseze chiar 100 de lucrători pe zi, evident la negru şi subplătiţi. Dacă eşti cunoscut şi muncieşti bine, plata este de 30 de centime pe ladă şi 3 sau 4 euro pentru o ladă de 2 chintale de roşii. Dar ele trebue să fie culese bine de pe vrej, fără frunze sau pământ pe ele, în caz contrar patronul se înfurie.

"Azi nu am găsit de lucru", a afirmat deprimat Daniel, un Român de 19 ani. Înalt, îngrijit, cu o faţă de adolescent, a sosit la Cerignola de trei luni şi de o oră aşteaptă pe bancă. Alături de conaţionali ai săi caută de lucru, dar de două zile nu îl cheamă nimeni. *"Poate mâine"*, spune plin de speranţă. Nu şovăie nici o clipă să îţi ofere ajutorul şi să îi găzduiască pe cei care nu au un loc de dormit. Dacă este cu adevărat închisă *"Bursa zilierului"*, micul său grup pleacă spre *"casă"*, 40 de minute de mers pe jos pentru a ieşi din oraş şi a ajunge într'o livadă de măslini unde noaptea găsesc un adăpost într'un cub din plăci din BCA ars de soare.

La lumina slabă a unei lumânări reuşesc să îţi pregătească o cină din conserve de ton şi fasole, se spală pe dinţi cu apă pe care o păstrează în canistre şi cu aceeaşi apă îşi spală şi ciorapii. Lumânarea se stinge. O muzică de manele ascultată de pe o combină cu baterii le însoţeşte somnul. În interiorul cubului mirosul este puternic chiar şi pentru ei şi uşa rămâne deschisă. În curând începerea se umple de şobolani de câmp, care fac curse sub paturile pliante. Daniel şi Cristi nu le acordă importanţă. Povestesc despre familiile lor rămase acasă şi se jură că decât să meargă să fure mai bine sar peste masa de seară timp de o săptămână. Cristi se gândeşte să se întoarcă în curând acasă. A venit în Puglia de zece zile, nu ştie nici o boabă italiană şi nu a găsit niciodată de lucru. Este în afara circuitului, dar nu are răbdare să aştepte. Poate că în ţara sa, oricât de sărac ar fi, nu doarme cu şobolanii lângă el.

Când se trezesc este încă noapte, e ora 3:30. Trebue să reia drumul de 40 de minute pe jos până în piaţa caporalilor şi să spere într'o chemare în ultima clipă. Când ajung se află acolo deja o Poloneză cu cei doi copii ai ei de 16 şi 15 ani, un băiat şi o fată. Trece o maşină, dela geamul ei cineva solicită un om pentru a săpa câmpul. Se repede mama poloneză care îl propune pe fiul ei, dar se asigură că munca nu e prea grea. *"Este de săpat puţin"*, o asigură omul dela volan. Mama obţine chiar ca fiul ei să fie readus seara direct la casa unde stau. Despre bani nu se discută, dar ea revine pe bancă mulţumită că unul dintre copiii ei va lucra astăzi.

În general se descurcă mai bine africanii care muncesc câmpurile din jurul localităţii Stornara, ce numără câteva case, aflată în apropiere de Cerignola. În număr de 300, au ocupat o clădire în construcţie. Caporalii se duc să trateze direct acolo şi aproape toţi sunt aleşi zi de zi. Printre pereţi şubrezi şi scări fără balustradă care urcă patru etaje şi-au amenajat bucătăria, paturile şi colţul unde să se roage cu faţa spre Mecca. În zonă nu sunt toleraţi, poate pentrucă aici negrii sunt mai numeroşi decât localnicii, dar aceştia nu se pot lipsi de ei, în caz contrar câmpurile ar rămâne necultivate. Sunt şi mulţi Sudanezi care nici măcar nu ştiu că pot solicita statutul de refugiat.

Poliţia încearcă să îi controleze, dar pentru operaţiunile cu razâ lungă sunt necesari sute de oameni. În fiecare săptămână au loc controale prin sondaj, dar este ca şi cum ai goli o piscină cu ajutorul unui pahar. Se poate întâmpla ca într'o dimineaţă, în zori, în timp ce aşteaptă furgonetele caporalilor care îi duc la muncă să descindă jeep-urile poliţiei şi camionetele carabinierilor. Puţini dintre ei încearcă să fugă, nici unul nu va vorbi însă. Caporalii ştiu că pot conta pe acoperirea lor. În acest fel unii vor fi expulzaţi şi repatriaţi, în timp ce alte braţe de muncă vor lua locurile rămase goale. Poate chiar Daniel, care nu munceşte de trei zile. La urma urmei, camioanele care aleargă spre Foggia trebue umplute de cineva.

Borgo Segezia este o mică localitate cu 80 de suflete aflată la câţiva km de Foggia, unde trăiesc 800 de clandestini. Toţi sunt oaspeţii parohului don Ivone Cavraro. În parohia lui se află în prezent 300 de clandestini. *"Numai 12 dintre ei au permis de şedere"*, recunoaşte surâzând don Ivone. La el găsesc un adăpost, hrană, şi servicii medicale zilierii extracomunitari care, la apusul soarelui, revin dela muncă de pe câmpurile cu roşii.

Cu excepţia celor 12 care au situaţia legală şi sunt Sudanezi, toţi ceilalţi sunt ţigani români. Cu vocea sa blândă, acest preot curajos a ştiut să îşi impună autoritatea. Până şi bulibaşele ţigăneşti apelează la el numindu-l *"şefule"*. Chiar cuţite îndreptate spre ochii lui, probabil în anii trecuţi, nu au fost de nici un folos pentru a-l intimida. Puţine reguli de fier permit acestei comunităţi să ducă o viaţă cât de cât regulată: trezitul la 5 dimineaţa pentru a merge pe câmp, revenirea seara la cină şi apoi culcarea. Camerele femeilor sunt separate de cele ale bărbaţilor. Perechile consolidate, în schimb, trăiesc în cele 50 de corturi amplasate în curte, iar anul acesta s'au născut deja doi copii. Este interzis accesul cu băuturi alcoolice şi al celor care nu sunt înregistraţi.

În fiecare zi colaboratorii parohului distribuie 80 de kg de pâine şi 300 de litri de apă potabilă. Un angajament care costă dioceza 18.000 de euro pe an, dar episcopul de Foggia îl încurajează şi îl sprijină. Apoi mai există şi dispensarul unde vin pe rând medici voluntari şi colectarea de haine de trimis rudelor în România. Şi chiar şi un gen de Bancă, pe care don Ivone o numeşte *"Banca roşiei"*, unde sunt depuse salariile fiecăruia, şi care le-a pus la dispoziţie librete la purtător. Un expedient pentru a se evita furturile şi încăierările în perimetrul parohiei. Atunci când recolta va fi culeasă, mulţi dintre ei se vor reîntoarce în România, dar *"şeful"* Ivone ştie că îi va revedea în vara următoare. Surâde în timp ce îl ajunge repede din urmă pe un Ţigan care a intrat cu o sticlă de băutură ascunsă sub haină.

AVE ROLLER REDIVIVUS!

Prof. F. NĂDĂBAN

TVR ne-a oferit un memorabil eşantion de îndrăzneală privind rescrierea istoriei la comanda unui prezumtiv Mister al Adevărului, realizat cu largul, generosul concurs a doi din intelectualii de seamă a istoriografiei noastre. Costul acestei tentative va trebui plătit cu o gravă amendare a credibilităţii celor doi corifei, Dl. prof. Răzvan Theodorescu, ca informant principal, şi Dl. Bălăceanu-Stolnici, ca moderator.

Ne referim la tonul ultra encomiastic adoptat în descrierea unui personaj istoric de speţa lui Carol al II-lea de către un ministru al Culturii, ton care reuşeşte să devină ridicol în cel mai înalt grad; în acelaşi timp, reprezintă, atât prin ton cât şi prin selecţia scandaloasă a informaţiei, o tentativă insidioasă de dezinformare a publicului românesc. Tentativa de dotare a respectivului personaj cu aura de mare domnitor şi de Mecena al artelor ni se pare nu numai complet nemeritată, ci şi vrednică de un răspuns pe ton de pamflet, care să conţină aproape exclusiv doar completările la portret neapărat necesare pentru ca acesta să devină cât de cât recognoscibil.

Viitorul rege şi-a început cariera de *"Mare străjer"* al patriei cu o dezertare de pe front pentru care ar fi trebuit judecat şi condamnat la moarte. A dezertat dela comanda regimentului ca să-şi realizeze o fantezie sexuală, acţionând - aşa cum va face mereu - ca o simplă remorcă a propriului priapism. Bunul plac, egoismul animalic, cu ignorarea integrală a interesului naţional, va caracteriza mereu comportamentul acestui *"prinţ"*, care-şi disprefuia poporul şi îi insulta inteligenţa cu fiecare gest, cu fiecare vorbă.

Exclus din familia regală şi dela moştenirea tronului, a trăit ca un playboy de cea mai joasă speţă, până când Iuliu Maniu a avut nefericita idee de a-l rechema în ţară; primul ministru şi-a primit pe loc răsplată dela noul, rege, care nu era deloc dispus să se lase cenzurat în vreun fel de către acea *"vechitură plină de prejudecăţi morale"*; a fost demis fără nici o ezitare şi trimis să-şi plângă greşeala la Bădăcin.

Începea o perioadă caricaturală din istoria Românie, o perioadă de demagogie neobrăzată şi de jaf fără limite exercitat de către regele care vroia să se îmbogăţească repede şi cu orice preţ. Tot ce mişca în ţara asta, râul, ramul, trebuia să plătească obol regelui. Departe de a avea vreun merit în progresele din acea vreme ale României, regele era o instanţă de impozitare ilegală, necruţătoare şi nesăţioasă.

Gesturile de Mecena al literaturii însemnau doar restituirea unui mizilic din ceea ce regele sustrăgea din bugetul ţării şi din bugetele tuturor oamenilor de afaceri, mizilic menit să orbească pe cetăţeanul de rând.

COMISIA EUROPEANĂ "CERE EXPLICAŢII" ROMÂNIEI

Un oficial european a declarat agenţiei *France Presse* că este în curs o investigaţie a Comisiei Europene asupra contractului încheiat de autorităţile române cu firma EADS pentru securizarea frontierelor, contract atribuit fără licitaţie.

Oficialul european a declarat că partea română invocă o prevedere din legislaţia internă care dă posibilitatea încheierii unor asemenea contracte fără licitaţie.

Totuşi, Comisia Europeană solicită autorităţilor române mai multe informaţii asupra acestui contract, având în vedere că asemenea securizări ale frontierelor se fac şi printr'un program Phare.

Ministrul Integrării Europene, Alexandru Fărcaş, afirmă că firma EADS va asigura logistica şi comunicaţiile pentru un sistem de securitate a frontierelor integrat, implicând mai multe instituţii româneşti, şi, în acelaşi timp, corelat şi cu al altor state cu frontiere răsăritene ale Uniunii Europene.

Este vorba de un contract în valoare de 650 de milioane de euro, a cărui valoare ar putea creşte până la un miliard de euro. Dl. Fărcaş a explicat la *BBC* că atribuirea contractului a fost făcută fără licitaţie deoarece domeniul securităţii este extrem de sensibil. Alexandru Fărcaş afirmă că nici un stat din Europa civilizată nu organizează licitaţii în acest domeniu, deoarece datele importante legate de securitatea naţională nu pot fi comunicate mai multor competitori. Ministrul Integrării invocă articolul 30 din tratatul Uniunii Europene care precizează că există anumite proceduri speciale, altele decât licitaţiile publice, la achiziţiile de securitate şi apărare.

Ministrul Integrării Alexandru Fărcaş precizează că banii pentru plata acestui sistem de securizare a frontierelor sunt obţinuţi din împrumuturi europene garantate de guvernul român.

Un director al companiei, Stefan Zoller, a declarat într'un interviu acordat agenţiei *France Presse* că acesta este primul contract de asemenea anvergură pe care EADS îl semnează în sectorul de tot mai mare interes al sistemelor antiteroriste. Compania EADS s'a specializat în domeniul apărării şi doreşte, cu ocazia contractului cu România, să facă o schimbare de profil. Acelaşi director mai spune şi că, odată pus la punct sistemul pe care EADS îl va livra României, se deschide calea de a livra acelaşi produs şi altor naţiuni la preţuri *"mult mai mici"*.

FIII SATULUI CHEUD CINSTESC MEMORIA PATRONULUI SPIRITUAL AL ŞCOLII, PETRE HOSSU

Fiii satului Cheud, atât cei care nu l-au părăsit niciodată, cât şi cei plecaţi, de voie sau de nevoie, în cele patru zări, s'au hotărît să se întâlnească, de 15 August 2004, *"Sfânta Maria Mare"*, în principal pentru a-l omagia, prin dezvelirea şi sfinţirea unei plăci comemorative, pe **Petre Hossu**, patronul spiritual din anul 2002 al şcolii din localitate.

PETRE HOSSU, la 25 de ani, licenţiat magna cum laude în Filosofie, Iulie 1945

Sub auspiciile Primăriei comunei Năpradea, cu sprijinul comunităţii locale şi al celor născuţi aici, dar purtaţi de vremuri şi de valuri pe alte meleaguri, la propunerea unui comitet de iniţiativă, s'au organizat unele manifestări complexe, pentru a pune în lumină personalitatea lui **Petre Hossu**, dar şi altele, menite a reînvia tradiţii şi obiceiuri de mult uitate.

Întâlnirea s'a dorit, de asemenea, ca o primă ediţie a altora care vor urma periodic.

Dar nu de aceste manifestări - de a căror reuşită nu ne-am îndoit, cu atât mai mult cu cât cheudenii de pretutindeni nu s'au întâlnit din anul 1975, atunci, cu ocazia sărbătoririi a 500 de ani de la prima atestare documentară a satului - vrem să facem aici vorbire.

Dorim să exprimăm sentimentul celor care au cunoscut numai omul - şi aceştia nu sunt puţini - că **Petre Hossu**, deşi dispărut, este încă viu în amintire; dorim să arătăm celor care-i cunosc numai opera - spre regretul nostru, nu mulţi - că această operă începe să-şi facă tot mai simţită prezenţa, prin osârdia fiului celui defunct, **Andrei-Iustin Hossu**, legatar testamentar, care se ingrijeşte de editarea ei; dorim să punem în faţă acelora care nu cunosc nici omul, nici opera, tineri îndeosebi, un model de om şi de operă creată în toiul unei lupte îndârjite, cu împrejurări, eufemistic spus, potrivnice. Dorim să arătăm tuturor că **Petre Hossu** s'o fi căinat şi el în momente de omenească slăbiciune, ca odinioară cronicarul, că nu e om pe, ci bietul om sub vremuri, dar că fapta sa dovedeşte exact contrariul.

O succintă incursiune în viaţa şi opera autorului în discuţie va fi, credem, edificatoare, în sensul celor afirmate mai sus.

Filosof şi scriitor, traducător şi memorialist, eseist şi publicist, Petre Hossu s'a născut la data de 5 Iulie 1922 în satul Cheud, judeţul Sălaj, ca fiu al învăţătorului Andrei Hossu şi al Elisabetei (Lizuca în familie), născută Caba, fiica cea mai mică a preotului greco-catolic Petre Caba.

Zodia nefericită sub care s'a născut - îşi pierde de timpuriu ambii părinţi, tatăl la numai 14 ani, mama la 18 ani - are repercusiuni asupra dezvoltării ulterioare a personalităţii sale, dar îl întăreşte în convingerea că toate cele *"într'un mod fatal legate de o mână de pământ"* sunt cu adevărat efemere, perenă rămânând doar lucrarea întru desăvârşirea spiritului.

Drept care, după absolvirea cursurilor primare, pe care le urmează între 1928-1932 la şcoala din satul natal, se înscrie la Liceul *"Gheorghe Barițiu"* din Cluj, unde are şansa de a-i fi profesor de Limba Română, Ion Chinezu, unul din cei mai buni dascăli de românească din perioada interbelică.

Anii studenţiei la Sibiu, 1940-1941, la Medicină şi 1941-1945, la Facultatea de Filosofie şi Litere, sunt cei mai prestigioşi ai tinereţii sale. Îl urmăreşte şi aici şansa de a avea profesori iluştri: Lucian Blaga, D.D. Roşca, Liviu Rusu, a căror preţuire o dobândeşte şi de a căror prietenie şi sprijin se va bucura mai târziu. Scrie şi publică în revista sibiană *"Luceafărul"*, piesele într'un act *"Lumina se destramă"*, *"Mirele"*, *"Colindătorii"*, *"Fecioarele Nunţii"*, *"Mări defuncte"*, *"Întoarcerea fiului risipitor"*, pentru care va obţine premiul pentru teatru al Universităţii. Tot acum este secretarul Cercului Literar Studenţesc, *"Octavian Goga"*, conferenţiază despre teatrul lui Lucian Blaga şi publică în revistele *"Transilvania"* şi *"Dacia redivia"* eseul *"Marginalii la teatrul lui Lucian Blaga"*, pertinentă incursiune în universul dramatic şi ideatic al filosofului dela Lancrăm şi una dintre primele abordări de perspectivă asupra teatrului poetului-filosof.

În anul 1944 văd lumina tiparului cărţile de filosofie *"Despre condiţia umană"* şi *"Spre o dialectică a tragediei"*, care, datorită condiţiilor istorice vitrege în care au apărut, nu s'au bucurat de răspândirea şi aprecierea pe care le meritau.

Student eminent, răsplătit cu premii şi călătorii în străinătate, aspirant îndreptăţit la gloria de filosof şi scriitor, nu este de mirare că în anul 1945, la absolvirea facultăţii, obţine diploma de licenţă în Filosofie cu distincţia *"Magna cum laude"*. După studii strălucite se retrage acolo unde, după spusa genialului său mentor, **s'a născut veşnicia**, şi se căsătoreşte cu o localnică, trăind clipe de fericire şi reculegere, din păcate prea devreme umbrite de recidivarea violentă a unei tuberculoze pulmonare contractate încă la vârsta de 19 ani.

Între Februarie 1949 - Septembrie 1950, este asistent la catedra de filosofie condusă de D.D. Roşca, a Universităţii din Cluj, post din care, din considerente politice, este înlăturat, aşa că anul 1950 - 1951 îl găseşte profesor la Liceul nr. 2 din acelaşi oraş.

Cu aureolă de scriitor şi filosof pentru unii, învăluit într'o umbră de mister pentru alţii, preţuit de colegi şi venerat de adevăraţii elevi, dar detestat şi temut de *"loaze"*, suspicionat de *"duşman al poporului"* de către neprieteni, desfăşoară între 1951 - 1960 la Năpradea şi 1960 - 1969, la Cheud, o trudnică, dar frumoasă muncă de apostolat, înscriind pagini de neuitat în istoria celor două şcoli şi a învăţământului raional şi regional, punându-şi pecetea de neşters asupra a generaţii de elevi care au avut norocul de a le fi dascăl, sădindu-le în suflet amintiri care dăinuie, vii şi astăzi.

Nu neglijează, însă, nici activitatea de creator, gânditor şi traducător. Intenţionează o frescă etică a societăţii româneşti a secolului XX sub forma unei sinteze **romaneşti** intitulate *"Martorii"*, din care au fost scrise şi a apărut *"Povestea Pioanei"*. Traduce din literatura franceză şi din alte literaturi, opere fundamentale, dar mai ales, începe şi duce la bun sfârşit monumentala traducere a capodoperei literaturii universale *"1001 de Nopţi"*, prima integrală în românește, în 16 volume, realizată în condiţii de vitregie numai de el şi de puţinii apropiaţi ştiute, din care au apărut doar primele trei volume.

O schimbare şi un reviriment cu urmări benefice în viaţa şi creaţia sa au loc în anul 1969, când obţine prin concurs, postul de cercetător ştiinţific principal, la Institutul de Filosofie al filialei Cluj a Academiei RSR, unde va rămâne până în anul 1975, când este transferat la Biblioteca Centrală Universitară.

Perioadei clujene îi aparţine volumul *"Ştiinţă şi filosofie la Blaise Pascal"*, respins de Editura *"Dacia"*, şi traducerea *"Fenomenului uman"*, al unui mare filosof creştin al secolului al XX-lea, francezul Pierre T. de Chardin.

După pensionare, în anul 1982, îşi dedică viaţa, până în 15 Iunie 1998, când se stinge, punerii în ordine a numeroaselor sale manuscrise şi redactării unor *"Memoriale"* (Blaga şi alţii) care luminează, din unghiuri inedite, personalităţi şi vremuri apuse.

Încheiem prin a invita pe cine doreşte să mediteze asupra precarei dar dumnezeieştii sale condiţii, de *"trestie gânditoare"*, să citească *"Despre condiţia umană"* a tânărului gânditor de numai 22 de ani; pe cine vrea să se lase vrăjit de savoarea zicerii neaoşe logodite cu neologismul de ultimă oră, să poftească la îndestulătorul banchet lexical oferit de traducerea celor *"1001 de Nopţi"* a bărbatului matur, cu spiritul lucrat la contactul cu marile creaţii, dar şi hârşâit la şcoala aspră a vieţii; şi în sfârşit, pe iubitorul şi degustătorul de ample acorduri şi de subtile fineţuri să psalmodieze fraza orchestrată simfonic a unui mânuitor de limbă românească din stirpea celor aleşi.

Prof.Eugen MERCEA

Un luptător al rezistenței spirituale anticomuniste

PĂRINTELE ARHIMANDRIT MINA DOBZEU

George GEORGESCU

"Am fost un revoltat impotriva ateismului, marxism-leninismului şi materialismului dialectic", mărturisea Părintele Arhimandrit Mina Dobzeu într'o convorbire cu Părintele Teofil Paraian în luna Septembrie 2000, iar în luna Iulie anul curent făcea următoarea declaraţie într'un ziar central, cu privire la unele atitudini ale lui Adrian Năstase: *"Pentrucă este dintre comuniști şi s'a format printre ei, premierul Năstase caută să dea aparenţa că este pentru popor, că este credincios. De fapt, el prezintă încă acea stare caracteristică celor cu educaţie antireligioasă pe care a moştenit-o şi care cu greu se schimbă"*.

Actele de revoltă ale Părintelui Dobzeu împotriva regimului ateist instalat în România cu ajutorul blindatelor sovietice, au început imediat după reforma învăţământului din anul 1948, când autorităţile comuniste au scos Religia din programele de învăţământ şcolare. Călugărul ierodiacon Mina Dobzeu dela Schitul Vlădiceşti, un adevărat vizionar, a scris şi răspândit atunci o mulţime de manifeste cu următorul conţinut: *"Agenţii lui Antihrist au scos învăţământul religios din şcoli, au dat Sfintele Icoane jos şi l-au pus pe antihristul Stalin. Aceştia vor încerca să pustiască bisericile şi să le dărâme. Feriţi-vă de învăţăturile marxiste, staliniste, leniniste. Feriţi-vă de aceste învăţături care aduc pustiire în sufletele oamenilor"*. Securitatea a descoperit însă cine este autorul acelor manifeste şi călugărul Mina Dobzeu a fost arestat şi aruncat în închisoarea dela Galaţi unde a petrecut unsprezece luni. După eliberarea din penitenciar fiind considerat un element periculos, a fost obligat să se prezinte de două ori pe lună la sediul Securităţii din Huşi, timp de cinci ani.

A fost primul lui contact cu universul concentraţionar creat de comuniştii după model sovietic, univers prin care avea să mai treacă de câteva ori şi să cunoască o mulţime de deţinuţi politici, printre care şi pe Nicolae Steinhardt din *"Lotul Noica"*, condamnat la 11 ani de închisoare deoarece refuzase să-şi denunţe camarazii. în *"Jurnalul Fericirii"*, *"monahul dela Rohia"* descrie într'un stil impresionant felul în care Părintele Dobzeu îi preda lecţii de catehizare stând unul lângă altul pe marginea patului de fier, vorbind în şoaptă cu spatele spre uşa a cărei vizetă era astupată de doi deţinuţi : *"Suntem amândoi în uniformă de puşcăriaş: bocanci fără şireturi, zeghe, vărgată şi giorsită, boneţică cu dungi orizontale pe cap. Vestonul nu are nasturi, pantalonii prea scurți stau gata să cadă... De îndată ce i-am destăinuit dorinţa mea (părintele Mina) nu a stat mult pe gânduri. Acolo, la Jilava, în celula nr. 18 din Secţia a 2-a, unde în două rânduri cursese sânge, am primit Sfântul Botez la data de 15 Martie 1960, cu apă dintr'o căniţă cu smaltul sărit, asistat fiind de alti doi preoţi greco-catolici"*. La sfârşitul Actului ritual de purificare atât el cât şi preotul aveau lacrimi în ochi. Naş de botez l-a avut pe fostul director de Cabinet al lui Ion Antonescu, Emanuel Vidraşcu, profesor universitar şi jurist, care fusese condamnat deoarece redactase celebrul Ordin de Zi al Mareşalului, *"Vă ordon, treceţi Prutul !"*

Viaţa părintelui Mina Dobzeu a fost o luptă continuă împotriva celor care intenţionau să scoată credinţa din sufletele oamenilor pentru a-i subjuga şi a-i transforma în sclavi ai unei politici fără morală şi fără Dumnezeu. Rămânând acelaşi luptător în slujba adevărului şi Credinţei, s'a solidarizat de curând cu IPS Pimen Arhiepiscopul Sucevei şi Rădăuţilor care a adresat cuvinte deosebit de dure la adresa lui Ion Iliescu şi a premierului Adrian Năstase, după instituirea unei adevărate blocade la Mănăstirea Putna în luna Iulie a.c, cu ocazia comemorării Domnitorului Ştefan Cel Mare şi Sfânt, interzicând accesul pelerinilor în Mănăstire. Părintele Arhimandrit Mina Dobzeu a declarat atunci: *"Au oprit oficierea Sfintei Liturghii în aşteptarea lui Iliescu şi Năstase... Poi să semnez şi eu, sunt de aceiaşi părere cu Pimen"*.

Se împlinesc la data de 5 Noembrie 83 de ani dela naşterea unuia dintre slujitorii altarului care a combătut cu asiduitate doctrina materialist-atee a autorităţilor comuniste din ţara noastră, suferind ani grei de temniţă pentru lupta curajoasă dusă împotriva celor care doreau să scoată credinţa din inimile noastre, să demoleze locaşele de Cult şi să batjocorească Învăţăturile Mântuitorului, înlocuindu-le cu cultul personalităţii lui Stalin şi al lacheilor lui din România. Părintele Arhimandrit Mina Dobzeu s'a născut în Comuna Grozeşti, Judeţul Lăpuşna din Basarabia, iar la vârsta de treisprezece ani, ca urmare a unei chemări spre viaţa spirituală a intrat în Mănăstirea Hancu unde a stat până în anul 1938 când s'a dus la Mănăstirea Căldăruşani să înveţe sculptura bisericească. În anul 1944 când Basarabia a fost ocupată de trupele armatei roşii şi anexată imperiului rusesc s'a refugiat în România, a intrat în Schitul dela Văldiceşti din Eparhia Huşilor unde s'a călugărit, fiind hirotonit diacon şi apoi preot. A urmat cursurile Şcolii de Catiheţi de patru ani dela Constanţa, Seminarul Teologic de cinci ani şi Institutul Teologic dela Bucureşti, de unde a fost exmatriculat în anul al doilea, alungat din Mănăstire, arestat şi condamnat la 7 ani de închisoare şi patru ani de pierdere a drepturilor civile datorită celor 13 scrisori de protest adresate ierarhilor Bisericii Ortodoxe Române şi rectorului Institutului Teologic, în care critica în termeni deosebit de duri faimosul decret 410 în urma căruia fusese desfiinţată Mănăstirea dela Vlădiceşti unde fusese călugărit. Continuare în pag.11

AVIZ IMPORTANT

Persoanele care doresc să plătească abonamentul la ziarul "Cuvântul Românesc" în lei , pot depune banii în valută naţională la contul Fundaţiei Culturale "Cuvântul Românesc"

2511.1 - 10297.1 / Rol B.C.R., Fil. Sect. 6, Bucureşti

anunţând în acelaşi timp şi secretariatul fundaţiei la adresa: Oficiul Poştal Nr. 23. C.P. Nr. 9, Sectorul 6, Bucureşti

ÎN TIMPUL SCHIMBULUI MEU A ÎNVIAT HRISTOS !

Al. MIHALCEA

Poetul care *"scria": "Nu's vinovat c'am îndârjit şacalii / şi c'am răcnit cu sufletul durut / Că nu dau un Ceahlău pe toţi Uralii / şi că urăsc hotarul dela Prut"* nu mai este printre noi. S'a săvârşit întru Domnul cu discreţie, aşa cum discretă i-a fost şi viaţa. Andrei Ciurunga a trecut în eternitate în al 84-lea an dela intrarea într'o lume în care a avut parte de fericirea de a trăi într'o Românie reîntregită şi de nefericirea de a-şi vedea ţara sfârtecată iarăşi. Andrei Ciurunga, Robert Cahuleanu, Robert Eisenbraun - iată trei nume sub care Poetul s'a făcut cunoscut în aria unei poezii aparte, zămislită în puşcăria comunistă. Când pun *"scria"* între ghilimele o fac pentru a comunica publicului inocent un adevăr înfiorător de simplu: ca şi Radu Gyr, ca şi Zahu Pană, ca şi Ion Omescu, Sergiu Grossu, Dumitru Arvat, Dumitru Bacu, Nichifor Crainic, Sergiu Mandinescu şi câţi alţii, Andrei Ciurunga nu şi-a **scris**, în sensul clasic al cuvântului, poeziile ci le-a compus în minte. În cel mai bun caz, aşa cum s'a întâmplat în lagărul dela Stoieneşti (Balta Brăilei), unde am avut privilegiul nesperat de a fi luni în şir în acelaşi fost staul cu el şi cu Ion Omescu, poetul putea să scrijelească versurile pe talpa bocancilor, unsă cu săpun şi pudrată cu praf de DDT (trebuia să ni-l dea, după epidemia de febră tifoidă care făcuse peste patru sute de victime în baltă, numai păduchii lipseau....). Cu o aşchie de os sau un capăt de sârmă, pe acea **tabula saponata**, Maestrul îşi zgâria, în miezul secolului XX, versurile pe care tinerii din saivan, astăzi apropiaţi bine de vârsta senectuţii, le învăţau, încuindu-le în tainiţele memoriei, în speranţa că vor vedea, cine ştie când, lumina tiparului. Aşa s'a întâmplat. Din spaimele - dar şi din îndârjirea - acelor temniţe de acum 45 de ani şi din harul unor Români precum Andrei Ciurunga s'a născut o poezie dură, muşcătoare ca lovitura dălţii în piatră. Insul firav a făcut proba unei dârzenii ieşite din comun pe tărâmul versului, al poeziei înscrise în aria dintre blestem şi profeţie. Andrei Ciurunga a fost devreme clientul puşcăriei politice. Prima dată la Brăila, (unde se refugiase cu familia dela Chişinău), fiind arestat în urma apariţiei, în ziarul *"Expresul"*, a unui articol anticomunist, publicat după 8 Noembrie 1945, când în centru oraşului dunărean a avut loc o adunare spontană, cu mii de participanţi *"îndignaţi de faptul că în ajunul Sfântului Mihail oficialităţile comuniste organizaseră, la 7 Noembrie, un miting muncitoresc întru slava lui Stalin şi a Marei Revoluţii din Octombrie 1917"*, localnici adunaţi pentru a-l omagia pe Rege.

Această primă *"repriză"* de închisoare a durat cam o lună. Vor trece aproape cinci ani până la 2 Februarie 1950, când a fost arestat şi anchetat la Uranus în urma delaţiunii unui confrate căruia îi arătase o plachetă de poezii intitulată *"Poeme de dincoace"*, considerată duşmănoasă întrucât *"unele poezii făceau aluzii vădite la Basarabia, aflată de câţiva ani sub călcâiul rusesc şi socotită tabu în vorbirea curentă (iar) altele aveau un caracter net anticomunist"* (*"Memorii optimiste - evocări şi versuri din închisori"*, Editura Fundaţiei Culturale Române, Buc., 1992). Acest al doilea contact cu *"organele"* s'a soldat cu patru ani de închisoare. A cunoscut ororile din lagărele dela Poarta Albă şi Peninsula, de atunci datează poezia *"Canalul"*, clasică pentru literatura Gulagului şi, sperăm, şi pentru istoria literaturii române când va veni ceasul evaluărilor cinstite: *"Istoria, ce curge - acum întoarsă, / Va ţine minte şi-ntre foi va strânge / acest cumplit Danubiu care varsă / pe trei guri apă şi pe-a patra sânge"*. A treia condamnare (la 18 ani, cutezanţa de a scrie versuri anticomuniste se plătea greu) a început în Noembrie 1958 şi a luat sfârşit în 1964, anul golirii puşcăriei politice. Nu înseamnă că autorul versurilor: *"Dac-am strigat că haitele ne fură / adâncul, codrul, cerul - stea cu stea - / şi sfânta noastră pâine dela gură, / nu-s vinovat faţă de ţara mea"* (*"Nu-s vinovat faţă de ţara mea"*) nu a fost atent observat, pas cu pas, de securitate până la prăbuşirea regimului ceauşist. Maestru al cuvântului, Andrei Ciurunga se înscrie printre cei mai importanţi poeţi ai Gulagului. De unde titlul acestei evocări? Planton în noaptea de Paşti, în 1952, la Canal, când a intrat caralul în baracă să controleze dacă vreun preot nu oficia slujba Învierii, Andrei Ciurunga i-a raportat: *"În schimbul meu a înviat Hristos!"*.

Răsfoind presa de-acu' 50 de ani...

Valeriu ARBORE

• În Brumărelul lui 1954, piesa de rezistenţă a publicaţiilor ce apăreau la Bucureşti, în provincie, ni se pare a fi fost *"Procesul lui Vasile Luca (László Luka), Al. Iacob, Ivan Solymos şi Dumitru Cernicica"*. El avu loc, spun ziarele, între 4 şi 8 Octombrie, la secţia militară a *"Tribunalului suprem"*, prezidat de fiorosul Al. Voitinovici. Procurori, nu mai puţin fioroşii Gr. Răpeanu şi Aurel Ardelean. Principal avocat: C. Paraschivescu-Bălăceanu, cel care după 1944 apăra destui *"inraiţi duşmani ai poporului"*... Păşim textele procesului mulate după propaganda vremii. Deznodământul: *"pentru crima de subminare a economiei naţionale, înjghebare de grup contrarevoluţionar antistatal"*, fostul finanţist stalinist V. Luca e condamnat la moarte (sentinţă apoi comutată); ceilalţi, la pedepse inferioare. *"În ţară nu-i loc pentru trădători"*, titra *"Viaţa capitalei"*. *"Pedeapsă necruţătoare pentru trădători!"*, nuanţa *"România liberă"*. O cascadă de invective a ieşit de sub teascurile gazetelor, cu scopul de a-i desfiinţa *"moral-politic"* pe comuniştii rivali ai coteriei Gh. Dej. *"Asmută-i, Doamne mai tare!"*, probabil şopteau atunci bunii Români...

• Nu-i noutate, ci realitatea care dădea'n foc, ca un borş de urzici nepăzit de pe-o plită înfierbântată: *"Luna prieteniei româno-sovietice"*. Ea confisca pur şi simplu majoritatea paginilor jurnalelor repetate. Nu ne preocupă acum teme, acţiuni, luări-de-cuvânt din cadrul manifestărilor. Se ştiu şi se răsştiu. Interesantă e reamintirea numelor celor care alcătuiau statul major, *"Comitetul Naţional pentru sărbătorirea Lunii..."* Nu veteranii propagatilului (Parhon, Sadoveanu, Răutu, Chişinevski, Roller), nici lupii-tineri (politrucii U.T.M.-ului), ci *"valorile consacrate"*, asupra cărora, oficial, azi nu-i permis să faci vreo obiecţie: George Georgescu, Ed. Mezincescu, Ilie Murgulescu, Cezar Petrescu, Emil Petrovici, Gr. Vasiliu-Birlic, Mitropolitul Sebastian Rusan (reprezentant al *"frăţietăţii"* dintre biserica securistă română şi pravoslavnia enkavedistă?).

• Cât pe ce să ne fugă de sub ochi *"Chemarea"* finală PCUS la aniversarea revoluţiei bolşevice: *"Sub steagul lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, sub conducerea partidului comunist - înainte spre victoria comunismului în întreaga lume!"* Şi să nu crezi în profeţii...

• *"Întreceri în cinstea Congresului partidului* (iniţial programat pentru luna Octombrie, n.n.) *şi a zilei de 7 Noembrie"*, *"Dezbaterea Proiectului Statutului modificat PMR"*, două rubrici permanente găsibile în coloanele presei scrise. *"Comuniştii, pildă vie în producţie"*? Aceiaşi mecanici de locomotivă Ştefan Lungu, Nicolae Popa, Mircea Lupu, mulgătoarea Daria Zubaga, întâlniţi în asemenea prilejuri *"festive"*.

• Mai erau şi alte sărbători. De exemplu, a 5-a aniversare a proclamării R.P. Chineze, cu care ocazie cotidienele publică **în extenso** noua *"Constituţie"* a *"marii ţări socialiste din Asia"*. La 2 Octombrie se celebra *"Ziua forţelor armatei"*, în cinstea aniversării creării (în 1943) a diviziei de tristă amintire *"Tudor Vladimirescu"*, pepiniera noii armate *"populare"*. Pe 7 alee lunii, mare bal în pagini de gazetă: aniversarea celor cinci ani dela proclamarea R.D. Germane. În aceeaşi zi, un deceniu de activitate ARLUS (preşedinte - C.I. Parhon), alt tămbălău publicistic. E comemorat, la *"loc de onoare"*, D. Th. Neculuţă, *"poet al clasei sale"*, cum îl defineşte literatul Gh. Agavriloaiei. Către sfârşitul lui Brumărel, hop-şa'şa!, însuşi Parhon e sărbătorit, cu fastul cuvenit, la cei 80 de ani de viaţă. Cu care prilej i se conferă (girul lui Sadoveanu) titlul de *"Erou al muncii socialiste"*. Era şi cazul după cât a luptat (şi ce luptă!) pentru triumful *"idealurilor comuniste"* în România. Interdecorare partinică de clopotari!...

• Cu ce se deschidea stagiunea teatrală în urmă cu o jumătate de secol? Cu piese pe tema fierbinte a colectivizării agriculturii: *"Vara furtunoasă"*, de Valeriu Luca, *"Ziua cea mare"*, de Maria Banuş, *"Oameni de azi"*, de Lucia Demetrius, *"Ana Nucului"*, de Remus Luca, **tutti quanti**.

• Ce cărţi noi ofereau librăriile (cele mari din oraşe se chemau *"Cartea rusă"*!): *"Contemporanii"* (reportaje de Boris Polevoi), răsuflatele op-uri propagandistice, *"Secerişul"*, *"Pământ desţelenit"*, *"Marea familie"*, *"Tânăra gardă"*, *"Mitrea Cocor"*, volumul 26 de *"Opere"* ale lui Lenin... Cu o asemenea *"cultură"*, îţi venea parcă să treci la cursuri de alfabetizare!

PĂRINTELE ARHIMANDRIT MINA DOBZEU

Urmare din pag. 10

Au urmat ani grei de închisoare pe care i-a petrecut la Jilava, la Balta Brăilei, la Periprava şi la Gherla. În amintirile sale povesteşte cum a ajuns la Jilava împreună cu mai mulţi arestaţi, cu cătuşe la mâini, legaţi la ochi, desculţi prin zăpadă, înjuraţi şi loviţi tot timpul până la celulă. Tot în penitenciarul dela Jilava a avut prilejul să facă cunoştinţă şi cu *"neagra"*, unde a stat cinci zile în izolare totală fără lumină, într'o carceră în care abia se putea mişca, desculţ pe cimentul rece udat în permanenţă cu apă.

După eliberarea din închisoare, în anii aceia în care teroarea comunistă atinsese paroxismul iar populaţia ţării ajunsese la limitele suportabilităţii, dela Mânăstirea Sf.Apostoli Petru şi Pavel din Huşi i-a trimis lui Ceauşescu vreo şapte scrisori pe care le-a conceput împreună cu câţiva scriitori printre care regretatul Ioan Alexandru.

În aceste scrisori se demonstra metodic nocivitatea ateismului şi materialismului asupra populaţiei, se cerea respectarea libertăţii Cultelor religioase, a drepturilor omului, printre care acela al liberei exprimări, etc. *"Nu este bine să persecutaţi creştinismul*, scria în aceste scrisori. *Daţi libertate Creştinismului, pentru ca în ţara noastră să se sărbătorească şi să se respecte Calendarul Bisericesc"*. Bănuindu-se că scrisoarea pornea dela un preot şi fiind cunoscut pentru atitudinea lui anticomunistă, părintele Dobzeu a fost arestat din nou, supus la torturi pentru a-şi denunţa colaboratorii întrucât scrisoarea era semnată *"un grup de intelectuali"* şi condamnat la 8 luni de închisoare, fiind eliberat în ziua în care comunismul a fost răsturnat în evenimentele din Decembrie 1989.

Începând cu anul 1990 le-a scris şi lui Ion Iliescu, lui Adrian Năstase şi lui Radu Vasile, prim-ministru pe atunci, arătându-le greşelile pe care le săvârşesc şi calea pe care trebue să meargă pentru a nu proceda precum înaintaşul lor.

După cum a declarat într'un ziar central, *"lui Năstase i-am scris în problema homosexualităţii şi a dezmăţului dela TV... De ce i-a spus el, să-i dăm poporului ceea ce nu-i aparţine, inclusiv sărăcia?"*. În anul 2002 Părintele Arhiepiscop Mina Dobzeu a ieşit la pensie din funcţia de Consilier Misionar al Episcopiei Huşilor şi Romanului, iar în anul 2003 a efectuat o vizită în Canada unde timp de o săptămână a fost oaspete de onoare al Mânăstirii Tuturor Sfinţilor din British Columbia. Acolo a avut loc Simpozionul *"Ce au făcut cu Sfânta Evanghelie?"*. Duminică 16 Noembrie 2003 Sfinţia sa a slujit Sfânta Liturghie la Biserica Ortodoxă Sf. Nicolae din oraşul Langley, urmată a doua zi de discuţii şi spovedanii, iar la data de 18 Noembrie a conferenţiat la Biserica Ortodoxă Română din oraşul Vancouver.

"Am fost şi sunt un misionar", îşi declara de curând crezul într'un interviu. *"În timpul comunismului, chiar pe front, nu în spatele frontului. Şi în închisoare şi în coloniile de muncă am fost un misionar. Spovedeam şi împărtăşeam oamenii, făceam Slujbă, căci ştiam ritualul pe de-asupra: Cele Şapte Laude, Sfânta Liturghie, Acatistul Domnului Iisus, al Maicii Domnului, făceam Slujba printre paturi şi săvârşeam Sfânta Rugăciune"*.

Părintele Arhimandrit Mina Dobzeu a scris o mulţime de articole şi cărţi de spiritualitate ortodoxă, printre care *"Fetele Antihristului"*, *"Pentru o Biserică Dinamică"*, *"Amintiri despre Nicolae Steinhardt"*, *"Rugăciunea lui Iisus"*, şi multe altele. În zilele noastre PS sa îşi duce viaţa într'o chilie a Mânăstirii Sf. Apostoli Petru şi Pavel aparţinând Episcopiei Huşilor şi Romanului, unde scrie cărţi, rugăciuni şi trimite sfaturi şi poveţe conducătorilor ţării. *"Am fost un revoltat împotriva ateismului, iar acum sunt un revoltat împotriva altor forme de manifestare a lui antihrist: spiritism, bioenergie, parapsihologie, satanism, practici oculte, etc. Toate acestea nu sunt altceva decât o formă de pustiire a conştiinţei omului şi a-i cuceri, a-l vrăji."*

"Am scris şi preşedintelui împotriva prostituţiei şi practicii homosexuale, primului ministru, Justiţiei, parlamentarilor şi multor centre culturale", mărturisea în finalul convorbirii cu Părintele Paraian dela Mânăstirea Sâmbăta, publicat în Revista *"Viaţa Creştină"* din Los Angeles la data de 9 Septembrie 2000. Din păcate toate aceste scrisori au rămas fără răspuns deoarece nu au găsit ecou la nici unul din destinatarii misivelor sale.

Părintele Arhimandrit Mina Dobzeu face parte din patrimoniul spiritual al Neamului, alături de mulţi alţi slujitori ai altarului care s'au opus cu preţul libertăţii şi uneori al vieţii instaurării în România a regimului criminal care nea demolat locaşele de Cult şi a decimat elita şi valorile naţionale, lăsând o pată neagră pe istoria modernă a ţării noastre. Pentru lupta dârză pe care a dus-o şi o duce încă împotriva urmaşilor celor fără morală şi fără Dumnezeu care au transformat România într'un paradis al jafului şi corupţiei, să rugăm pe Cel Atotputernic să-l ţină în paza Lui şi să binecuvânteze anii luminoşi ai senectuţii celui care semnează: *"Cel mai mic între muritori, Arhimandrit Mina Dobzeu"*.

G.GEORGESCU

CITIŢI ŞI RĂSPÂNDIŢI ACEST ZIAR

CRONICI

Literare-Artistice-Culturale

din exil și din țară

ARHIMANDRITUL VENIAMIN MICLE, *LUMINĂ PENTRU SUFLET, SFÂNTA MÂNĂSTIRE BISTRIȚA* 2002, 360 p.

Lucrările apărute în domeniul Teologiei practice, în special ale disciplinei omiletice-catehetice sunt rare și totdeauna prea puține. Fiindcă necesită pe lângă o imensă muncă și un talent nelimitat. Ori dacă omul este dispus la muncă depinde numai de el fiindcă lucrarea poate fi și realizată prin efortul depus. Mai trebue însă ceva care nu mai depinde de cel în cauză. Intervenția Harului de Sus. Predica, fiindcă la această practică dorim să ne referim este un domeniu pretențios și sensibil pe care unii au reușit să-l aibe la mare preț. Și să ne împărtășească și nouă din acest mare dar. Unul din acești predicatori pe care merită să-i auzi și să-i citești este și Părintele Arhim. VENIAMIN MICLE dela Mănăstirea Bistrița de lângă Vâlcea, sub jurisdicția Episcopiei Râmnicului, episcopie care recent și-a sărbătorit cei 500 de ani de existență.

Înalt Prea Cuviosia Sa nu este la prima carte în această preocupare. Anterior au mai apărut *Trepte spre amvon (Studii omiletice)*, și *Inițieri catehetice*[1], prezentate de Pr. V. Gordon și Pr. Simion Cristea, la care se adaugă nenumărate studii și articole pe parcursul unei îndelungate și fructuoase experiențe pastorale. Iar în cele din urmă cartea cu acest titlu semnificativ *Lumină pentru suflet*, a captat atenția celor care au la mare cinste progresul spiritual. Au apărut recenzii de apreciere semnate de condeieri cunoscuți: Preotul Nicolae Moga[2] și Protos. Firmilian Paloșan[3] care analizând cartea i-au adus elogii binemeritate. De altfel și este considerat într'o lucrare recentă, ca un remarcabil predicator care *"a îmbogățit literatura Catehetică-Omiletică românească cu studii de valoare excepțională"*[4]. Nu mai puțin adevărat este că a fost preocupat nu numai de predicile timpului nostru cărora le-a închinat într'adevăr pagini nemuritoare, ci a fost apelcat și la cele mai vechi editând cuvântările unor iluștri înaintemergători precum vestitul predicator, Arhim. Eufrosin Poteca[5] sau reliefând preocupările omiletice ale mitropolitului Andrei Șaguna[6]. Și-a orientat cercetările și pe statutul, pregătirea predicatorului și conținutul predicii sale în secolele anterioare[7], în comparație cu cerințele predicii contemporane[8].

Volumul de față este deschis cu un scurt *"Cuvânt înainte"* al autorului care aduce deslușiri cuprinsului ce-l avem în fața noastră. Chiar dacă învățăturile sunt multe și diverse, o tematică vastă cu principalele momente ale operei de răscumpărare, unitatea ei este vădită prin ținta supremului scop: mântuirea sufletului. Materialul prezent este structurat în trei capitole intitulate: *Cuvântări bisericești, Învățături creștinești* și *Meditații duhovnicești*.

Primul capitol cuprinde un număr de 17 cuvântări la diferite Duminici și sărbători supuse unei teme stabilite. Ele cuprind din punct de vedere bisericesc perioada de după Rusalii începând cu Duminica a XIII-a, a XVII-a, a XVIII-a, XXI, a XXII-a, a XXIII-a, a XXVI-a, a XXVII-a, a XXX-a, a XXXII-a, cu o singură excepție cea din Duminica a VII-a după Paști cât și la unele sărbători: *Sf. Paști, Crucea, cinstirea Maicii Domnului, La Botezul Domnului*. Nu trebue uitat că toate tratează teme legate de pericopa evanghelică a zilei respective fundamentată în Sf. Scriptură și Sf. Tradiție iar în baza lor dezbate și câteva teme incitante: *Cuvântul lui Dumnezeu* (Parabola semănătorului), *Crucea în viața creștinului, Sf. Fecioara Maria și mântuirea creștinului, Duminica, Pocăința, Porunclile Evangheliei, Rugăciunea, Viața după moarte* sau despre cum se poate discerne drumul nostru spre scopul final al mântuirii.

Partea a doua cuprinde 21 de *Învățături creștinești* axate pe câteva teme majore ale învățăturii Bisericii Ortodoxe legată de atitudinea față de *citirea și interpretarea Sf. Scripturi* în lumina concepției Sf. Ioan Gură de Aur (3 predici), despre *adeverirea Învierii Mântuitorului* nostru Iisus Hristos (2 predici), *cinstirea sfinților* (6 predici). În finalul capitolului găsim prezentarea tendințelor de *apropiere a romano-catolicilor de practicile ortodoxe tradiționale*, în special cu referire la împărtășirea sub ambele forme cu Sfântul Trup și cu Sfântul Sânge al Mântuitorului nostru Iisus Hristos, conformă cu tradiția apostolică, ca și opoziția Bisericii Ortodoxe față de o *Mărturisire de credință ecumenică* ultimul subiect fiind învățătura despre sfârșitul lumii.

Ultimul capitol conține 14 meditații duhovnicești despre *bunătatea lui Dumnezeu, mesajul Sf. Ioan Botezătorul, Nașterea Pruncului, iubirea creștină, iertarea, moștenirea vieții veșnice, vindecarea prin credință, bucuria Învierii, Înălțarea Domnului* încheindu-se cu un medalion despre *Sf. Nicolae, chipul arhiereului ortodox*.

O carte orientativ indispensabilă preotului care suie la amvon în fiecare Duminică și care îl poate inspira pentru prospețimea Cuvântului adresat creștinilor, care chiar dacă sunt obișnuiți cu cel ce le vorbește, au nevoie de îmbold lăuntric dar și haric, de pătrundere spirituală prin rugăciune când preotul le oferă clarviziunea drumului spre mântuire și ajutor spiritual concret în viața dificilă de zi cu zi. Nu mai puțin creștinilor care aspiră cu dor la pătrunderea pe poarta ingustă a mântuirii și mai ales a ști cum se va înfăptui aceasta. O expunere cristalină ca apa de izvor în contextul întrebuințării unui vocabular ales, în baza unei culturi probate a cărturarului, această carte nu este o figură de stil ci își asumă dublul rol de a-l povățui pe preot și de a fi călăuză, o adevărată și necesară lumină pentru sufletul care tânjește spre mântuire.

Pr.Gh. NAGHI

Această lucrare se poate obține cu $20, incluzând și cheltuielile de transport - pentru USA și Canada - trimițând un cec pe numele subsemnatului (cu mențiunea donație, la Memo) la adresa: 1987 Doxey Drive, San Jose, CA 95131; Tel. 408/347-1802.

[1] *Inițieri catehetice*, București, 1993, 160 p; *Trepte spre amvon. Studii omiletice*, București, 1993, 256 p; Recenzată de Pr. V. Gordon, în *Biserica Ortodoxă Română*, 1993, CXI, Nr. 10-12, p. 211-214; Pr. Simion Cristea, în Renașterea (Cluj), 1994, V, Nr. 10, Octombrie, p. 10.

[2] *Revista Teologică*, 2002, XII (84), Serie Nouă, Nr. 4, Octombrie-Decembrie, p. 114-115; *Mitropolia Olteniei*, 2002, LIV, Nr. 9-12, p. 179-180; *Telegraful Român*, 2002, Anul 150, Nr. 39-42, 15 Octombrie-1 Noembrie, p. 6.

[3] *Telegraful Român*, 2003, Anul 151, Nr. 13-16, 1-15 Aprilie, p. 7.

[4] Pr. Lect. Dr. V. Gordon, *Introducere în Omiletică*, București, 2003.

[5] Arhim. Eufrosin Poteca, *Predici și cuvântări*. Studiu introductiv și note de... Editura Mănăstirii Bistrița, 1993, 128 p; Contribuții anterioare: *Arhim. Eufrosin Poteca ca predicator*, în *Mitropolia Olteniei*, 1976, XXVIII, p. 718-734; *Arhim. Eufrosin Poteca*, în *Telegraful Român*, 1987, Anul 135, 1-15 Februarie, Nr. 5-8, p. 6.

[6] *Preocupările omiletice ale mitropolitului Andrei Șaguna*, în *Mitropolia Olteniei*, 1973, XXV, Nr. 11-12, p. 926-942; *Grija mitropolitului Andrei Șaguna pentru promovarea predicii*, în *Îndrumător Bisericesc*, Cluj, 1983, p. 21-26.

[7] *Principii pastorale în cărțile de învățătură pentru preoți, din secolul al XIX-lea*, în *Mitropolia Olteniei*, 1976, XXVIII, Nr. 5-6, p. 394-402; *Predicatorul și predica, după concepțiile Noului Testament*, în *Îndrumătorul Bisericesc*, Cluj, 1982, p. 66-72.

[8] *Aspecte actuale ale predicii creștine*, în *Mitropolia Ardealului*, 1974, XXV, Nr. 4-6, p. 263-277; *Propovăduirea Cuvântului lui Dumnezeu în lumina învățăturii Bisericii Ortodoxe*, în *Mitropolia Olteniei*, 1975, XXVII, Nr. 1-2, p. 35-47; *Datoria preotului de a propovădui Cuvântul lui Dumnezeu*, în *Îndrumătorul Bisericesc*, Cluj, 1981, p. 161-166.

Cărțile profesorilor

AUREL SASU - MIC TRATAT DE MORALĂ

După travaliul depus pentru finalizarea monumentalului *Dicționar al scriitorilor români* (vol. I-IV, 1995-2002), Aurel Sasu (rămas singurul supraviețuitor al acestei *"cărți care ucide"*, după propria sa expresie, o dată cu dispariția lui Mircea Zaciu și Marian Papahagi), după efortul, nu mai puțin dificil, de a finaliza *Dicționarul esențial al scriitorilor români* (2000), Aurel Sasu, așadar, își permite, cu *Breviter* (Editura Limes, Cluj-Napoca, 2004), o *"nouă evadare"* în lumea visului, a ficțiunii, a cugetării sau a poeziei. Am spus o *"nouă evadare"*, fiindcă, așa cum se știe, în 1999, autorul a publicat *Strategia disperării. Jurnal american*, volum scris într'un registru ideatic și stilistic asemănător.

Subintitulată *"întâlniri cu mine însumi"* (poate o aluzie subtilă la jurnalul împăratului-filosof Marc Aureliu, *Către mine însumi*), *Breviter* este o carte despre iubire (în înțeles creștin), despre singurătate, suferință, moarte, îndoială, lașitate, exasperare, speranță, uitare etc. Pretextele tabletelor pot fi dintre cele mai diverse: o călătorie cu trenul, o știre din ziare sau dela TV, o întâmplare din tramvai, din metroul parizian, american sau canadian, lectura unei cărți (mai ales americane), un telefon, o vizită inopinată a cuiva, un film, un concert de orgă, un consult medical etc. Tabletele sale vorbesc astfel despre agonia sufletului contemporan, despre instalarea urâtului, a frivolității, a vulgarității în viața noastră, despre mortificarea spirituală, fragilitatea principiilor morale, despre SIDA, care ne oferă *"conștiința <egalității în infern>"*, despre cultura de manele sau cultura McWorld, despre subcultura de masă. Portretistica, destul de săracă, e prezentă totuși, prin evocarea lui Mircea Zaciu (*"unul din puținele <suflete> pe care le-am cunoscut impovărate până la sfințenie de coșmarul nefericirii"*, p. 101), dar mai ales prin icoana părinților săi, care au trăit din plin dramele acestui secol (tatăl a căzut la Stalingrad și a reușit să scape și să se întoarcă la familia pe care o părăsise în urmă cu cinci ani), părinți care, lucru neobișnuit, au murit în aceeași zi, de moarte bună: *"Au murit amândoi în aceeași zi, la aceeași oră, și s'au întâlnit, probabil, pe drumul pulberii de stele, sub același copac. Un copac atât de departe de noi, atât de aproape de Dumnezeu"* (p. 157). Deosebit de pregnantă este în aceste texte *dimensiunea morală*, care ne duce cu gândul la *Paznic de far* al lui Geo Bogza, se pare un scriitor preferat al autorului (a și redactat capitolul despre el în cele două dicționare amintite), citat la un moment dat, pentru a caracteriza două întâmplări trăite în America: unul *"de o vulgaritate dezlănțuită, altul de o frumusețe aproape clandestină"*.

Nu lipsesc, desigur (nu se putea altfel) micile digresiuni literare (eseul despre poezia lui Blaga, *Zăpada fâșturii*), un subtil comentariu pe marginea cuvântului *murire*, folosit de Arhiepiscopul Bartolomeu în *Cartea lui Iov*, un altul despre titluri coincidente din literatura română sau diferențierile semantice dintre *a pune pe roate* și *a pune pe roți* etc. Autorul dovedește asidue lecturi ale *Bibliei*, fiind citate multe personaje biblice (Iacov, Iosif, Adam, Eva, Rebeca, Lazăr, Ioan) sau parabole (magistrală povestea ologului și a orbului puși să păzească via!).

În toate textele din volum, autorul devine un adevărat artizan. Fiecare tabletă este construită cu migală, cu atenție la plasticitatea expresiei (*"aterizări amoroase ale porumbeilor adăpostiți sub fereastră"*), la cadența frazei, a epitetului caracterizator. Folosind persoana I, moralistul narează la început faptul anecdotic sau tristamar, căruia, pe parcurs, i se relevă înțelesurile profunde (morale, filosofice, etice etc.). Nu de puține ori, tableta se termină cu un citat celebru, un proverb, o sentință, o concluzie proprie. Câteodată textul are retorica psalmistului, ca în acest portret al lui Mircea Zaciu, ultimul mare spirit pașoptist al literaturii române: *"Mircea Zaciu a pierdut aproape toate bătăliile. (...). Le-a pierdut, fiindcă le imagina eterne. Le-a pierdut, fiindcă se manifesta prin generozitate. Le-a pierdut, fiindcă umilea prin consecvență. Le-a pierdut, fiindcă sfida prin demnitate (câți l-n'a mai putut fi liber, s'a autoexilat). Le-a pierdut, fiindcă s'a făcut rob al utopiei. Le-a pierdut, chiar dacă a luptat până în ultima clipă împotriva fatalității. Le-a pierdut într'o singurătate de mormânt pustiu"* (p. 101).

În ciuda pesimismului întâlnit în multe tablete, pesimism parcă mai profund decât cel cioranian (*"De azi, mai <adăugăm> la întârzierea trenului românesc o sută de ani"* sau *"Suntem prea mici, să vedem cât de mici suntem"*), autorul nu-și pierde totuși speranța în șansele de regenerare a poporului român, în posibilitatea de salvare a lumii în general și a ființei în particular. Un final de criză nu înseamnă dispariție, ci transformarea în altceva, exemplul fiind cel al Imperiului Roman, din care s'a dezvoltat marea civilizație europeană.

Apărută în excelente condiții grafice, beneficiind de o tehnoredactare vecină cu răsfățul editorial (literă adecvată, paginație aerisită, hârtie de calitate etc.), noua lucrare a lui Aurel Sasu adaugă palmaresului său de scriitor un titlu de excepție.

Ilie RAD

P.S. O recenzie la această carte, publicată de Ștefan Manasia în revista *Tribuna* (an III, nr. 39, 16-30 Aprilie 2004, p. 22), se termină cu o observație la care subscriu și eu: *"Ediția de față a Breviterului nu ar fi avut nimic de pierdut la o corectură mai atentă, utilă mai cu seamă textelor cu tentă aforistică, sapiențială"*.

O CARTE ÎNTRU SLUJIREA ADEVĂRULUI: "PRIZONIER ÎN PROPRIA ŢARĂ" DE AUREL SERGIU MARINESCU

"Procesul comunismului" a rămas un deziderat pios al celor care au dorit, din răsputeri, ca prăbuşirea dictaturii ceauşiste să însemne o schimbare reală a lucrurilor în România, nu doar finalul domniei unei clici oligarhice. Din nefericire, Românii nu au dat importanţa cuvenită expresiei *"Ceauşescu doar a întinat idealurile comunismului"* - şi urmările se văd în starea actuală de cruntă înapoiere a ţării, în marasmul în care se zbate societatea românească ajunsă la cheremul beneficiarilor *"capitalismului de cumetrie"*, puşi pe jaf, căpătuială şi distrugere. Singura opoziţie serioasă la această stare de lucruri nu o fac, în concepţia noastră, decât cele câteva ziare cu adevărat independente ai căror şefi nu s'au lăsat cumpăraţi de Putere. Ele sunt barometrul adevăratei stări de lucruri din ţară. În ce priveşte *"procesul comunismului"*, singurii care s'au încumetat să-l facă sunt supravieţuitorii Gulagului, cei care au arătat esenţa *"învăţăturii"* lui Marx şi Lenin: ofensivă diabolică împotriva lui Dumnezeu şi a oamenilor. În pofida unui dezinteres tot mai vizibil chiar din partea unor editori care, cu ani în urmă, au tipărit numeroase lucrări despre Gulag (dezinteres motivat printr'o pretinsă diminuare a apetenţei cititorilor *"pentru ceea ce constituie deja istorie"*), lucrările despre cea mai sumbră perioadă din istoria recentă a României (1946-1989) continuă să preocupe societatea, în primul rând o bună parte din tineret. Printre acele cărţi, una are un statut aparte. Este vorba de monumentala lucrare, în trei volume însumând peste o mie de pagini, intitulată *"Prizonier în propria ţară"* (Editura *"Vremea"*, vol. I şi III, editura *"Du Style"* - vol. II), scrisă de reputatul cercetător al istoriei perioadei amintite, Dl. Aurel Sergiu Marinescu, fost deţinut politic timp de aproape 14 ani (unul dintre cei 29 de deţinuţi care nu au fost eliberaţi în August 1964, când s'au golit puşcăriile politice). Crezul autorului este limpede: *"În faţa uriaşei drame ce a avut loc în România, dramă de care în bună parte se face vinovată Securitatea - poliţia politică opresivă internă, - întregul popor român şi mai ales cei ce au cunoscut Gulagul, deţinuţii politici, au datoria, obligaţia morală să nu uite şi mai ales să nu ierte, indiferent sub ce formă şi când, vinovaţii trebue să dea socoteală în faţa ţării. Prescripţia nu trebue să opereze, ei trebue să fie pedepsiţi chiar şi <post mortem> pentru partea lor de vină, pentru contribuţia lor la crimele comise, pentru dezastrul material şi moral în care se află România. Ei au fost autorii unui genocid. Numai aşa se va da o lecţie pentru viitorime, pentru ca ceea ce au făcut să nu se mai repete"* (*"Cuvânt înainte"* la vol III). În două dintre fostele componente ale *"lagărului socialist"*, Rusia şi România, statele în care s'a exercitat, asupra societăţii civile, opresiunea cea mai sângeroasă, de o barbarie dusă la paroxism, nu s'a întreprins absolut nimic pentru pedepsirea criminalilor. Dimpotrivă, unii dintre ei (şi nu puţine dintre odraslele lor) au ajuns să conducă politic şi economic ţara îndreptând-o către dezastrul de astăzi, fidel secondaţi de o coterie de *"baroni"*, de o clientelă care, în afară de banul câştigat necinstit, nu are nici o preocupare.

Să revenim însă la cartea lui A.S. Marinescu. Marele interes pe care îl prezintă lucrarea rezidă, credem, în faptul că, trecând în plan secund nefericirea personală, autorul întreprinde o cercetare largă a epocii comuniste, închisorile şi lagărele, represiunea, în general, nefiind altceva decât expresia firească a unui regim criminal. Memorialistul (dotat, ca şi regretatul Ion Ioanid, autorul volumelor intitulate generic *"Închisoarea noastră cea de toate zilele"*, cu o memorie excepţională) operează cu instrumentele istoricului, situând fenomenul penitenciar, de proporţii paradoxale într'un stat relativ mic, în contextul general politic, juridic şi economic.

Astfel, drama personală a omului smuls familiei şi, practic, vieţii normale - într'o vreme în care anormalitatea devenise *"normalul"* unei lumi putrede - se subsumează tragediei societăţii considerate în ansamblul ei. Azvârlirea după gratii a ţăranilor, în număr de ordinul zecilor de mii, îi prilejuieşte autorului o amplă radiografie a colectivizării forţate. Prezenţa social-democraţilor în puşcărie este ilustrativă pentru adevărata politică a - cândva - minoritarilor comunişti, adepţii unei formaţii subversive devenite partid-stat. Condamnaţii pentru *"sabotarea economiei naţionale"* sunt ţapii ispăşitori ai politicii comuniste în materie de industrializare sau de comerţ exterior. Eşecul canalului Dunăre-Marea Neagră (1949-1953), în intenţia lui Stalin şi Dej *"mormânt al burgheziei române"*, şi procesul trucat care i-a urmat, constituie ocazia nu numai de a prezenta, în adevărata ei lumină, o întreprindere sortită din capul locului dezastrului ci şi metodele scelerate de a lichida fizic mii de oameni care respingeau comunismul. Marele interes al cărţii lui A.S. Marinescu constă şi în faptul că este analizată în detaliu legătura organică dintre comunismul instaurat de banda lui Lenin, Troţki, Stalin şi Dzerjinski în Rusia şi cel impus de tancurile sovietice cu ajutorul unor stalinişti precum, Gheorghiu-Dej, Ana Pauker, Walter Roman, Vasile Luca, Alexandru Nicolski (Boris Grünberg), Emil Bodnăraş, Serghei Niconov (Sergiu Nicolau), Teohari Georgescu, Iosif Chişinevski, Pantelie Bodnarenco (Pantiuşa) - pentru a nu menţiona decât câţiva dintre cei care au deturnat, cu urmări vizibile până în prezent, sensurile evoluţiei societăţii româneşti. Crime, teroare la scară naţională, jaf, degradare morală - iată bilanţul aplicării unei doctrine ale cărei *"idealuri"* Ceauşescu doar le-a întinat! Lucrare de referinţă pentru istoria României în perioada deceniilor V-VII din secolul XX, *"Prizonier în propria ţară"* este rodul unei documentări exhaustive, luminând fapte de mare interes pentru public, unele necunoscute nici chiar de istoricul de profesie. O asemenea carte ar merita să fie prezentată liceenilor, măcar în liniile ei esenţiale, ca fapte de istorie. Într'o vreme când şcolii i se propun fel de fel de falsuri şi minciuni, *"Prizonier în propria ţară"* merită să fie cunoscută, în primul rând de tineri, dintre care mulţi sunt debusolaţi în lipsa unui sistem de repere morale riguroase. În numele principiului care stă la temelia lucrării, sintetizat de autor astfel: *"Adevărul trebue spus deschis. Istoria trebue cunoscută aşa cum a fost."*

Al. MIHALCEA

MINU MOVILĂ: "PICTURILE MELE SE VÂND CU 200-1.500 EURO"

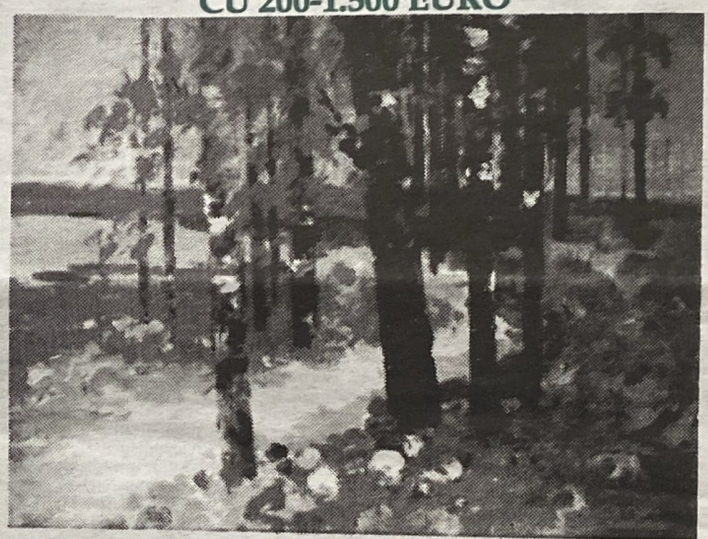

- Domnule Minu Movilă, sunteţi la a zecea expoziţie personală şi observ că aţi rămas devotat crezului dumneavoastră artistic. Într'o epocă a bizareriilor şi a căutării de elemente şoc prin artă, continuaţi să faceţi ceea ce se poate numi, fără îndoială, o *"pictură frumoasă"*.

- Cred că oricât ar fi de afectat cineva de farmecul modei, pictura adevărată, de mare calitate artistică, tinde neîncetat către valorile de permanenţă. Factorul prim nu este motivul, ci încărcătura sentimentală ce caut să o exprim prin linie şi culoare. Cugetând asupra propriilor lucrări, mă opresc cu atenţie în faţa pânzelor marilor maeştri, mai vechi sau mai noi, pentru a înţelege şi a-mi apropia o cât mai bogată experienţă privind rosturile artei în general şi posibilităţile de limbaj ale picturii.

- Practicaţi o tehnică clasică. Ce importanţă acordaţi meşteşugului în artă?

- Caut să ştiu cât mai mult despre tehnica pe care o folosesc, fără să fac din aceasta un scop în sine. Pictura în ulei îmi oferă posibilitatea de a mă exprima cel mai bine.

- Se implinesc 10 ani de când aţi absolvit *"Academia de Arte"*, ca elev al maestrului Vasile Grigore şi aţi avut în fiecare an o expoziţie. Ce înseamnă pentru D-voastră întâlnirea cu publicul?

-Desele expuneri sunt benefice. Apoi, sunt propriul meu manager. De fapt, impresarii ar trebui să ne caute. Numai că această meserie, la noi, nu prea există. Preţurile de vânzare ale pânzelor le stabilesc ţinând cont de posibilităţile Românilor. Astfel, o lucrare în acrilic este în jur de 200 euro, iar o pictură, 1500 euro.

Gabriela BIDU

Omagiu în "Le Figaro"

DUPĂ 10 ANI DELA MOARTEA SA, EUGEN IONESCO ESTE MAI ACTUAL DECÂT ORICÂND

Eugen Ionesco a murit în 1994, în vârstă de 94 de ani. După zece ani dela dispariţia acestui dramaturg franco-român, el prezintă interes pentru personalităţi teatrale din generaţii diferite, scrie autorul articolului.

In această toamnă a anului 2004, opera lui Eugene Ionesco este chiar la mare cinste în două teatre prestigioase ale capitalei franceze, pe lângă templul parizian a lui Ionesco, Huchette, unde în fiecare seară, în afara zilei de Duminică, se joacă *"Cântăreaţa cheală"*, la orele 19.00 şi *"Lecţia"* la 20.00.

Încă dela începutul lunii Septembrie, Michel Bouquet, la vârsta de 79 de ani a revenit la Hebertot în spectacolul *"Regele moare"*, piesă scrisă în 1962.

Theatre de la Ville deschide stagiunea 2004-2005 prin găzduirea unei reprezentaţii a actorilor teatrului Comedie din Reims cu *"Rinocerii"* (1958), în regia lui Emmanuel Demarcy-Mota (20 Septembrie-8 Octombrie)

Michel Bouquet a jucat deja, în urmă cu zece ani, rolul lui Berenger I, regele care moare, în piesă. El, care a interpretat operele dramaturgilor contemporani prestigioşi - Anouilh, Beckett, pinter, Thomas Bernhard -, consideră că Eugene Ionesco este poate cel mai mare prin *"universalitatea"* sa.

Comedianul l-a avut ca regizor pe Georges Werler care stabileşte un echilibru perfect între farsă şi metafizică, într'un decor de o sobrietate exemplară, semnat Pace.

Berenger, în interpretarea sa, este un bătrân cu minte de copil: cele mici gesturi, mişcări, expresii ale feţei şi inflexiuni ale vocii gravitează în jurul întrebărilor legate de bătrâneţe, boală şi moarte prezente în creaţia lui Ionesco. El este înconjurat, în principal, de Juliette Carre şi Valerie Karsenty, care interpretează personajele celor două regine, prima deja prezentă alături de Michel Bouquet în urmă cu zece ani.

Regizor cu experienţă, Emmanuel Demarcy-Mota revine la originele teatrului absurdului cu piesa *"Rinocerii"*, al cărui personaj principal este un gen de Candid alcoolizat şi sleampăt, confruntat cu un fenomen straniu, metamorfoza progresivă a unei întregi populaţii în *"animale dezgustătoare"*.

"Ionesco", comentează Emmanuel Demarcy-Mota, *"cochetează cu fantasma distrugerii lumii noastre bine organizate, care într'o clipă ar putea exploda. <Rinocerii> se crispează în jurul unei imense angoase interioare. Dar cel mai surprinzător, cel mai pasionant este modul evident în care această angoasă se amestecă cu alunecările delirante ale textului, cu aiureala lui Ionesco, cu geniul silogismului său, cu virtuozitatea repetiţiilor, deraparea..."*

"Acest om", continuă el, *"este un mare dramaturg, iar construcţia pieselor sale oferă spaţiu invenţiei, instalează un climat plin de ceva straniu care nu te lasă să alunecî în obişnuinţă"*.

Faptul că Eugen Ionesco este un *"mare dramaturg"*, echipa dela Huchette nu are nici o îndoială: ea a celebrat, la sfârşitul lunii Iulie, reprezentaţia cu numărul 15000 a *"Cântăreţei chele"*, pe care o joacă de 47 de ani - un record absolut pe scenele din Franţa.

ABONAŢI-VĂ LA ZIARUL
CUVÂNTUL ROMÂNESC

Abonamentele şi reînnoirea lor se pot face după cum urmează:
Din Canada şi U.S.A. se pot trimite *"Cecuri Personale"*.
Din Europa numai *"Mandat Poştal"* sau *"Euro Cec"*
Alte continente - *"Cec Internaţional"*
Adresa ziarului este:
CUVÂNTUL ROMÂNESC
P.O.Box 78010, Westcliffe Postal Outlet, Hamilton Ont. Canada L9C 7N5
Costul abonamentului este 40.00 de dolari pentru un an

În duh şi adevăr

PENTRU UN MISIONARISM CREŞTIN

Sergiu GROSSU

În nenumărate articole am atras atenţia că noi, Românii creştini - trăind într'un mediu social aproape descreştinat, ros de toate relele şi ameninţat de forţele întunericului - avem datoria imperativă *"să-L mărturisim pe Hristos sufletelor celor împovăraţi şi trudiţi"*, să denunţăm *"păcatul lumii în care trăim şi să acuzăm lumea păcatului"*, pentru a-L înălţa pe Iisus şi a-L fixa în conştiinţele îndoielnice, pentru a da vieţii un sens nou şi o dimensiune nouă, pentru a-L oferi nealterat culturii decadente a acestui sfârşit de veac şi început de mileniu. Mântuitorul ne cere să-L mărturisim *"înaintea oamenilor"* pentru răscumpărarea cărora Şi-a dat viaţa pe lemnul Crucii. Deoarece, citim în Evanghelie: *"Pe orişicine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi şi Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri..."* **(Matei, 10. 32-33)**.

Domnul Iisus faţă în faţă cu Pilat, a fixat pentru toate veacurile, atitudinea pe care trebue s'o aibă cei ce cred în El: *"Eu pentru aceasta M'am născut şi am venit pe lume, ca să mărturisesc despre adevăr"* **(Ioan, 18.37)**. Un creştin adevărat, conştient de rostul vieţii lui, este dator să mărturisească *"despre adevăr"*; adică să-L mărturisească pe Iisus care este însuşi Adevărul.

Dacă adversarii credinţei noastre Îl batjocoresc pe Iisus, aşa cum au procedat în cei 45 de ani de dictatură comunistă; dacă indiferenţii, *"căldicelii"* care cred în El, dar nu sunt de acord cu *"nebunia propovăduirii Crucii"*, se scuză: *"Asta-i treaba preoţilor!"* sau *"Să mărturisească acela care are darul vorbirii!"*... Dacă oportuniştii cred într'un Iisus convenabil comodităţii vieţii lor şi-L mărturisesc atâta vreme cât le merg bine socotelile, iar când li se înnează *"turma de porci"*, întocmai Gherghesenilor, Îl grăiesc de rău şi n'au nevoie de prezenţa Lui, mărturisitorii cei înflăcăraţi şi îndrăzneţi nu ţin seama nici de insulta lumii sau de huiduielile celor fără Dumnezeu, nici nu se ruşinează de oameni, ci Îl mărturisesc pe Iisus şi Evanghelia Sa, urmând pilda primilor creştini, care - umpluţi de Duhul Sfânt - *"vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală"* **(Fapte, 4.31)**, mărturisindu-L pe Iisus şi arătând tuturor că numai în El putem avea o *"viaţă din belşug"* şi chezăşia reabilitării celor mai decăzute fiinţe, a celei mai înechitabile oânduiri sociale.

A fi creştin înseamnă a fi misionar, respectiv un aprig luptător al Evangheliei, un *"bun ostaş al lui Hristos"*, care luptă împotriva existenţei efective ale plăsmuirilor apocaliptice ale acestei lumi, în centrul căruia domină Măria Sa Păcatul. Să nu uităm că dacă *"neprihănirea înalţă pe un popor"*, în schimb păcatul este *"ruşinea popoarelor"* **(Proverbe, 14.34)**. Din cauza păcatului, o *"cetate"*, cu alte cuvinte o ţară, ajunge *"îndărătnică şi spurcată"*, ba chiar *"plină de asuprire"*, deoarece n'ascultă de nici un glas, nu ţine seama de mustrare, *"nu se încrede în Domnul, nu se apropie de Dumnezeul său"* **(Ţefania, 3.1-2)**. Fiindcă *"dela cel mai mic la cel mai mare, toţi sunt lacomi de câştig; dela proorocpână la preot, toţi înşeală!"* **(Ieremia, 6.13-15)**. Din cauza păcatului, *"cei ce povăţuiesc poporul îl duc la rătăcire şi cei ce se lasă povăţuiţi de ei sunt pierduţi"* **(Isaia, 9.16-18)**.

• • •

Lupta cea bună a credinţei nu trebue să fie o **luptă defensivă**, în care iniţiativa aparţine forţelor insurecţionale ale răului social, infiltrate în firavul şi fracţionatul sistem de apărare al instituţiilor creştine dezorientate. Din contra. Natura intimă a misionarismului creştin, de netăgăduită operativitate socială, este o **luptă ofensivă** continuă şi simultană: dintr'un punct de vedere o luptă distructivă, de combatere şi de anihilare a răului individual şi colectiv, din alt punct de vedere, o luptă constructivă, de orientare, de creştere şi de zidire a unei lumi mai bune, cu oameni noi şi, ca atare, cu structuri noi, cu forme de guvernământ ideale.

Examinând cu atenţie mersul ascendent al Istoriei în ultima sută de ani, constatăm trepidanta evoluţie politică a marxism-leninismului anticreştin, paralel cu creştinismul reprezentat de o Biserică subminată de anacronisme şi involuţie spirituală, absentă pe câmpurile de luptă ale imperioaselor aspiraţii sociale. Eşecurile misionarismului creştin de aici pornesc: dela *"nevoile grabnice"*. Dacă am pierdut o luptă, dacă mulţimile s'au lepădat sau se mai leapădă încă de Iisus şi-L izgonesc din viaţa şi preocupările lor cotidiene, dacă o parte din cei *"trudiţi şi împovăraţi"* au apelat la mântuirea promisă de Marx, Lenin sau Mao Tze-dun, refuzând adevărata mântuire a lumii în Iisus Hristos, nu există decât o singură explicaţie: neglijarea sau subestimarea *"nevoilor grabnice"* subliniate de Evanghelie; înlocuirea acestor necesităţi presante ale societăţii maladive, în care trăim cu toţii, cu *"nevoile grabnice"* confesionale, mai bine zis cu interesele grabnice ale feluritelor Biserici şi culte religioase, lucrând prin felurite şi opoziţioniste asociaţii şi organizaţii practice.

Lupta cea bună a credinţei active şi a iubirii integrale este lupta misionară determinată de *"nevoile grabnice"* care nu sunt decât nevoile concrete, presante şi esenţiale ale unui anumit moment într'o anumită localitate sau regiune. Aceste *"nevoi grabnice"* - fie ele spirituale sau materiale - trebue depistate, date în vileag, infirmate în mecanismul satanic şi recrudescent al cauzalităţii lor devastatoare şi, în ultimă analiză, desăvârşit împlinite, pentru ca îndivizii şi comunităţile scăpate de atracţia paradoxală a unor minciunoase ideologii politice, să poată trăi cu adevărat sub semnul libertăţii şi dreptăţii, venind dela Iisus, mergând după Iisus şi rămânând cu Iisus în tot ce gândesc, în tot ce simt şi în tot ce nădăjduiesc.

Nevoia grabnică prioritară în ţara noastră, abia scăpată de opresiunea dejisto-ceauşistă, este o **nevoie gnoseologică**: nevoia conştiinţei de Dumnezeu, precum ni se descoperă: *"Nu este adevăr, nu este îndurare, nu este cunoştinţă de Dumnezeu în ţară"*. Datorită acestui fapt negativ, *"fiecare jură strâmb şi minte, ucide, fură şi preacurveşte; năpăstuieşte şi face omoruri după omoruri"* **(Osea, 4.1-2)**. O mişcare misionară în genul frăţietăţii ortodoxe Oastea Domnului, pentru care factorul determinant este *"aflarea şi vestirea lui Iisus cel răstignit"*, repet, o mişcare misionară de luptă spirituală - oricare ar fi ea - ce trebue să întreprindă şi cum ar trebui să acţioneze? Să se împotrivească efectelor rele, denunţate mai sus (minciună, furturi, desfrânare, opresiune, omoruri) sau, înainte de toate, să lupte împotriva cauzelor păcatului *"în ţară"*, dintre care cea mai importantă este ignoranţa, adică *"lipsa de cunoştinţă"* (ca să folosim sintagma biblică menţionată adineaori). *"Poporul Meu piere din lipsă de cunoştinţă"*, avertizează Dumnezeu **(Osea, 4.6)**. Aceasta este situaţia în România de azi. Iar constatarea tragică a pieirii unei entităţi naţionale, a unui popor, şi înţelegerea exactă a factorului nociv cauzator care este lipsa de cunoştinţă, alcătuiesc coordonatele indispensabile ale succesului în lupta pentru soluţionarea *"nevoii grabnice"* a cunoaşterii lui Dumnezeu, obârşie şi resort ale oricărei prefaceri ulterioare, ale oricărei revoluţii morale.

Nevoia cunoştinţei de Dumnezeu se adevereşte a fi o *"nevoie grabnică"* peste care nu se poate trece. Fiindcă numai cunoştinţa aceasta determină formarea unei **conştiinţe creştine**, care se va dezvolta pe măsura înaintării în cunoştinţă şi a plinătăţii de pricepere, după ce Hristos a luat chip în conştiinţa omului penitent. Iar conştiinţa convertită, credincioasă adevărului, va creşte *"în toate privinţele"*, ca să ajungă *"la Cel ce este Capul, Hristos"* **(Efeseni, 4.15)**, devenind, în Hristos, o conştiinţă creştină, extradogmatică, imparţială, vie, o **conştiinţă cristocentrică**, rod normal al întâlnirii omului cu Iisus, o conştiinţă care să ardă de neastâmpărul slujirii, care să oblige pe orice suflet întors la Dumnezeu *"să trăiască şi el cum a trăit Iisus"* **(1 Ioan, 2.6)**, oricare ar fi natura activităţii omeneşti: intelectuală, politică, economică sau artistică.

În vederea realizării acestui sfânt deziderat, noi avem datoria de a-L pune pe Iisus, *"Mântuitorul tuturor oamenilor"* **(1 Timotei, 4.10)** la dispoziţia tuturor oamenilor, de a-L revela societăţii încă necreştinate pe deplin, oferindu-i în El soliditatea şi echilibrul de care are atâta *"nevoie grabnică"*.

• • •

În **Apelul**, pe care l-am adresat oamenilor de cultură creştini din România, scriam că ţara noastră are nevoie de o profundă reformă spirituală prin zămislirea unei culturi care să reflecte reperele luminoase ale Evangheliei lui Hristos. Deoarece numai printr'o constantă, înflăcărată activitate educativă de luminare a tuturor minţilor necredincioase, orbite de *"dumnezeul veacului acestuia"*, numai printr'o aprigă luptă creştină în toate domeniile de creaţie artistică (la care să participe academicieni, universitari, scriitori, cineaşti, pictori, sculptori, muzicieni, realizatori de emisiuni TV, actori, ziarişti, oameni de ştiinţă), vom fi în stare să câştigăm pentru Hristos sufletele şovăitoare, ca unii care am lepădat noi înşine *"meşteşugirile ruşinoase şi ascunse"* şi care, prin arătarea adevărului, *"ne facem vrednici să fim primiţi de orice cuget omenesc, înaintea lui Dumnezeu"* **(2 Corinteni, 4.2)**.

Odată învins răul din lăuntrul nostru prin răstignirea dorinţei şi-a obişnuinţei de a-l simţi colosit în străfundurile noastre vătămate, ne vom arăta capabili să începem lupta prin armele culturii creştine împotriva răului din afară, spre a pune capăt metehnelor vieţii sociale şi politice, izbăvind, astfel, poporul român din robia dualităţii, a incertitudinii şi a neputinţei prin cele două *"tăişuri"* ale Cuvântului lui Dumnezeu, oglindit în operele de creaţie.

În iureşul acestei sublime acţiuni misionare, se impune folosirea tuturor mijloacelor de infiltrare în conştiinţa colectivă şi de cucerirea ei prin cultură creştină. O cultură creştină cristocentrică, prin care această lume crepusculară, agnostică, decadentă, să poată fi constrânsă să se împace cu Dumnezeu, osândind secolele anterioare de întuneric şi desfătăciune, şi mobilizând toate conştiinţele născute din nou într'o mişcare de renaştere spirituală.

Unde nu va reuşi literatura şi presa, va interveni radioteleviziunea. Unde va eşua radioteleviziunea, vor ataca teatrul şi cinematografia. Dacă teatrul şi cinematografia nu vor da rezultatele scontate, se vor arunca în luptă societăţile de turism, muzeele şi expoziţiile creştine, ansamblurile artistice, librăriile şi bibliotecile, ca să atingem culmea imperativului categoric al Evangheliei: **datoria slujirii, a dăruirii, a jertfei**. Adânc pătrunşi de necesitatea acestei slujiri **prin cultură creştină**, de o impresionantă splendoare, ce ne rămâne de făcut decât să găsim, călăuziţi de Duhul Sfânt, formula indispensabilă de colaborare a unor elite româneşti conştiente de responsabilitatea lor spirituală. Eu n'am încetat să pledez pentru hegemonia transcendenţei creştine în lupta noastră cu Răul, pentru o regrupare a tuturor forţelor sănătoase din ţară şi din Exil, ridicându-ne deasupra barierelor politice şi confesionale care ne diminuează elanul cheltuirii de sine şi al robiei totale în Iisus Hristos.

Cu toate că o bună parte din cărturarii, filosofii, scriitorii şi oamenii de cultură, pe care îi are România, se ruşinează de Iisus şi-L trec sub tăcere în operele lor, iar cei mai mulţi din politicieni, în loc să contribuie la săltarea patriei lor din mizerie şi degringoladă morală, îşi axează eforturile pe sisteme şi idealuri perisabile, Evanghelia ne trasează drumul pe care îl avem de parcurs şi orizontul luminos al unor convergenţe izbăvitoare.

RAPORTUL DEPARTAMENTULUI DE STAT AMERICAN REFERITOR LA LIBERTATEA RELIGIOASĂ ÎN ROMÂNIA

Raportul ministerului de Externe american privitor la libertatea religioasă critică România, într'o formă aproape identică cu cele din anii trecuţi.

Din capul locului se menţionează că nu s'au înregistrat schimbări esenţiale.

O parte semnificativă a raportului urmăreşte relaţia Bisericii Ortodoxe majoritare cu celelalte confesiuni. O relaţie pe ansamblu bună, spune raportul, care subliniază însă o oarecare ostilitate a Bisericii Ortodoxe faţă de restul cultelor.

Guvernul român face în continuare distincţie între cultele recunoscute şi cele nerecunoscute, iar înregistrarea unora este încă obstrucţionată - se arată în raportul Departamentului de Stat.

"Nu s'au făcut eforturi pentru a adopta noi legi în această privinţă şi nici nu există perspective" - subliniază documentul.

Este menţionată chestiunea - încă nerezolvată - a retrocedării proprietăţilor care au aparţinut Bisericii Greco-Catolice, confiscate în 1948.

Documentul reţine şi declaraţiile - pe care le caracterizează drept *"controversate"* făcute de Preşedintele Ion Iliescu în privinţa Holocaustului, notând însă că ele au dus la înfiinţarea unei comisii internaţionale care să studieze perspectiva românească asupra acestuia.

Relaţiile dintre grupurile religioase sunt calificate drept *"bune"*, dar raportul notează că Biserica Ortodoxă a manifestat o oarecare *"ostilitate"* faţă de celelalte confesiuni, criticând ceea ce înalţii ierarhi români numesc *"prozelitismul agresiv"* practicat de unele *"secte"*.

Deşi noua Constituţie include prevederi legate de libertatea religioasă, Guvernul exercită în continuare - afirmă ministerul american al Apărării - o influenţă considerabilă asupra vieţii spirituale. Nu este trecut cu vederea faptul că - din punct de vedere tehnic - un decret adoptat în urmă cu 56 de ani în această privinţă este şi acum în vigoare.

NU UITAŢI !

REÎNNOIŢI-VĂ ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC"

BASARABIA ROMÂNEASCĂ

TRANSNISTRIA POATE DEVENI O BAZĂ PENTRU TERORIŞTI

Dacă Moldova şi România îşi pun speranţele într'o conferinţă internaţională pentru soluţionarea crizei din Transnistria, răspunsul Uniunii Europene rămâne evaziv.

Într'un interviu exclusiv acordat corespondentei noastre la Bruxelles, Ana Maria Bota, Robert Cooper, directorul general pentru Afaceri Externe la Consiliul de miniştri al Uniunii Europene, a declarat că OSCE rămâne deocamdată cadrul preferat pentru negocieri.

Dl. Cooper, care a vizitat Moldova luna trecută, a declarat însă că Uniunea Europeană rămâne foarte îngrijorată de situaţia din Transnistria, care a spus el, poate deveni o bază pentru teroriști așa cum Afganistanul a devenit baza de operaţiuni a lui Osama bin Laden.

Robert Cooper e mâna dreaptă a lui Javier Solana, şeful politicii externe a Uniunii Europene şi faptul că s'a dus personal la Chişinău şi Tiraspol dovedeşte îngrijorarea crescândă a Uniunii.

"Nu ne place să vedem miliţienii intrând în şcoli şi ţinând părinţi şi profesori sub asediu. Acest gen de situaţii sunt foarte emoţionale şi pot deveni periculoase", mi-a spus diplomatul european.

"Faptul că mi-am schimbat planurile de vacanţă pentru a merge în Moldova dovedeşte gradul nostru de îngrijorare", mi-a declarat Domnul Cooper.

Deşi nu se aşteaptă la o reluare a conflictului militar din 1992, Dl. Cooper consideră că riscul unor violenţe rămâne totuşi real.

Pe când era consilierul Premierului britanic Tony Blair, Robert Cooper a scris despre nevoia unui nou imperialism liberal, a intervenţiilor umanitare, pentru a introduce statul de drept în zonele de haos dela graniţele Europei. El este şi principalul autor al doctrinei de securitate a Uniunii Europene, care vorbeşte despre un angajament preventiv în situaţiile de criză. Despre ce fel de angajament european se poate deci vorbi în Moldova, l-am întrebat, dacă singura măsură luată e interdicţia de călătorie a liderilor nistreni?

"Aş vrea să separ persoana care a scris despre aşa numitul nou imperialism de această discuţie, pentrucă acolo vorbeam de principii teoretice", s'a apărat Dl. Cooper. El a insistat însă că Uniunea Europeană rămâne foarte angajată în chestiunea Moldovei - Javier Solana s'a întâlnit cu ministrul moldovean de Externe recent, şi chestiunea s'a aflat acum câteva zile şi pe agenda reuniunii miniştrilor de Externe europeni din Olanda.

"Avem într'adevăr restricţii de călătorie pentru liderii nistreni, pe care le-am extins recent şi la persoanele implicate direct în criza şcolilor. Uniunea Europeană introduce asemenea sancţiuni doar în cazuri excepţionale, cum sunt în prezent Birmania şi Sudanul", a continuat Dl. Cooper.

"Pe viitor vom examina şi alte sancţiuni dacă e nevoie. Deocamdată, Uniunea Europeană continuă să nu vadă nevoia unui emisar special pentru Transnistria, considerând că Dl. Solana şi alţi diplomaţi europeni rămân în contact permanent cu autorităţile moldovene. Ei continuă de asemenea să menţioneze chestiunea Transnistriei la fiecare întâlnire cu Rusia şi Ucraina, în încercarea de a debloca negocierile sub egida Ograniziaţiei pentru Securitate şi Cooperare în Europa".

Ei sunt conştienţi însă că aceste încercări n'au mari şanse de succes înaintea alegerilor din Ucraina şi Republica Moldova. Iar după criza dela Beslan, cât de mare influenţă poate avea Occidentul asupra celui mai important partener de discuţie, Rusia, l-am întrebat pe Robert Cooper.

"Rusia, ca tot restul Europei, e într'o stare de şoc după Beslan şi de abia acum începe să tragă concluziile. În opinia mea, o concluzie importantă e că nu există alternativă la o soluţionare politică a crizelor şi pentru stabilirea statului de drept" a spus Robert Cooper.

"Nu ştiu dacă e adevărat că unele din muniţiile atacatorilor dela Beslan provin din Transnistria, aşa cum a declarat premierul moldovean, dar e posibil. Aşa după cum Osama bin Laden a folosit Afganistanul drept o bază pentru terorism, existenţa unor găuri negre pentru traficuri de tot felul e periculoasă, atât pentru noi cât şi pentru Rusia, deci nu cred că e în interesul lor să continue ca atare".

Ar fi deci momentul unei conferinţe internaţionale care să implice şi Statele Unite, Uniunea Europeană şi România? l-am întrebat pe Robert Cooper.

"În opinia mea, cadrul potrivit pentru soluţionarea acestei probleme este pentagonala care există deja - OSCE, Rusia, Ucraina, Moldova şi Transnistria. Cred că organizarea de noi conferinţe şi noi formaturi poate duce mai curând la amânarea unor soluţii, deci m'aş concentra mai curând asupra formatului OSCE, dar cred în acelaşi timp că mulţi alţii pot contribui - printre care Uniunea Europeană, Statele Unite şi indiscutabil şi România".

"Avem nevoie de timp", a declarat Robert Cooper, *"dar sperăm într'o soluţie, mai ales că, după aderarea României la Uniunea Europeană, Moldova ne va fi vecină şi va fi inclusă în politica de vecinătate a Uniunii Europene. Deci"*, a conchis înaltul diplomat european, *"extinderea Uniunii Europene ne aduce tot mai aproape de aceste conflicte înghetate până acum şi e momentul să le dezgheţăm"*.

ISTORIA ROMÂNILOR SUPRIMATĂ DE COMUNIŞTI

La rândul său, Valentin Beniuc, ministrul basarabean al Educaţiei, a precizat, în cadrul unei conferinţe de presă, că *"dela 1 Septembrie, a fost introdus, în alte 300 de şcoli din Republica Moldova, în calitate de experiment, cursul de <Istorie integrată>"*.

Potrivit oficialului, în prezent, cursul respectiv a fost introdus, în calitate de experiment, în 364 şcoli, însă nu este exclus ca numărul instituţiilor în care va fi studiat acest manual să crească. *"Cursul de <Istorie integrată> a fost introdus în şcoli începând cu anul 2003 şi doar la solicitarea administraţiilor instituţiilor respective. Susţin drept necesară punerea în circuitul naţional a cursului de <Istorie integrată>"*, a declarat Beniuc. Anul de învăţământ 2004-2005 este *"ultimul an în care se introduce în şcoli, în calitate de experiment, cursul de <Istorie integrată>, după care, în funcţie de succesul experimentului, se va decide soarta de mai departe a acestuia"*.

Conform datelor furnizate de Ministerul Educaţiei, în prezent, pe teritoriul Republicii Moldova funcţionează 119 şcoli primare, 663 gimnazii, 396 şcoli medii de cultură generală şi 323 licee.

EPURAREA ETNICĂ A ROMÂNILOR DIN TRANSNISTRIA

Situaţia copiilor care studiază la şcolile din autoproclamata Republică separatistă Transnistria devine din ce în ce mai dramatică.

Mulţi dintre ei au fost privaţi, anul acesta, de bucuriile începutului de an şcolar, care a avut loc la data de 1 Septembrie, informează *BBC*, care a realizat un amplu reportaj în zonă.

500 de copii cărora nu li se mai dă voie să studieze în limba română, au fost ameninţaţi că vor fi arestaţi în cazul *"în care se vor prezenta la deschidere"*. Sub umbra nucilor aflaţi în curtea şcolii numărul 19 din Tighina, un grup de copii învaţă şi recită cu voce scăzută şi tremurată alfabetul.

La câţiva metri mai încolo, părinţii, împreună cu ofiţerii de poliţie din Republica Moldova îi păzesc cu atenţie şi, în acelaşi timp, supraveghează şcoala. Pe latura cealaltă a instituţiei de învăţământ mai opresc, din când în când, maşini ale echipajelor de miliţie transnistrene. După nici cinci minute, plictisiţi de aceeaşi priveliştе, uniformele plimbătoare se hotărăsc să plece.

"Suntem aici să apărăm şcoala. Multe persoane au venit şi au încercat să o închidă, dar am reuşit să le oprim. Pe de altă parte, ne-am săturat să tot auzim că noi suntem cei care greşim, că autorităţile sunt cele care au dreptate şi că şcolile funcţionau ilegal"*, a declarat unul dintre părinţi. *"Situaţia este din ce în ce mai gravă. Este foarte important pentru copii să poată studia în propria limbă. Simţim ameninţarea din toate părţile. Parcă pluteşte în aer. Cu toate acestea, suntem hotărâţi să luptăm în continuare pentru a ne apăra drepturile pe care le avem asupra limbii noastre."

***"Am fost foarte dezamăgiţi de faptul că, la fel ca şi la celelalte şcoli din Moldova, surselе de apă, gaze şi electricitate au fost întrerupte"*, a precizat Tamara Leunti, profesor la şcoala amintită.**

HOTEL ÎN LICEUL "LUCIAN BLAGA"

Totodată, Ion Iovcev declară că *"în clădirea în care activa, până la 15 Iulie, Şcoala numărul 20 din Tiraspol, actualul Liceu <Lucian Blaga>, va fi transformat în hotel"*.

Reamintim că anterior, separatiştii şi-au motivat refuzul de a înregistra liceul din Tiraspol prin starea nesatisfăcătoare a clădirii pentru desfăşurarea procesului de învăţământ. *"I-am rugat pe părinţi să nu se grăbească să meargă la Chişinău pentru a protesta în Piaţa Marii Adunări Naţionale, ci să le permită oficialilor moldoveni să rezolve ei problema."*

O asemenea manifestaţie trebue să fie bine gândită şi bine organizată, iar ei ce vor face şi unde vor merge? Cred că problema poate fi rezolvată altfel, deşi părinţii îşi fac griji. Ei încep a se gândi că în curând copiii lor vor fi nevoiţi să meargă la alte şcoli, şi pentrucă şcoli româneşti prin apropiere nu mai sunt, ei vor fi nevoiţi să plece de acasă", a menţionat Iovcev.

Potrivit lui Vasili Sova, ministrul Reintegrării, şeful Misiunii OSCE în Moldova, William Hill, s'a întâlnit, recent, la Tiraspol, cu Grigori Mărăcuţă, pretinsul preşedinte al Sovietului Suprem, pentru a examina problema şcolilor. *"Alţi reprezentanţi OSCE au plecat la Râbniţa şi Tiraspol pentru a discuta cu directorii liceelor"*, a precizat Sova.

"Mediatorii i-au cerut o întrevedere lui Smirnov pentru a discuta despre problema şcolilor însă, deocamdată, nu au primit nici un răspuns", a adăugat ministrul Reintegrării.

PĂRINŢII ELEVILOR DELA LICEUL "LUCIAN BLAGA", ŞANTAJAŢI DE AUTORITĂŢILE DIN TIRASPOL

Reprezentanţii organelor de Securitate şi ai Direcţiei de învăţământ dela Tiraspol cer părinţilor ai căror copii învaţă la Liceul românesc *"Lucian Blaga"* din oraş să-i transfere, până la data de 20 Septembrie, la alte şcoli din oraş. Potrivit agenţiei *BASA-press*, directorul liceului, Ion Iovcev a spus că *"părinţii au fost ameninţaţi că, în caz contrar, vor fi acuzaţi de privarea copiilor de dreptul la învăţământ obligatoriu"*.

Iovcev a precizat că administraţia dela Tiraspol vizitează părinţii elevilor liceului la domiciliu, avertizându-i în scris despre faptul că *"în cazul în care nu vor depune actele la şcoala moldovenească nr.22, cu predare în baza grafiei chirilice sau la o altă şcoală din cartierul în care locuiesc, vor fi trşi la răspundere şi chiar riscă să fie privaţi de drepturile părinteşti"*.

"Părinţii sunt hărţuiţi de către autorităţile tiraspolene şi la locurile de muncă, fiind ameninţaţi cu disponibilizarea" - a precizat Iovcev.

MANIFESTAŢIE A ROMÂNILOR DIN PARIS ÎN FAŢA AMBASADEI RUSE

O manifestaţie de solidaritate cu Românii din Transnistria condamnând violenţele exercitate de miliţia din provincia separatistă contra elevilor, părinţilor şi cadrelor didactice ale sediilor cu predare în limba română s'a desfăşurat Miercuri 1 Septembrie 2004 la Paris, în faţa Ambasadei Federaţiei Ruse.

Printre Românii prezenţi la această manifestaţie şi membrii în comitetul de solidaritate i-am întâlnit pe Ştefana Bianu, Ana Ţuţuianu, Cicerone Ioniţoiu, Radu Negrescu Suţu, Bujor Nedelcovici, Matei Cazacu.

Ambasada Rusă a refuzat să primească textul moţiunii, astfel încât aceasta a fost trimisă prin poştă.

Consider că astfel de manifestaţii ar trebui organizate în toate capitalele lumii de către Românii din străinătate pentru a face cunoscute pretutindeni actele de barbarie comise împotriva populaţiei românofone din Transnistria dornice să poată continua să înveţe în limba română.

Ilie MIHALCEA

MITING ÎN SPRIJINUL JURNALIŞTILOR PROTESTATARI DELA TELERADIO MOLDOVA

La Chişinău a avut loc o manifestaţie împotriva indiferenţei autorităţilor la acţiunile de protest ale celor câteva zeci de jurnalişti dela radioteleviziunea naţională, care acuză Puterea de instituirea cenzurii la Compania *"Teleradio Moldova"*.

În cadrul unui miting, organizat lângă monumentul lui Ştefan cel Mare, liderul jurnaliştilor protestatari, Corina Fusu a declarat, potrivit agenţiei *BASA-press*, că este nevoie de o nouă lege privind instituţia publică a audiovizualului care ar asigura realmente libertatea de expresie la posturile naţionale de radio şi televiziune.

Fusu a mai cerut administraţiei Companiei *"Teleradio Moldova"* să le asigure jurnaliştilor protestatari accesul la locul de muncă şi să le permită acestora să-şi exercite nestingherit atribuţiile de serviciu.

Ea a declarat că protestele ziariştilor vizează nu doar situaţia dela Compania *"Teleradio Moldova"* ci şi starea de lucruri din Transnistria. *"Chemăm clasa politică şi societatea civilă să uite de interesele de grup sau de partid, să pună mai presus de toate interesul naţional şi să se solidarizeze, atât Puterea cât şi Opoziţia, în vederea formării unui bloc comun pentru combaterea genocidului comis de regimul Smirnov, susţinut de Federaţia Rusă"* - a spus Fusu.

POLITICĂ INTERNAŢIONALĂ

ZAPATERO-SCHROEDER-CHIRAC: NOUA AXĂ EUROPEANĂ?

Spania se întoarce *"în inima Europei"* pentru a salva fondurile de coeziune, a ratifica sprijinul faţă de Constituţia UE şi a întări rolul Uniunii în politica externă, subliniază ziarele *El Periodico* şi *La Vanguardia*.

"Vechea Europă este ca nouă". Cu această afirmaţie ironică Premierul spaniol, Jose Luis Rodriguez Zapatero, a reamintit formula disprețuitoare adresată de Administraţia Bush ţărilor europene care au respins războiul din Irak, pecetluind un an şi jumătate mai târziu integrarea Spaniei în nucleul decizional al noii Uniuni Europene, alături de Franţa şi Germania. Primiţi la 13 Septembrie la Palatul Moncloa, Preşedintele francez, Jacques Chirac, şi cancelarul german, Gerhard Schroeder, i-au urat bun-venit lui Zapatero în motorul construcţiei europene. Iradiant, premierul spaniol s'a prezentat alături de invitaţii săi iluştri în faţa unei legiuni de ziarişti, veniţi special la Madrid pentru a prezida crearea noii axe Madrid-Paris-Berlin. *"Nu este o întâlnire ca oricare alta"*, a asigurat Zapatero, care a definit-o drept o reuniune între trei *"fervenţi europeniţi"* deciși să consolideze UE. Nimeni nu l-a pomenit însă pe fostul Premier Jose Maria Aznar, înfruntat de cei trei lideri reuniţi luni la Moncloa, şi a cărui umbră a planat ca un spectru deasupra conferinţei comune de presă.

Primul angajament asumat de cei trei a fost de a impulsiona ratificarea Constituţiei Europene, pe cale parlamentară, precum Germania, sau prin intermediul unui referendum, precum Spania şi Franţa. Cei trei lideri au pledat pentru organizarea unei campanii *"comune şi continentale"* în favoarea unui *"da"* spus tratatului, care să includă *"acţiuni explicative pentru cetăţeni"*. Rolul lui Javier Solana în calitate de ministru de Externe al UE a primit un sprijin hotărît al celor trei lideri reuniţi la Madrid care au subliniat importanţa întăririi unei politici externe la care să subscrie toţi partenerii europeni. Este şi motivul pentru care Zapatero, Chirac şi Schroeder au respins faptul că grupul creat să fie considerat *"un directorat"* menit să conducă destinele UE, invitându-i pe ceilalţi lideri europeni să li se alăture la viitoarele întâlniri.

Exuberanta axă trilaterală a considerat *"imperativă"* întărirea capacităţii Uniunii de a *"planifica şi gestiona operaţiunile de criză"*, astfel încât *"să joace un rol mai important pe scena internaţională"* şi, chiar dacă nu a fost trecut textual în concluzii, să joace un rol de contrapondere faţă de SUA.

Apropierea lui Zapatero de axa franco-germană nu este întâmplătoare. Premierul spaniol încearcă să-şi atragă simpatia celor doi principali contribuabili la bugetul UE, pentru ca aceştia să înţeleagă şi să sprijine aspiraţiile Spaniei de a amâna ieşirea ei din grupul ţărilor beneficiare ale fondurilor structurale ale Uniunii. Problema Spaniei este aceea de a fi o ţară bogată în comparaţie cu cele mai sărace, statele din Est care tocmai au aderat la UE. Potrivit agendei financiare comunitare, în Ianuarie 2007 Spania nu va mai primi ajutoare comunitare, care vor fi direcţionate spre ţările din Est.

Lărgirea UE a generat nevoia unei repartizări a fondurilor între mai mulţi membri, măsura la care se adaugă şi dorinţa Franţei şi Germaniei de a reduce suma fondurilor ce trebue repartizată. Ambele ţări vor ca UE să-i coste mai puţin, o reducere reflectată în buget, care dela 1,27 la sută din PIB-ul celor 27 de membri ar scădea la 1 la sută. În schimbul înţelegerii franco-germane faţă de aspiraţia spaniolă de a prelungi perioada în care Madridul să continue să primească fonduri, guvernul Zapatero a oferit o mai mare flexibilitate a ţării sale la ora interpretării Pactului de Stabilitate. Franţa şi Germania se confruntă cu o perioadă de dificultăţi economice care fac necesară o flexibilizare a Pactului ce le-ar permite să aibă un deficit mai mare - o necesitate pentru care au propus deja soluţii în faţa Comisiei Europene.

Ratificarea prin referendum a Constituţiei Europene va fi *"cireaşa de pe tort"* a cotiturii marcate de guvernul Zapatero în poziţia spaniolă faţă de UE. În numai cinci luni de guvernare, Spania a trecut dela blocarea Cartei Magne la o cedare în privinţa sistemului de vot pentru a putea fi aprobată Constituţia, aspirând chiar să fie primul stat care o va ratifica prin referendum. Guvernul spaniol intenţionează să facă acest lucru la 27 Februarie 2005 şi speră deja într'un amplu acord al partidelor - atât Partidul Popular (PP, opoziţie) cât şi Partidul Socialist Muncitoresc Spaniol (PSOE) pledând pentru un vot favorabil. Singura opoziţie ar putea veni din partea minorităţii basce şi catalane, nemulţumite de tratamentul rezervat de Constituţia Europeană limbilor cooficiale. Preşedintele Chirac se confruntă şi el cu o lipsă de unitate a celor două mari partide naţionale la ora votării Constituţiei. Se opun acesteia atât extrema dreaptă cât şi o parte a Partidului Socialist, care a anunţat deja că va cere votul *"nu"* al Francezilor. La rândul său, cancelarul Schroeder acţionează febril în direcţia unei ratificări prin referendum, deşi Constituţia germană interzice organizarea de referendumuri.

Politica externă este domeniul în care se simte cel mai mult nevoia unei schimbări dela fotografia din Azore la triumviratul dela Moncloa. Guvernul spaniol trece dela unilateralismul pe care l-a presupus războiul din Irak fără avizul ONU - alături de Preşedintele Bush şi Premierul britanic Tony Blair - la un multilateralism impulsionat de Franţa şi Germania. Spania se alătură astfel provocării de a întări vocea Uniunii Europene în soluţionarea conflictelor internaţionale. Situaţia gravă din Irak şi impasul procesului de pace din Orientul Mijlociu focalizează preocupările externe ale Uniunii. Poziţia Franţei şi Germaniei coincide cu cea a Spaniei asupra necesităţii de a accelera restituirea suveranităţii poporului irakian. Însă, deşi nu au intervenit militar în Irak, nu au riscat să meargă atât de departe, precum Zapatero în Tunisia, cerând retragerea efectivelor ţărilor participante la coaliţia americano-britanică de pe teritoriul irakian, urmând exemplul spaniol.

În ce priveşte lupta împotriva terorismului internaţional, Zapatero, Chirac şi Schroeder împărtăşesc părerea că o nouă ordine internaţională mai justă va contribui la eradicarea extremismului. La fel cum împărtăşesc părerea că anunţuri asemeni celui făcut de Preşedintele rus, Vladimir Putin, privind recurgerea la atacuri preventive, nu fac decât să sporească violenţa.

Faptul că Spania doreşte să-şi amelioreze relaţiile cu Franţa şi Germania este un lucru ce nu ar trebui să surprindă pe nimeni, este de părere directorul prestigiosului ziar *La Vanguardia*, Jose Antich. Cadrul european şi alianţele ce derivă din acesta trebue să fie una din priorităţile guvernului spaniol. Totuşi, a confrunta această relaţie cu cea pe care Spania trebue să o menţină cu SUA, este în opinia lui Antich o greşeală care, dacă nu este corectată la timp, va fi plătită greu pe viitor, subliniază el. Cele două realităţi *"europeană şi transatlantică"* trebue să fie compatibile, dacă nu se doreşte ca Europa să fie lipsită de voce în concertul internaţional.

Gestul lui Chirac şi Schroeder vizitând Madridul inaugurează o nouă etapă în relaţiile celor trei ţări, dar nu pare suficient pentru ca guvernul spaniol să dobândească un loc într'o axă Madrid-Paris-Berlin, ce ar putea servi drept nucleu pentru viitoarea politică a UE în chestiuni decisive. Un lucru este o armonie în trei şi altceva este să fii admis şi *"uns"* între cei mari, concluzionează Jose Antich.

DREAPTA NAŢIONALISTĂ GERMANĂ CÂŞTIGĂ TEREN

Partidul Naţional Democratic (PND) - pe care guvernul încercase să îl scoată în afara legii - a câştigat 9% din voturi în Saxonia, cu mult peste pragul de 5% necesar intrării în Parlamentul local.

Anul trecut, guvernul Germaniei a încercat să scoată în afara legii PND, spunând că este o *"versiune modernă a partidului nazist al lui Hitler"* - dar Curtea Constituţională a respins proiectul de lege.

În landul vecin, Brandenburg, dreapta naţionalistă - respectiv Uniunea Poporului German - a câştigat 6% din voturi. Partidul Socialismului Democratic - fost comunist - a înregistrat, de asemenea rezultate bune în Brandenburg. Este, însă, puţin probabil că va participa la o coaliţie, întrucât landul este condus de o coaliţie formată din social democraţi şi creştin democraţi, care au suficiente voturi ca să o menţină şi în continuare.

Este un rezultat care reflectă nemulţumirea votanţilor faţă de reducerea ajutoarelor sociale promovată de social democraţii cancelarului Gerhard Schroeder şi standardul de viaţă scăzut.

La 15 ani dela reunificarea celor două Germanii, locuitorii din Est sunt în continuare mai prost plătiţi, primesc ajutoare şi pensii mai mici, iar o persoană din cinci nu are un loc de muncă.

La Dresda, capitala landului Saxonia, poliţia s'a confruntat cu demonstranţi care protestau faţă de victoria dreptei naţionaliste. Cele 9% câştigate de Partidul Naţional Democratic au adus această formaţiune pe băncile Parlamentului local - pentru prima dată din 1968.

***"Este o zi mare pentru Germanii care vor să rămână Germani"* - a declarat Holger Apfel, candidatul PND în Saxonia.**

Cotidianul german *Sued-deutsche Zeitung* comentează că slaba prezenţă la vot şi rezultatele alegerilor regionale sunt un semnal rău pentru democraţie în fosta Germanie comunistă, unde oamenii şi-ar pune speranţe nerealiste în stat dela care aşteaptă să facă lucruri pe care realităţile economice nu le permit.

Ziarul *Die Welt* vede în rezultatele scrutinului un potenţial îngrijorător pentru dreapta naţionalistă, dar adaugă: nici republica şi nici unitatea Germaniei nu sunt în pericol.

***Berliner Zeitung* scrie că partidul de guvernământ - social democrat - ar fi pierdut Estul ţării pentru moment şi pentru viitorul previzibil.**

Comportamentul partidelor democratice din Germania - scrie ziarul austriac *Der Standard* - este parţial responsabil pentru succesul electoral al dreptei naţionaliste şi al foştilor comunişti.

În particular, ziarul se referă la felul în care au fost introduse reformele de pe piaţa muncii. Părere regăsită în cotidianul francez *Le Monde* şi în majoritatea ziarelor britanice care scriu că partidele dela extremele eşichierului politic au câştigat exploatând nemulţumirile populare ca urmare a introducerii reformelor sociale.

În Spania, ziarul *El Pais* crede că rezultatele indică faptul că diferenţele sociale dintre cele două părţi ale Germaniei au ajuns şi în planul politic, fiind secondat în Marea Britanie, de cotidianul *Financial Times*, care scrie că scrutinul regional arată cât de mult s'au îndepărtat politicile din Estul şi Vestul Germaniei dela reunificare.

EUROPA NU VREA SĂ SE IMPLICE DECISIV ÎN CONFLICTUL ISRAELIANO-PALESTINIAN

Jack Straw, ministrul de Externe al Marii Britanii, şi-a exprimat îngrijorarea legată de faptul că expansiunea ilegală a coloniilor din Cisiordania ar putea ameninţa soluţionarea conflictului israeliano-palestinian. Palestinienii împărtăşesc această îngrijorare, însă se întreabă ce intenţionează guvernul Marii Britanii să facă în vederea depăşirii acestei probleme, afirmă dr. Saeb Erekat, şeful negociatorilor palestinieni în procesul de pace din Orientul Mijlociu, în editorialul său publicat în *"The Guardian"*.

Îngrijorarea lui Straw este îndreptăţită. Coloniile israeliene - construite ilegal în teritoriile palestiniene şi de cele mai multe ori pe terenuri confiscate dela aceştia - au îngreunat negocierile de pace dintre Israel şi Palestinieni. În momentul de faţă, mai mult de 400.000 de locuitori trăiesc în peste 200 de asemenea colonii, împrăştiate în teritoriile ocupate, inclusiv în Ierusalimul de Est. Integrate în teritoriu prin drumuri şi reţele electrice destinate *"doar Israelienilor"*, coloniile sunt plasate strategic, pentru a fragmenta comunităţile palestiniene, pentru a deţine controlul asupra resurselor de apă şi pentru a înnăbuşi orice manifestare naţionalistă a Palestinienilor.

Construirea zidului de separare israelian, văzută ca o măsură de securitate, este de fapt o recentă strategie a Israelului de a controla coloniile. Bineînţeles, acest zid nu este construit pe graniţa care exista în 1967, înainte de ocupaţie, ci pătrunde cu mult în teritoriul palestinian ocupat, permiţând majorităţii Palestinienilor să locuiască acolo în continuare.

Dând dovadă de multă abilitate, Straw şi-a exprimat temerea că aceste colonii ar putea să separe în curând Ierusalimul de Est de Cisiordania. Însă această separare a fost deja înfăptuită. Partea palestiniană a Ierusalimului de Est a fost practic sufocată de zid şi de coloniile israeliene, oraşul începând să se confrunte cu dificultăţi - şcolile palestiniene nu mai au profesori, în biserici nu mai există preoţi, iar cei bolnavi nu mai au acces la clinici şi spitale. În consecinţă, Ierusalimul de Est palestinian a fost ţinta unui exod al creştinilor indigeni şi al populaţiei musulmane, iar Israelul nu pare să regrete acest lucru.

În luna Iulie a acestui an, Curtea Internaţională de Justiţie (CIJ) s'a pronunţat stabilind că prezenţa coloniilor israeliene în Cisiordania şi construirea zidului sunt încălcări ale legilor internaţionale. Alături de celelalte 24 de state membre ale Uniunii Europene, Marea Britanie a susţinut decizia CIJ. Cu toate acestea, coloniile au continuat să se extindă, iar Israelul a aprobat construirea a peste 2.300 de case în care vor locui Israelienii din coloniile de pe teritoriul palestinian. Aceste noi clădiri, care au fost subvenţionate de către guvernul israelian, ar putea găzdui 8.000 dintre Evreii răspândiţi în întreaga lume, în timp ce localnicii creştini şi Palestinienii musulmani ar putea fi forţaţi să îşi restrângă taberele şi ghetourile.

Ezitările Uniunii Europene în a lua o atitudine fermă în cazul conflictului israeliano-palestinian nu numai că îi demonstrează Israelului că UE poate fi ignorată, ci şi întinează principiile legate de pace şi de respectarea legilor pe care le promovează UE, este de părere Saeb Erekat.

Există o contradicţie evidentă în poziţia UE - pe de o parte, ea sprijină decizia CIJ şi condamnă coloniile israeliene, însă pe de altă parte îi înlesneşte Israelului relaţii comerciale preferenţiale, prin acordul de asociere UE-Israel. Nefăcând nimic în direcţia încetării *"regimului de apartheid"* - care este *"mai grav decât cel care a existat odată în Africa de Sud"*, după cum afirmă John Dugard, profesor de drept din Africa de Sud şi raportor special al Uniunii Europene pentru Drepturile Omului în teritoriile palestiniene - Uniunea Europeană îşi erodează credibilitatea internaţională ca mediatoare imparţială şi apărătoare a păcii, apărând acum în postura de oponentă a democraţiei, libertăţii şi aplicării legii. Iar acesta nu este genul de abordare politică a situaţiei care l-ar putea determina pe Ariel Sharon să ia în serios Uniunea Europeană.

Marea Britanie şi UE ar trebui să caute o altă modalitate de abordare a acestei probleme, iar un bun început ar putea consta în a nu mai recompensa economic Israelul pentru faptul că sfidează domnia legii şi în a lua măsuri concrete în vederea respectării deciziei Curţii Internaţionale de Justiţie, susţine în final oficialul palestinian.

CALEIDOSCOP

BASCHETBALIŞTII DIN NBA SE ÎMBRACĂ DELA SIRETUL PAŞCANI

Maieurile sau şorturile cu care sunt echipaţi jucătorii dela Chicago Bulls sau Los Angeles Lakers, puternicele echipe din campionatul american de baschet (NBA) nu sunt produse în Statele Unite, ci la Paşcani, la producătorul de textile Siretul.

Compania a vândut până acum peste 100.000 de seturi de echipamente pentru baschet, în Statele Unite în cadrul unei colaborări mai largi cu o companie americană, Global One Fashion Options. *"Am produs echipamente cu siglele tuturor echipelor din NBA, iar echipamentele sunt chiar cele pe care le poartă jucătorii"*, spune Magda Andrei, director general la Siretul.

Compania are livrări lunare către Statele Unite în valoare de 0,5 milioane de dolari, care mai includ şi alte tipuri de echipament sportiv, printre care şi pentru producătorul mărcii de echipament sportiv Champion. La fel ca şi în cazul echipamentelor livrate pentru Champion, echipamentele baschetbaliştilor americani nu poartă însă marca companiei.

Siretul este specializată în producţie de materiale textile şi confecţii din fibre sintetice, fiind printre puţinele companii din domeniul textil din România care nu lucrează în lohn. *"Noi cumpărăm firele din export şi fabricăm cu acestea produsele pe care le livrăm clienţilor noştri"*, spune Magda Andrei. Fabricanţii de textile care lucrează în lohn prelucrează doar materialele clienţilor, aceştia din urmă, cei mai mulţi companii internaţionale, profitând de pe urma costurilor reduse cu forţa de muncă din ţări ca România.

Reprezentanţii companiei spun că producţia de echipamente pentru NBA este profitabilă. *"Pentru noi este un contract avantajos pentrucă este vorba de o cantitate mare, ceea ce ne permite să avem costuri mai reduse"*, afirmă directorul general al companiei.

Siretul este cunoscută pe piaţa internă mai ales ca producător de perdele, doar 20% din producţie fiind destinată exportului. Siretul mai produce şi tapiţerii auto, clientul tradiţional fiind uzina Dacia dela Piteşti. Dacă până acum Siretul a lucrat pentru modelele Dacia 1300, compania va începe să producă tapiţerii şi pentru modelul Solenza, unde Dacia achiziţiona până acum tapiţeriile dela un alt producător.

Directorul general al companiei Siretul spune că societate nu colaborează cu Dacia şi pentru modelul Logan, lansat recent, pentrucă nu produce tipul de tapiţerie pe care Francezii dela Renault au hotărît să îl folosească. Siretul mai produce şi tapiţerii auto pentru modelul Matiz al Daewoo.

MAI MULT DECÂT FUMATUL, CELIBATUL DĂUNEAZĂ GRAV SĂNĂTĂŢII

Pentru a trăi mult, este mai bine să trăieşti în doi.

Un studiu recent realizat de o echipă de cercetători dela universitatea engleză din Warwick, citat de cotidianul *"The Independent"*, dezvăluie faptul că bărbaţii sau femeile fără consoartă beau prea mult, lucrează prea mult, sar peste mese şi nu au o stabilitate afectivă.

Pentru generaţia Bridget Jones a celibatarilor de 30 de ani, noutăţile sunt dintre cele mai pesimiste: mai mult decât ţigările, alcoolul şi grija că o să te îngraşi, celibatul dăunează grav sănătăţii, reducând speranţa de viaţă cu mai mulţi ani.

Studiul a fost realizat într'o perioadă de şapte ani, pe un eşantion de 10.000 de celibatari britanici şi urmează să fie publicat în *"Journal of Health Economics"*.

Echipa de cercetători a constatat că bărbaţii care, la începutul anchetei, nu fuseseră niciodată căsătoriţi sau care erau despărţiţi sau divorţaţi au mai mult cu 10 la sută şanse de a muri decât cei care şi-au pus verigheta pe deget.

În ceea ce priveşte femeile aflate în aceeaşi situaţie, rata de supramortalitate se ridică la 4,8 la sută.

"În timp ce mariajul vă ţine în viaţă, supramortalitatea înregistrată în rândul celibatarilor este comparabilă cu cea a fumătorilor", explică profesorul Andrew Oswald, care a condus echipa universitară de cercetători.

Efectele negative ale vieţii de unul singur ar acţiona în mod deosebit atunci când persoana în cauză a împlinit 30 de ani şi ar afecta în aceeaşi măsură şi femeile şi bărbaţii.

Dacă raţiunile ştiinţifice ale acestei longevităţi scurtate nu au putut fi stabilite în mod clar de către cercetători, atunci lectura romanului *"Journal de Bridget Jones"*, bestseller al D-nei Helen Fielding după care a fost turnat filmul, ar putea furniza câteva piste, cum ar fi aceea a igienei de viaţă.

După imaginea lui Bridget, celibatară convinsă aflată în căutarea prinţului fermecător, care îşi umple serile pline de tristeţe mâncând borcane de Nutella şi ascultând cântece romantice, stând pe canapeaua din salon, congenerii săi ar duce o viaţă mai puţin echilibrată decât colegii lor căsătoriţi.

"Ei beau mai mult pentrucă se află mai des în societate, uită să servească micul dejun şi în general sunt ahtiaţi după muncă pentrucă nimeni nu îi aşteaptă acasă", precizează profesorul Andrew Oswald.

Prezenţa unui partener ar incita la o mai mare îngrijire de sine şi ar face să te simţi mai responsabil.

ELTON JOHN VINDE O FOTOGRAFIE DE BRÂNCUŞI

O fotografie făcută de sculptorul român Constantin Brâncuşi, estimată la 15.000 de dolari, aflată în colecţia cântăreţului Elton John, va fi scoasă la licitaţie la New York, pe 14 Octombrie, transmite *BBC* online.

Sir Elton John a început să colecţioneze fotografii în 1991, având în prezent una dintre cele mai importante colecţii private.

Printre cele 4.000 de fotografii din colecţia muzicianului se numără imagini contemporane şi lucrări moderniste ale secolului al XX-lea.

Sir Elton a decis să vândă unele dintre fotografii pentru a-şi diversifica colecţia. Printre articolele care vor fi scoase la licitaţie la New York, se numără o fotografie semnată de Constantin Brâncuşi şi altele realizate de Edward Steichen, Robert Mapplethorpe, Ansel Adams, Robert Mapplethorpe, Irving Penn şi John Dugdale.

Printre obiectele vândute se află şi fotografii ale cântăreţului la începutul carierei, realizate de fotograful britanic de modă Norman Parkinson.

Sir Elton îşi scoate la vânzare în mod regulat hainele, mobila şi operele de artă.

NU UITAŢI
REÎNNOIŢI-VĂ
ABONAMENTUL LA
CUVÂNTUL ROMÂNESC

MACINTOSH SCOATE PE PIAŢĂ CEL MAI MIC COMPUTER DIN LUME

Firma producătoare de computere Macintosh a înregistrat încă o reuşită, lansând de curând un nou calculator iMac ce încorporează toate facilităţile şi mecanismele unui computer *"clasic"* într'un monitor subţire ce se sprijină pe un stativ de aluminiu. Mecanismul, având o grosime de doar 5 centimetri, este succesorul apreciatului iMac, scos pe piaţă în anul 1998 şi relansat, într'o formă îmbunătăţită, în anul 2002.

Philip Schiller, vice-preşedintele pe probleme de marketing al companiei Macintosh - supranumită şi Apple - a afirmat cu ocazia lansării acestui computer că el a fost realizat de *"creatorii lui iPod"*, un suport pentru melodii digital datorită căruia a devenit Apple cunoscută.

Noul iMac, al cărui model de bază costă aproximativ 1.299 de dolari în Statele Unite ale Americii şi 1.399 de euro sau 1.694 de dolari în Europa - în acest preţ fiind incluse taxele de vânzare -, este pregătit pentru a fi trimis spre vânzare la mijlocul lunii Septembrie, spune Schiller. Este primul iMac care foloseşte procesorul G5, realizat de International Business Machines - IBM -, datorită căruia are o viteză de 1,6 gigahertzi pentru modelul cu ecran de 17 inch şi de 1,8 gigahertzi pentru modelul cu ecran de 20 inch.

HOLENDER VREA SĂ ADUCĂ ÎN ŢARĂ OSEMINTELE LUI ENESCU

Ioan Holender, directorul Operei din Viena, a anunţat că a început demersurile pentru aducerea osemintelor lui George Enescu la Bucureşti, în perspectiva sărbătoririi, în 2008, a 50 de ani de existenţă a Festivalului *"George Enescu"*.

"La Paris, unde se află Oana Cantacuzino, am început să fac eforturi pentru aducerea în ţară a osemintelor lui Enescu. Ar fi frumos şi important să-l cinstim aici, în ţara lui", a spus Holender într'o conferinţă de presă. George Enescu este înmormântat în Cimitirul Père La Chaise din Paris.

OMS - SINUCIDEREA ÎŞI REVENDICĂ MAI MULTE VIEŢI DECÂT RĂZBOAIELE

Organizaţia Mondială a Sănătăţii a precizat - potrivit *BBC* - SERVICIUL MONDIAL - că sinuciderile sunt răspunzătoare anual de suprimarea mai multor vieţi decât războaiele şi criminalitatea luate la un loc. Totuşi, se mai arată că multe din aceste decese ar putea fi prevenite printr'o asistenţă psihiatrică mai bună şi exercitarea unui control mai susţinut asupra metodelor de sinucidere cunoscute.

"O-ZONE", LOCUL 4 ÎN FRANŢA CU NOUL LANSAT "DESPRE TINE"

La finalul verii, în câteva dintre ţările europene a fost lansat al doilea single *"O-Zone"*.

Numele cântecului este *"Despre Tine"*, iar speranţele concurenţei cum că Românii ar avea doar un succes trecător (adică un singur single devenit hit, *"Dragostea din tei"*) au fost spulberate deja.

După cum arată revista *"Billboard"* în ediţia sa din 4 Septembrie 2004, single-ul *"Despre Tine"* este new entry pe locul 4 în Franţa, new entry pe locul 2 în Norvegia, new entry pe locul 4 în Danemarca.

SONY PREIA MGM ŞI CÂŞTIGĂ TEREN LA HOLLYWOOD

Japonezii preiau controlul la Hollywood. Un grup de investitori constituit în jurul concernului Sony urmează să achiziţioneze legendarele studiouri cinematografice Metro Goldwyn Mayer.

Anunţul a fost făcut chiar de către conducerea Sony. Tranzacţia valorează aproape 5 miliarde de dolari, incluzând şi datoriile Americanilor. Principalul concurent al Japonezilor de la Sony, Time Warner a renunţat în ultimul moment la licitaţie.

Sony deţine deja Cetatea Filmului Columbia Pictures şi Tristar. Metro Goldwyn Mayer încorporează şi studiourile United Artists. La finalul tranzacţiei, Sony va deveni cel mai important actor pe scena producţiilor hollywoodiene.

ALINA COJOCARU: "N'AŞ FI AJUNS O STEA A BALETULUI DACĂ RĂMÂNEAM ÎN ROMÂNIA"

Balerina care a susţinut un spectacol la Bucureşti a declarat că nu ar fi ajuns o stea dacă ar fi rămas în ţara ei de origine, România. *"Eram o puştoaică când am plecat din România, aveam doar nouă ani şi nu ştiam nimic despre balet la acea vreme. Aşa a fost să fie, să devin o stea a baletului mondial! Sincer, dacă aş fi rămas în ţară, n'aş fi ajuns unde sunt acum."*

În prezent, Alina este solista principală a companiei Regale de balet dela Covent Garden. Pentru ea a fost o mare bucurie ca să danseze în ţara natală. *"Din păcate, în România nu prea sunt spectacole în care să dansez. Dacă vin, mă simt ca şi cum aş fura spectacolul unei alte balerine de aici care nu are unde să danseze. În afară, baletul e o artă foarte bine văzută, apreciată şi înţeleasă"*, a spus Alina.

CHELTUIELILE MILITARE MONDIALE AU CRESCUT ÎN RITM ACCELERAT

Cheltuielile militare pe plan mondial au crescut cu 11 la sută, în 2003, antrenate de efortul de război american, relevă ultimul raport al Institutului Internaţional de Cercetare în domeniul Păcii dela Stockholm, dat recent publicităţii .

PRIMA RACHETĂ ROMÂNEASCĂ A FOST LANSATĂ

Prima rachetă românească a fost lansată pe poligonul militar dela Midia-Năvodari. Lansarea rachetei *"Demonstrator B2"* a fost amânată cu 24 de ore datorită condiţiilor meteo.

Racheta românească a fost construită pe parcursul a trei ani de către cei 14 membri ai Asociaţiei Române pentru Cosmonautică şi Aeronautică (ARCA).

"Demonstrator B2" a fost de fapt un test al motorului ce va fi folosit la racheta *"Orizont"* ce va finaliza proiectul echipei ARCA.

Motorul modelului lansat funcţionează cu apă oxigenată cu concentraţia de 70 la sută.

Modelul redus al viitoarei rachete româneşti măsoară aproape cinci metri şi a urcat la o înălţime de peste un kilometru, plafon impus datorită măsurilor de siguranţă obligatorii.

De altfel, în afară de nava de recuperare a rachetei, nici o altă ambarcaţiune nu a avut voie să se apropie la mai puţin de 5 kilometri de ţărm în zona poligonului dela Midia-Năvodari.

Prima rachetă de producţie integral românească este un proiect independent, impulsionat de un premiu internaţional de 10 milioane de dolari.

"PATIMILE LUI HRISTOS" AU BĂTUT "STĂPÂNUL INELELOR" ÎN FRUNTEA VÂNZĂRILOR PE DVD ŞI VHS

Începând din 30 August, data apariţiei pe DVD şi VHS, şi până în prezent, cel mai controversat film al anului, *"Patimile lui Hristos"*, a reuşit să vândă nu mai puţin de 9,45 milioane de unităţi, bătând astfel recordul deţinut de trilogia *"Stăpânul Inelelor"*.

Performanţa este cu atât mai notabilă cu cât bugetul pentru producţia acestui film în comparaţie cu cele trei block-bustere din trilogia amintită a fost mult mai mic. O dată cu recordul vânzărilor pe suport DVD şi VHS din prima săptămână de lansare, încasările totale ale peliculei lui Gibson (cinema + DVD şi VHS) au depăşit 800 milioane de dolari, *"Patimile"* devenind astfel unul dintre cei mai buni încasatori ai anului.

ECONOMICE

CINE ASCUNDE PETROLUL CA SĂ CREASCĂ PREŢURILE?

Întrebare: Cum definiţi situaţia actuală: este vorba de o criză? de o relaţie tensionată între cerere şi ofertă? de un dezastru?

Răspuns: Definesc această situaţie ca pe o anormalitate. Cantitatea de petrol produs, exportat şi transportat este enormă, în condiţiile în care consumul nu este aşa de important. Există o problemă undeva, un plan despre care nu se ştie nimic.

Î: Vreţi să spuneţi că cineva ascunde petrol undeva?

R: În vocabularul specialiştilor, acest fenomen este denumit *"holding oil"* sau *"missing barrel"*.

Cine se află în spatele acestei afaceri? Ce bine ar fi dacă aş şti! Sunt însă sigur că se petrece ceva. Oamenii nu îl beau, acest petrol!

Uitaţi, chiar consumul chinez este în declin, în condiţiile în care cererea nu încetează să crească.

OPEC propune majorarea producţiei sale, dar acest lucru nu calmează spiritele. Acest fapt îmi aminteşte ceea ce s'a petrecut cu Africa de Sud în perioada apartheid-ului. Nimeni nu ştia că această ţară făcea rezerve uriaşe. Iar când s'a aflat, după perioada de apartheid, acest fapt a dus la căderea cursurilor.

Î: Şi, astăzi, nu aveţi nici o idee în legătură cu ţara sau interesele care ascund aceşti barili deficitari?

R: Nu deţin nici o informaţie specială, dar există o mare putere care conduce lumea...

Î: Statele Unite?

R: Cine altcineva? Suferă şi ele din cauza preţurilor foarte ridicate, dar ceva mai puţin decât Europa sau Japonia, pentrucă ele au petrol. Unele dintre statele lor, precum Texasul, profită de preţurile ridicate. Iar majoritatea marilor companii sunt americane. Principalele trei companii au înregistrat de curând beneficii suplimentare în valoare de 10 miliarde de dolari. Repet: suplimentare.

Î: Aveţi vreo idee despre cantitatea de petrol care ar fi *"ascunsă"*?

R: Analiştii mei încearcă să o evalueze. Dificultatea este de a evalua consumul real, care nu este pe măsura cererii.

Acest fenomen s'a produs deja în 1979, după revoluţia iraniană. La un moment dat, principalii furnizori au încetat să asigure petrol pentru companiile petroliere independente. Acestea au constituit atunci stocuri enorme, fapt ce a provocat o explozie a preţurilor. Când aceste stocuri s'au deschis, preţurile au căzut, ajungându-se la crahul din 1986.

Şi dă data aceasta, se vede bine rolul speculatorilor şi fondurilor de plasament. Ele mizează pe sute de milioane de dolari, lumea petrolului a devenit un mare cazinou.

Î: Şi paralelele cu criza din 1973?

R: Ceea ce se petrece acum nu are nimic de-a face cu criza din 1973. În epoca respectivă, a fost creat un deficit, care a provocat panica.

Astăzi, nu există un deficit. Petrolul curge în valuri! Toată lumea produce aproape la maximum. Există însă o teamă din cauza câtorva evenimente politice din Irak, din Rusia, din Venezuela. Preţul actual al petrolului este politic, el nu corespunde unei realităţi economice.

Î: Statele Unite au încercat să diversifice sursele lor de aprovizionare pentru a depinde mai puţin de Arabia Saudită.

R: Acest proiect datează chiar dinainte de 11 Septembrie. Va lua ceva timp, dar vor reuşi. Cu excepţia Irakului. În acest caz, previziunile lui Dick Cheney erau pur şi simplu fanteziste. El vorbea de o producţie de 6 milioane de barili pe zi. Sub regimul lui Saddam Hussein, Irakul producea 2,8 milioane de barili pe zi. Iar acum, nici măcar jumătate!

Î: Aţi spus că epoca de piatră nu s'a terminat din cauza unui deficit de piatră, iar că epoca petrolului se va termina înainte să se epuizeze petrolul.

R: Nu îmi fac nici o iluzie: ne apropiem de sfârşitul epocii petrolului.

Hidrogenul îşi face apariţia. Maşinile pe bază de hidrogen există deja, dar sunt prea scumpe. Este o chestiune de timp. Există aceste automobile hibride, care consumă cu 30 la sută mai puţin petrol. Impactul lor va fi important.

Consumul de petrol va scădea atât de mult încât nu se va ajunge niciodată să se utilizeze fie şi măcar jumătate din enormele rezerve care se mai găsesc în subsolul Arabiei Saudite sau al Irakului.

ALITALIA ARE PROBLEME MARI

Compania aeriană italiană *"Alitalia"* nu reuşeşte să supravieţuiască fără ajutoare din partea statului (directe sau indirecte) sau fără să facă uz de tratate internaţionale care împiedică concurenţa. Din acest motiv ea trebue să iasă de pe piaţă, adică trebue să dea faliment, notează ziarul *La Stampa*.

Obiecţiile faţă de falimentul Alitaliei sunt rezultatul unei culturi care vede în piaţa liberă un monstru ce trebue ţinut în frâu, o concepţie care uneşte cultura marxistă, catolică şi dreapta socială, cele trei componente care reprezintă 95 la sută din rădăcinile clasei noastre politice. Asistenţii de zbor, piloţii şi conducătorii Alitaliei au doar de câştigat, iar călătorii şi contribuabilii au numai de pierdut.

În esenţă, dacă peste şase luni vor mai exista încă curse Alitalia, ori s'a întâmplat o minune ori şi noul ministru al Trezoreriei, Domenico Siniscalco, a pierdut partida liberalismului, conchide autorul articolului.

DEFICITUL BUGETAR AMERICAN: 422 DE MILIARDE DE DOLARI

Deficitul bugetar american până la data de 30 Septembrie a anului fiscal va atinge cifra record de 422 de miliarde de dolari. Deşi exprimată în dolari este cea mai mare prăpastie fiscală americană, aceasta se află totuşi sub previziunile pesimiste care o cifrau la 445 de miliarde de dolari. Deficitul este văzut ca un atu electoral pentru contracandidatul lui Bush la alegeri, democratul John Kerry, ocazie cu care s'au redeschis controversele privind felul în care este gestionată economia.

"Numai George W. Bush poate să îşi treacă în palmares un deficit bugetar de 422 de miliarde de dolari, pierderea a 1,6 milioane de locuri de muncă şi prime de asigurare medicală mai scumpe cu 17 procente", a declarat Kerry.

Deficitul va totaliza 3,6% din PIB-ul american, un deficit mai mic decât cel de la mijlocul anilor 1980, raportat la dimensiunile economiei.

La începutul anului, administraţia Bush anunţase că deficitul bugetar ar putea ajunge la 521 de miliarde de dolari. Condiţiile economice recent îmbunătăţite au crescut veniturile statului, ceea ce a permis micşorarea deficitului pentru 2004 cu 56 de miliarde de dolari.

În contextul legislaţiei actuale, deficitul bugetar ar trebui să ajungă la 348 de miliarde de dolari sau 2,8% din PIB în 2005, însă bugetul va continua să rămână *"în zona roşie"* până în 2014. Deficitul cumulat pentru perioada 2005-2014 va atinge 2,3 trilioane de dolari, adică 1,5% din PIB-ul cumulat pentru această perioadă.

Mai mult, asupra bugetului se exercită presiuni din partea îmbătrânirii populaţiei, ceea ce înseamnă costuri medicale şi de pensionare mai mari.

"Chiar dacă economia se va dezvolta mai rapid decât este previzionat, efectele negative pe termen lung se vor intensifica în deceniul următor, întrucât copiii generaţiei baby-boom vor atinge vârsta pensionării", se arată într'un studiu al autorităţilor americane.

GERMANIA ESTE ÎN CONTINUARE DIVIZATĂ

"Dacă îi ceri unui German să îşi amintească afirmaţii memorabile legate de momentul unificării celor două Germanii, foarte probabil le va reproduce pe cele aparţinând celor mai admiraţi doi cancelari germani: Willy Brandt şi Helmut Kohl. Din păcate însă, partea de Est a Germaniei nu este atât de înfloritoare cum a sperat Helmut Kohl şi nici nu se poate spune că cele două părţi s'au unificat cu adevărat în realitate" scrie pe această temă *"The Economist"*. Iar clivajul a fost scos în evidenţă recent de preşedintele german, Horst Kohler, care a declarat că *"Germanii trebue să accepte inegalitatea dintre diferitele landuri şi regiuni ale ţării, deoarece aceasta nu mai poate asigura condiţii de viaţă comparabile pentru toţi cetăţenii săi"*.

Chiar şi cu sprijin substanţial din Vest, economia Est-germană nu a reuşit să devină atât de solidă încât să se poată autosusţine, după cum a ţinut să remarce Rudiger Pohl, fost director al Institutului pentru cercetare economică din Halle. Deşi ritmul de creştere este mai mare decât în partea de Vest, totuşi s'ar prăbuşi dacă nu ar exista transferurile guvernamentale acordate de guvernul federal (circa 83 de miliarde de euro), care continuă să curgă anual. Suma reprezintă 4 la sută din PIB-ul Germaniei şi 22 la sută din volumul de consum înregistrat în fosta Germanie de Est. Numeroase companii nu dispun de un capital adecvat, derulează doar activităţi care nu presupun valori mari de capital sau produc strict pentru piaţa locală. Rata şomajului care afectează economia Est-germană este de 18,5 la sută, mai mult decât dublu decât cea înregistrată în Vestul ţării.

O mare parte din problemele Est-germanilor se datorează deciziei politice din 1990 de a grăbi unificarea. Companiile Est-germane, a căror productivitate era mai scăzută decât se aştepta, au avut prea puţin timp la dispoziţie pentru a se adapta. În plus, au urmat alte două decizii îndelung criticate: rata similară de schimb adoptată pentru marca germană atât în Est, cât şi în Vest, ceea ce a dus la creşterea costurilor în Est şi la rapida privatizare a companiilor de stat. Acest fapt le-a permis companiilor Vest-germane să cumpere şi să închidă activitatea competitorilor din Est.

De asemenea, prea mulţi bani acordaţi de economia Vest-germană au fost, din motive politice, cheltuiţi fără sens. Landul Saxonia a investit enorm pentru a-şi întări ramurile industriale auto şi de cipuri. Pornind dintr'o poziţie mai slabă, landul Brandenburg a cheltuit bani, de pildă, pentru circuitul de Formula 1 dela Nurburgring. Ceea ce a ţinut pe loc cu adevărat economia Est-germană a fost transferarea relaţiilor industriale şi sistemului juridic din Vest în Est. Astfel, companii slabe din Est s'au văzut puse în situaţia de a face faţă puternicelor uniuni sindicale şi salariilor mari ale Vest-germanilor.

"Ne-am ales cu un sistem care favorizează status-quo-ul, într'un moment în care aveam nevoie de un sistem care să sprijine dezvoltarea, aşa cum s'a întâmplat cu Germania de Vest în anii '50", apreciază Georg Milbrandt, premierul landului Saxonia.

Un recent sondaj realizat de institutul Allensbach arată cât de diferite sunt mentalităţile din cele două mari părţi ale ţării. Pentru majoritatea Vest-germanilor, circa 49 la sută, libertatea contează mai mult decât egalitatea, pentru care s'au declarat favorabili 35 la sută. În cazul Est-germanilor, este invers: 36 la sută apreciază libertatea, iar 51 la sută egalitatea. De asemenea, în Vest, 41 la sută dintre cei intervievaţi s'au declarat mulţumiţi de sistemul politic al Germaniei, pe când în Est, procentul acestora a fost de doar 27 la sută. Alte anchete sociale sugerează că Est-germanii se simt în continuare *"cetăţeni de rangul doi"* în comparaţie cu concetăţenii lor din Vest.

Toate acestea ar putea explica de ce atât de mulţi Est-germani ies în stradă pentru a protesta împotriva reformelor economice care i-au afectat puternic. Reformele pentru consolidarea economiei libere de piaţă au devenit un simbol al faptului că Vest-germanii nu pot merge până la capăt în privinţa promisiunilor făcute în momentul reunificării. De altfel, partea de Est a Germaniei se confruntă cu aceeaşi deziluzie în faţa capitalismului pe care au resimţit-o şi celelalte ţări Central-europene în urmă cu zece ani.

Însă cel mai rău lucru care i se poate întâmpla Germaniei ar fi ca cele două regiuni să înceapă să se certe pe resursele limitate existente acum, în loc să încerce să creeze condiţiile pentru o creştere economică susţinută, ca urmare a implementării unor reforme structurale. Şi ar fi o ruşine dacă predicţia lui Wolfgang Nowak, fost ministru în Saxonia şi analist în cadrul societăţii Alfred Herrhausen, s'ar adeveri: *"Am putea deveni prima ţară care prin unificare a creat două popoare"*, citează în încheiere *The Economist*.

COLUMBUS TRAVEL
SERVICE LIMITED

CELE MAI SCĂZUTE PREŢURI DIN TORONTO SPRE BUCUREŞTI, TIMIŞOARA, BUDAPESTA ŞI ORICE DESTINAŢIE ÎN EUROPA DE VEST, CU POSIBILITATEA ÎNCHIRIERII DE AUTOTURISME

Bilete de avion din Bucureşti, Timişoara sau Budapesta pentru cei care doresc să vă viziteze

VĂ OFERIM VACANŢE DE NEUITAT, ÎN CARAIBE, CUBA, MEXIC, SAU ÎN ALTE LOCURI, LA PREFERINŢA DVS.

Contactaţi-ne la Tel: (416) 224 5800
1-866-853-9304
311 Shepard Avenue E. Toronto Ont.

SPORT

THE SUN: MUTU ARE NEVOIE DE PSHIATRU

Sub titlul *"Mutu are nevoie de psihiatru"*, tabloidul *"The Sun"* a notat că incidentul dela București (prins la 4 dimineața conducând cu viteză, motiv pentru care i s'a suspendat carnetul) este *"cel mai recent pentru un jucător a cărui carieră a ajuns la fund, după ce a avut probleme cu antrenorul Jose Mourinho"*. Publicația britanică amintește de divorțul lui Mutu de Alexandra, de lupta pentru custodia lui Mario, precum și de unele legături amoroase ale atacantului, mediatizate în presa din România.

PRELIMINARII CM 2006

Andorra - România 1 - 5 ; România - Macedonia 2 - 1

Naționala României a învins cu 5 la 1 modesta selecționată a Andorrei. Marius Niculae și căpitanul Daniel Pancu au reușit câte o dublă, însă jocul tricolorilor nu a fost unul care să le dea prea multe speranțe pentru viitorul meci din preliminariile Campionatului Mondial din 2006, în care vor întâlni Cehia, care a fost învinsă de Olanda, cu 2-0. Evoluția a fost slabă ca și în meciul cu Macedonia.

Echipa țării noastre ocupă locul doi în grupa întâi de calificare cu nouă puncte, după patru jocuri disputate. Tricolorii au jucat ultima partidă pe 9 Octombrie, în deplasare, împotriva Cehiei, unde au pierdut.

Cehia - România 1 - 0

Selecționata de fotbal a Cehiei a învins națională României cu scorul de 1 - 0 (1-0), la Praga, pe *"Toyota Arena"*, în prima grupă a preliminariilor Campionatului Mondial Germania 2006. Unicul gol al meciului a fost reușit de Jan Koller, în min. 36, din penalty.

Cehia a câștigat un meci, în care putea să se impună și mai dar, Baroș depășind în mod constant apărarea noastră, având o viteză net superioară. Echipa noastră a dorit mult, dar a reușit puțin, evoluând sub ceea ce se aștepta. Meciul s'a decis în prima repriză, când s'a marcat și golul, *"tricolorii"* evoluând temători să nu primească gol.

Următorul meci al națională României va avea loc pe 17 Noembrie, cu Armenia, în deplasare. În alt joc desfășurat Sâmbătă, Finlanda a întrecut cu scorul de 3-4 formația Armeniei.

Reacții după meci

Atacantul ceh Milan Baroș a declarat că echipa sa ar fi trebuit să mai primească un penalty în meciul cu România, scor 1-0, din preliminariile CM 2006, înainte de cel transformat de coechipierul său Jan Koller, informează site-ul oficial al FIFA. *"Știam că avem nevoie de o defensivă puternică. Cred că a fost penalty în minutul 31, dar arbitrul a văzut altfel. Din fericire, l-a dat pe următorul, iar Jan Koller nu a ratat"* - a spus Baros. Site-ul forului fotbalistic mondial notează că lui Milan Baroș i-a fost refuzat un penalty când portarul Lobonș l-a împiedicat. *"Cehii au primit până la urmă un penalty, iar Koller a tras cinic, marcând primul său gol pentru națională dela Euro-2004. România a avut perioade de posesie bună, dar Adrian*

ANGHEL IORDĂNESCU

Mutu nu a strălucit, iar echipa sa a amenințat poarta Cehiei de prea puține ori" - a scris sursa citată. *"Voetbal International"* a precizat că *"Cehia i-a produs României prima înfrângere, verdictul plecând din piciorul lui Koller"*, în timp ce cotidianul *"De Telegraaf"* a titrat: *"Cehia câștigă grație penalty-ului transformat de Koller"*.

Atacantul Ciprian Marica a menționat că echipei României i-au lipsit îndrăzneala și curajul. *"Trebue să ne gândim acum la ce va fi și să rămânem optimiști. N'am făcut la Praga un joc prea strălucit. N'o să ne rugăm pentru insuccesul contracandidatelor noastre în meciurile cu echipele mai mici, dar orice se poate întâmpla în această grupă"* - a spus Marica.

Mijlocașul Daniel Pancu a afirmat că ar trebui ca echipa României să aștepte mai mult dela meciurile sale decât jocul rezultatelor. *"Am crezut într'un rezultat bun. Știam că întâlnim o echipă puternică. Am avut și o zi mai slabă și nu s'a putut mai mult. Olanda a pierdut două puncte mari în Macedonia, se joacă până la sfârșit. Ne așteaptă meciuri grele în continuare"* - a adăugat Pancu.

Selecționerul Anghel Iordănescu a declarat că nu își reproșează nimic, după ce reprezentativa României a pierdut cu scorul de 1-0 în fața echipei Cehiei, în cadrul grupei I de calificare la Cupa Mondială din 2006. *"Dacă îmi reproșez ceva? Da, îmi reproșez. Ce? Nimic"* - a spus selecționerul. Iordănescu a precizat că victoria Cehiei este meritată. *"Ne doream un rezultat pozitiv, însă prima repriză a aparținut Cehilor. A doua parte a fost controlată de noi, dar din păcate, fără prea multă claritate și hotărâre în atac. Așteptam mai mult dela o parte dintre băieți, dela câțiva lideri, jucători de bază ai echipei. Sunt convins că dacă erau câștigate mai multe dueluri individuale, altfel ar fi fost rezultatul. Diferența a fost făcută de determinarea și valoarea lui Baroș"* - a spus Iordănescu.

CLASAMENTUL GRUPEI

Loc	Echipa	Nr.J	V	E	I	Gm	Gp	Pct
1	Finlanda	4	3	0	1	9	3	9
2	România	4	3	0	1	9	4	9
3	Macedonia	3	1	1	1	6	4	4
4	Olanda	2	1	1	0	4	2	7
5	Cehia	2	1	0	1	1	3	3
6	Armenia	3	0	0	3	1	8	0
7	Andora	2	0	0	3	1	8	0

CUPA DAVIS:

ROMÂNIA A ÎNVINS CANADA ȘI VA JUCA CU BELARUS

Oficialii Cupei Davis au stabilit prin tragere la sorți că echipa masculină de tenis a României să evolueze împotriva selecționatei Belarus în primul tur al Grupei Mondiale, după ce a învins Canada cu 4-1.

Cum cele două echipe nu s'au mai întâlnit în Cupa Davis, s'a mai decis, tot prin tragere la sorți, ca întâlnirea să se dispute în România, în perioada 4-6 Martie 2005. *"Este un adversar foarte accesibil și în nici un caz nu mi-aș fi dorit un altul, având în vedere valoarea celorlalte echipe pe care le-am fi putut întâlni. Avem șanse mari să trecem de Belarus"*, a afirmat căpitanul nejucător al echipei noastre, Florin Segărceanu. *"Preferam să jucăm pe zgură, dar la Polivalenta nu se poate, pentrucă terenul amenajat pentru întâlnirea cu Elveția a fost dezafectat. Avem mai multe variante, ne gândim chiar că am putea juca în afara Bucureștiului, la Timișoara sau Constanța. Totul depinde și de cum va fi vremea și dacă vom putea acoperi cumva suprafața de la Arenele BNR"*, a continuat Segărceanu, adăugând că pentru meciul cu Belarus va căuta o variantă mai bună pentru dublu decât în barajul cu echipa Canadei, în care au evoluat mai tinerii Victor Ioniță și Florin Mergea pentru a-i da posibilitatea lui Pavel să aibă o zi în plus de odihnă. Astfel, deși Belarus și-a trecut în cont o prezență în semifinalele Cupei Davis 2004, fiind eliminată de SUA din cursa pentru Salatiera de Argint după ce trecuse în fazele inferioare de Rusia și Argentina, tricolorii par avantajați și de cărțile de vizită, mai ales că liderul echipei noastre, Andrei Pavel (locul 22 ATP), este cu mult mai bine clasat în ierarhia profesionistă decât numarul 1 din Belarus, Max Mirnai (locul 62 ATP), iar Victor Hănescu (locul 80 AP) este situat în același top cu mult înaintea lui Vladimir Voltcikov (locul 161 ATP).

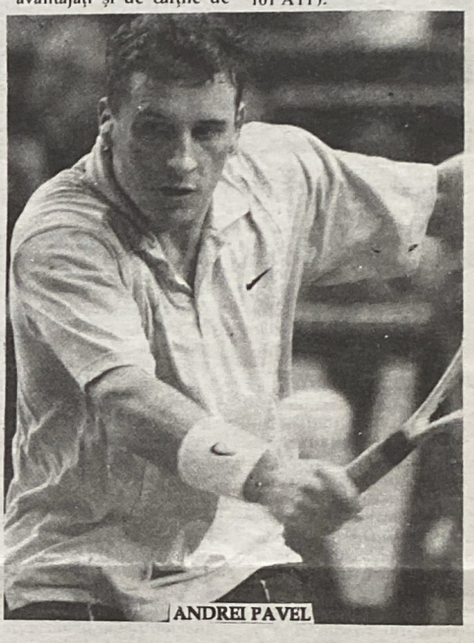

ANDREI PAVEL

CUPA UEFA:

Steaua în grupele Cupei

Steaua a obținut calificarea în grupele Cupei UEFA, reușind să termine la Sofia 2-2, contra lui TSKA, (cumulat 4-3). Stelliștii au marcat în prima repriză din primele ocazii pe care le-au avut, dar au terminat în corzi, încojurați de jucătorii adverși și de țipetele isterice ale celor 40.000 de fani bulgari. Steaua este prima echipă din Romania care ajunge în grupele Cupei UEFA.

Dinamo nu merge mai departe

Elevii lui Andone nu și-au creat decât două ocazii de gol, ambele în repriza a doua, iar de ambele și-a bătut joc Dnciulescu.

Prima oară a încercat un călcâi dintr'o poziție dificilă, iar a doua oară a șutat slab un balon scăpat de portarul advers.

"Sunteți penibili" a strigat galeria dinamovistă, în timp ce țipetele lui Andone nu i-au putut face pe jucătorii săi să forțeze un final salvator.

Umbra lui Dinamo din sezonul trecut nu ar fi avut probleme cu Partizan, dar din *"câini"* nu a mai rămas decât o stafie.

La finele partidei, ultrașii dinamoviști au scandat împotriva conducerii dinamoviste, iar Marcel Popescu, președintele dela CS Dinamo, spunea că *"mi-e rușine de ce am văzut. Acești jucători nu merită să poarte tricourile lui Dinamo"*.

ELISABETA LIPA VA FI PREMIATĂ LA "SPORT STAR AWARDS" DELA LAUSANNE

Multipla campioană olimpică Elisabeta Lipa va fi premiată în cadrul celei de-a treia ediții a Galei *"Sport Star Awards"*, care se va desfășura, pe 18 Octombrie, la Muzeul Olimpic din Lausanne. Gala *"Sport Star Awards"* este una dintre cele mai selecte și este organizată de Eurosport, sub patronajul Comitetului Internațional Olimpic, al președintelui Jacques Rogge, al președintelui de onoare al CIO, Juan Antonio Samaranch, și al conducătorului Asociației Comitetelor Europene Olimpice, Mario Pescante.

Multipla campioană olimpică a mai fost nominalizată pentru Premiul *"Femeia anului în sport"*, oferit de către *"Women's Sports Foundation"*, gala de decernare a premiilor urmând să se desfășoare tot pe 18 Octombrie.

La JO dela Atena, Elisabeta Lipa a câștigat, cu echipajul de 8+1 al României, cel de-al cincilea său titlu olimpic la canotaj. În urma victoriei dela Atena, Lipa, în vârstă de 40 de ani, l-a egalat pe canotorul britanic Steve Redgrave, în ceea ce privește numărul de titluri obținute la JO.

Campionatul Național 2004 - 2005

CLASAMENTUL DIVIZIEI A

ETAPA 9-A

Loc	Echipa	Nr.J	V	E	I	Gm	Gp	Pct
1.	FC Național	9	7	1	1	17	8	22
2.	Rapid	9	5	2	2	15	8	17
3.	Steaua	8	5	1	2	16	7	16
4.	Gloria	9	5	1	3	16	8	16
5.	CFR Cluj	9	4	3	2	16	13	15
6.	FCM Bacău	9	4	3	2	7	6	15
7.	Dinamo	8	4	0	4	12	11	12
8.	Farul	9	3	3	3	10	9	12
9.	Oțelul	8	4	0	4	6	8	12
10.	U. Craiova	9	2	4	3	9	15	10
11.	Apulum	8	3	1	4	10	20	10
12.	Sportul	9	2	3	4	12	12	9
13.	Poli Timișoara	9	2	2	5	11	16	8
14.	FC Argeș	9	1	5	3	0	13	8
15.	Poli Iași	8	1	2	5	6	11	5
16.	FC Brașov	8	1	1	6	9	16	4

ŞTIRI DIN ŢARĂ

transmise de Andrei BĂDIN

RATA INFLAŢIEI ÎN AUGUST

Rata inflaţiei în luna August 2004 a fost de 0,5 la sută, rata medie pe primele opt luni ale anului fiind de 0,7 la sută, faţă de 0,9 la sută în perioada similară a anului trecut, potrivit datelor centralizate de Institutul Naţional de Statistică.

În August 2004, faţă de August 2003, preţurile au crescut, în total, cu 12,4 la sută, iar faţă de Decembrie 2003 cu 5,6 la sută. Comparativ cu luna precedentă, în August cel mai mult s'au scumpit serviciile - 1,4 la sută, în timp ce preţurile la mărfurile nealimentare au crescut cu 0,6 la sută şi la cele alimentare cu 0,2 la sută.

Raportat la începutul anului, serviciile s'au scumpit cu 6,9 la sută, mărfurile nealimentare cu 7,2 la sută şi cele alimentare cu 3,6 la sută.

Conform datelor INS, alimentele care s'au scumpit cel mai mult în August sunt carnea de porcine (plus 3,4 la sută), citricele şi alte fructe meridionale (plus 3,3 la sută), zahărul (plus 2,5 la sută), ţuica, rachiul şi alte băuturi (plus 2,3 la sută), carnea de bovine (plus 1,8 la sută). În aceeaşi perioadă, făina s'a ieftinit cu 0,9 la sută, mălaiul cu 0,3 la sută, cartofii cu 0,6 la sută, fructele proaspete cu 3,3 la sută, uleiul comestibil cu 0,2 la sută, laptele de vacă cu 0,8 la sută şi untul cu 0,6 la sută.

Din grupa mărfurilor nealimentare, cel mai mult s'au scumpit combustibilii (1,8 la sută), tutunul şi ţigările (1,1 la sută), autoturismele şi piesele de schimb (unu la sută), lacurile şi vopselele (0,9 la sută).

La servicii, cel mai mult au crescut tarifele pentru servicii poştale (49,9 la sută), pentru apă, canal şi salubritate (3,4 la sută), transportul CFR (3,1 la sută), transportul urban (2,3 la sută), transportul rutier interurban (1,7 la sută), plata cazării în unităţile hoteliere (1,4 la sută).

ÎN BUCUREŞTI, CRIZA DE LOCUINŢE SE AGRAVEAZĂ

Peste 16.000 de cereri au fost depuse la cele şase primării ale Capitalei, în speranţa că, mai devreme sau mai târziu, vor primi un răspuns pozitiv din partea acestora. În lipsa fondurilor necesare construirii de locuinţe, soluţiile identificate de către autorităţi se îndreaptă în ultima perioadă spre închiriere. Criza locuinţelor rămâne o pată pe obrazul autorităţilor locale, care de ani buni nu pot rezolva solicitările cetăţenilor, fie tineri de până în 35 de ani, fie oameni nevoiaşi rămaşi fără casă din diverse motive. *"Solicitările de locuinţe la primării sunt în continuă creştere, iar numărul construcţiilor scade văzând cu ochii."*

UN OFTALMOLOG LA DOUĂ MII DE ROMÂNI

În România sunt doar 1.000 de oftalmologi, în condiţiile în care afecţiunile oculare sunt din ce în ce mai des întâlnite. Prof. dr. Benone Carstocea, preşedintele Societăţii Române de Oftalmologie (SRO), a declarat că în sistemul sanitar românesc lucrează în jur de 900-1.000 de oftalmologi, dintre care 200 sunt rezidenţi, iar 100 pensionari.

"Nu numai că sunt foarte puţini, dar sunt şi prost repartizaţi în teritoriu, în sensul că în unele judeţe nu există nici un oftalmolog, iar în Bucureşti lucrează un sfert din totalul acestora. În mod normal, ar trebui să fie câte patru oftalmologi în fiecare policlinică", a adăugat preşedintele SRO.

ROMÂNII PREFERĂ ÎNCĂLŢĂMINTEA, IEFTINĂ DIN ÎNLOCUITORI

Pantofii Românilor sunt... ieftini şi puţini. Dacă Europenii îşi cumpără cel puţin 8 perechi de încălţăminte pe an, un Român îşi permite doar patru. Conform statisticilor, principalul motiv îl reprezintă puterea scăzută de cumpărare. De aici şi preferinţa pentru încălţămintea ieftină, din înlocuitori.

Conform estimărilor, faţă de 2001, România va produce în 2004, cu un milion şi jumătate mai puţine perechi de încălţăminte, din cauza cererii din ce în ce mai scăzute pe piaţa autohtonă.

Există cert o limitare de resurse financiare, iar Românii cumpără una, două, trei perechi de încălţăminte, dar care să poată fi utilizate pe tot parcursul anului, sigur, nu pe fiecare sezon.

Paradoxal, anul trecut, aproape 80% din încălţămintea cumpărată provenea din import. Tendinţa se regăseşte şi în acest an, iar pentru 2004 se estimează o creştere a importurilor cu peste 20 de milioane de perechi. Situaţia este explicabilă, în condiţiile în care producătorii autohtoni utilizează ca materie primă pielea şi nu înlocuitori de tip pânză sau materiale plastice, care sunt mult mai ieftine. Din păcate, tendinţele modei duc la o expansiune a pieţei de încălţăminte confecţionată din înlocuitori.

2.600 DE CLĂDIRI DIN BUCUREŞTI STAU SĂ CADĂ

Dacă mâine ar avea loc un cutremur devastator în Bucureşti, peste 2.600 de clădiri s'ar face praf şi pulbere, conform celor mai negre scenarii. Şi asta pentru că multe case din Capitală sunt vechi şi neconsolidate.

Autorităţile au expertizat până acum 78.000 de apartamente din Bucureşti care se află în 2.612 blocuri mai mici sau mai mari. A rezultat că 5.849 de apartamente din 349 de imobile au un risc ridicat de-a se prăbuşi în cazul unui cutremur major. În aceste blocuri cu risc mare locuiesc mai mult de 17.000 de oameni. Multe din aceste case au fost construite înainte de 1940 şi au o structură formată din parter şi încă patru etaje. Pentru ca pericolul să nu mai existe ar trebui ca aceste blocuri să fie consolidate. Pentru acest an Primăria Capitalei a stabilit consolidarea a 33 de blocuri.

ECONOMIA ROMÂNIEI, LA FEL DE FUNCŢIONALĂ CA A KÎRGÎZSTANULUI

Potrivit unui studiu BERD asupra statelor din Europa Centrală şi de Sud-Est, ţările baltice şi CSI, România este cotată cu 3 puncte din maximum de 4,3, pe o scală ce caracterizează modul în care a evoluat economia statelor aflate în tranziţie.

La egalitate sunt Georgia, Armenia, Kazahstan şi Kîrgîzstan.

Ţara noastră se află sub Bulgaria, care este cotată cu 3,3 puncte, şi Macedonia - cu 3,1, însă a depăşit Albania şi Rusia, care nu au decât 2,8 puncte.

Diferenţele sunt chiar mai semnificative în raport cu statele care au devenit deja membre ale Comunităţii Europene. Spre exemplu, Ungaria se apropie cel mai mult de economia de piaţă completă, fiind cotată cu 4 puncte, în vreme ce Polonia, Cehia şi Estonia au adunat pe scala BERD 3,7 puncte. Slovacia, Letonia şi Lituania au devansat România cu 0,6 puncte.

Analistul economic dela Universitatea din Toronto Oleh Havrylyshy susţine că analiza asupra economiei statelor europene realizată de BERD permite şi identificarea acelor state cu *"reforma timpurie"*, în sensul că, acolo unde s'a realizat reforma, şi economia este mai apropiată de funcţionalitate.

TARIFELE PRACTICATE DE POŞTA ROMÂNĂ VOR CREŞTE CU 20%

Poşta Română va cere în această toamnă o nouă majorare de tarife Autorităţii Naţionale de Reglementare în Comunicaţii, a declarat directorul general al companiei, Marius Macovei. Poşta Română a majorat, începând cu data de 1 August, tarifele practicate la serviciile de expedieri cu cel puţin 25%. De exemplu, tariful perceput pentru expedierea unei scrisori simple a crescut dela 4.000 lei la 5.000 lei. *"Noi am solicitat atunci creşterea la 7.000 lei a preţului timbrului pentru o scrisoare simplă. (...) În Octombrie-Noembrie dorim să facem o nouă cerere de majorare a tarifelor. Cred că vom obţine creşterea tarifului la 5.500- 6.000 lei"*, a afirmat Macovei.

PREŢURILE DIN HOTELURILE ROMÂNEŞTI, PREA MARI FAŢĂ DE CERERE

"Piaţa nu mai suportă deocamdată majorări de preţuri. Chiar dacă a crescut uşor numărul turiştilor, nu se justifică şi o ridicare a tarifelor hoteliere", a declarat Paul Mărăşoiu, preşedintele firmei de consultanţă hotelieră Peacock Global Hotel Management.

În sprijinul afirmaţiei sale, preşedintele Mărăşoiu a precizat că tariful mediu net anual la hotelurile bucureştene de 3 stele este de 55-58 euro pe cameră, fără mic dejun, în condiţiile în care preţul mediu al hotelurilor de aceeaşi categorie din Praga este de 42-44 euro, iar în Budapesta de 50 euro.

În ceea ce priveşte politica tarifară a hotelurilor de provincie, media preţurilor este de 38-40 euro pentru o cameră, tarife care se vor menţine cel puţin până la apariţia unor investiţii majore în aceste unităţi hoteliere. Pe de altă parte, Lucia Morariu, preşedinte ANAT, a apreciat că *"preţurile la pachetele de Revelion sunt la un nivel prea ridicat"*. Totuşi, preşedintele ANAT nu exclude posibilitatea creşterii tarifelor respectivelor pachete destinate Sărbătorilor de Iarnă.

ROMÂNIA, MEDIU OSTIL PENTRU INVESTIŢII

Un raport al Băncii Mondiale arată că Slovacia şi Columbia sunt ţările care au adoptat anul trecut cele mai profunde reforme în vederea îmbunătăţirii mediului de afaceri.

Cercetarea vizează 145 de ţări şi ia în calcul, printre altele, legislaţia referitoare la înfiinţarea unei firme, dar şi transparenţa companiilor listate la bursă.

"România face parte din ţările cele mai prost cotate: rigiditatea pieţei muncii, costurile de angajare, costurile de concediere a forţei de muncă fac în aşa fel încât România să fie un mediu de afaceri ostil investiţiilor."

Una din concluziile acestui raport este că cu *"cât mai grele sunt procedurile de guvernare a mediului de afaceri, cu atât mai mare este ponderea economiei subterane şi cu atât mai mare este prejudiciul adus bugetului public"*, a declarat, pentru *BBC*, jurnalistul Andrei Postelnicu dela *Financial Times*.

Organizaţiile oamenilor de afaceri din România au reclamat faptul că, în felul în care este întocmit actualmente Codul Muncii, angajatorii sunt, practic, strânşi cu uşa şi nu pot să dezvolte o afacere astfel încât aceasta să creeze locuri de muncă şi în cele din urmă să ridice nivelul de trai al angajaţilor.

În ceea ce priveşte dificultatea de angajare, România are un scor de 78 dintr'un total posibil de 100 puncte. Banca Mondială spune că pretextul protecţiei sociale în ceea ce priveşte rigiditatea pieţei forţei de muncă este o măsură cu efecte adverse.

PREŢURILE LA CARNEA ŞI PRODUSELE DIN CARNE DE PORC VOR CREŞTE CU PÂNĂ LA 25%

Preţurile la carne şi produsele din carne de porc ar putea creşte, în perioada imediat următoare, cu până la 25%, dacă autorităţile nu vor elimina sau reduce temporar taxele vamale la importuri, a declarat preşedintele Asociaţiei Române a Cărnii (ARC), Sorin Minea. *"Dacă nu se ia această măsură, ne aşteptăm la o creştere a preţurilor la carne, chiar în zilele următoare, de până la 25% şi de 10-15% la produsele din carne"*, a spus Minea. El a adăugat că fiecare producător va decide asupra momentului optim pentru scumpire, în funcţie de cheltuielile proprii. Preşedintele ARC afirmă că preţurile actuale de achiziţie la carnea de porc în carcasă (75-90.000 de lei) sunt aproape duble faţă de prima parte a anului, când carnea era cumpărată cu 45-55.000 de lei pe kilogram.

Majorarea a determinat scumpirea cărnii în magazine cu 20-25%, în timp ce la mezeluri a fost înregistrat un nivel de 15%. În opinia reprezentantului ARC, preţul real pentru kilogramul de carne de porc în carcasă ar trebui să se ridice la 55-60.000 de lei. Pe piaţa externă, kilogramul de carne se vinde cu 1,5 euro, manifestându-se însă o tendinţă de scădere.

Reprezentantul ARC recunoaşte că o posibilă reducere a preţurilor la carnea de porc pe piaţa externă, însoţită de eliminarea taxelor vamale la importuri, nu va determina o ieftinire pe plan intern. *"De trei luni lucrăm în pierdere. Vom acoperi aceste pagube prin menţinerea preţurilor la acelaşi nivel"*, a menţionat Minea. Acesta afirmă că necesarul de carne proaspătă este acoperit în proporţie de 90% din producţia internă, spre deosebire de mezeluri, unde materia primă provine în cea mai mare parte din import (circa 90%). De altfel, potrivit datelor prezentate de Minea, producţia de carne de porc s'a redus dela 73.200 de tone, în primul semestru al anului trecut, la 47.000 de tone în acest an.

13 MILIOANE DE ROMÂNI AU TELEFOANE

În România există aproape 13 milioane de utilizatori de telefonie mobilă şi fixă, informează Ministerul Comunicaţiilor şi Tehnologiei Informaţiei (MCTI).

"Cifra este mult mai mare dacă luăm în considerare faptul că o conexiune fixă permite accesul tuturor membrilor unei familii la servicii de telefonie. De asemenea, cifra de afaceri a operatorilor de telefonie mobilă a depăşit 38 de miliarde lei în 2003, în creştere cu 10,7 miliarde faţă de 2002. Ca urmare a liberalizării, se estimează că valoarea pieţei de comunicaţii va depăşi 2,9 miliarde de euro în 2004", a declarat ministrul Comunicaţiilor şi Tehnologiei Informaţiei, Adriana Ticău.

RATINGUL DE ŢARĂ AR PUTEA FI ÎMBUNĂTĂŢIT

Ratingul de ţară al României ar putea fi îmbunătăţit, în perioada imediat următoare, cu condiţia ca progresul înregistrat în reformele structurale să fie consolidat, a declarat Konrad Reuss, director în cadrul agenţiei de evaluare financiară Standard&Poor's, citat de *Reuters*.

El a adăugat, însă, că în istoria recentă a României au fost înregistrate deseori perioade de avans în domeniul reformelor urmate de încetinirea acestora. *"România trebue să consolideze rezultatele obţinute până în prezent şi să continue reformele, cum ar fi încheierea privatizării companiilor rămase în proprietatea statului şi restructurarea sectorului energetic"*, a menţionat Reuss.

Analiştii de pe pieţele internaţionale au apreciat, în ultimele săptămâni, că România ar putea obţine o revizuire în sens pozitiv a ratingurilor, după ce Bulgaria a fost trecută, recent, atât de S&P, cât şi de Fitch în categoria ţărilor cu risc scăzut de investiţii, având calificativul *"BBB minus"*. *"Termenul cheie de comparaţie este într'adevăr Bulgaria, care a avut o evoluţie mai constantă şi a depăşit România în ceea ce priveşte ratingul"*, a precizat analistul S&P.

La rândul său, economistul băncii Bear Stearns pentru pieţele emergente, Timothy Ash, a spus că diferenţa de două trepte înregistrată în prezent între ratingurile atribuite celor două ţări nu este justificată, întrucât ambele state sunt pe cale să se integreze în Uniunea Europeană în anul 2007.

Konrad Reuss a mai spus că anul 2005 va fi decisiv pentru ratingurile suverane ale României, în condiţiile în care pieţele vor monitoriza cu atenţie procesul de integrare şi respectarea termenului propus pentru aderare, 1 Ianuarie 2007.

Un sondaj realizat de *Reuters* în luna August în rândurile mai multor analişti a relevat că aceştia văd Bulgaria în UE în anul 2007, în vreme ce România mai are nevoie să finalizeze unele reforme pentru a-şi asigura integrarea concomitent cu ţara vecină.

ŞTIRI... ŞTIRI... ŞTIRI...

LIBERALIZAREA CONTULUI DE CAPITAL VA UMFLA PREŢURILE LA PROPRIETĂŢI

Cu o întârziere de un an şi jumătate, începând din Aprilie 2005, nerezidenţii îşi vor putea depune banii în băncile româneşti, în depozite sau titluri de stat, precum şi în acţiuni.

"Liberalizarea completă a contului de capital este - dincolo de condiţia obligatorie a aderării la UE - un certificat de <majorat>, de maturizare a economiei României în era globalizării, însă aduce cu sine riscuri destul de mari", apreciază analistul economic Radu Limpede.

Dat fiind nivelul ridicat de dobândă practicat de bănci, în jur de 14% la ora actuală, conjugat cu stagnarea cursului de schimb, nerezidenţii ar fi putut obţine randamente de 9 sau chiar 10% la dolari sau euro prin simpla plasare a banilor în sistemul financiar românesc.

Liberalizarea contului de capital din Aprilie anul viitor va suplimenta actuala presiune a cursului, *"în sensul întăririi leului"*, fapt care va crea probleme BNR pentru a menţine cursul valutar la un nivel care să asigure un oarecare echilibru între exporturi şi importuri, subliniază Radu Limpede.

Analistul este de părere că ţintirea inflaţiei pe care BNR şi-a programat-o tale prin care banca centrală ar putea controla eventualele efecte negative ale liberalizării contului de capital.

Acesta subliniază însă că BNR trebue să-şi asume şi un anumit echilibru între nivelul exporturilor şi al importurilor dincolo de *"ţintirea inflaţiei"* pentru ca economia românească să fie ferită de şocurile şi pericolele potenţiale ce urmează liberalizării complete a contului de capital. Şi asta deoarece, de anul viitor, finanţarea deficitului de cont curent nu se va mai putea realiza doar pe baza intrărilor stabile de valută dela muncitorii români din străinătate şi a investiţiilor străine rezultate din mari privatizări.

O dată cu liberalizarea contului de capital, *"vor creşte preţurile tuturor activelor, terenuri, imobile, proprietăţi şi chiar acţiunile bursiere"*, susţine Daniel Marinescu, analist financiar.

Leul va deveni practic din ce în ce mai puternic, iar valutele de referinţă vor avea tendinţe de scădere, fapt care va determina banca centrală să facă cheltuieli suplimentare de sterilizare, condiţii în care rezerva valutară a BNR, care acoperă acum peste patru luni de importuri, s'ar putea dovedi insuficientă.

Riscurile ar putea apărea în momentul în care fluxurile speculative de capital s'ar retrage brusc, aducând după ele o prăbuşire a preţurilor şi o masivă devalorizare a monedei naţionale.

GUVERNUL A RIDICAT VÂRSTA DE PENSIONARE

Noua lege a pensiilor a ridicat vârsta până la care se munceşte atât la bărbaţi cât şi la femei. Ar fi la mijloc cerinţele Fondului Monetar Internaţional şi ale Băncii Mondiale. Numai că spre deosebire de Europa speranţa de viaţă a Românilor şi vârsta de pensionare se întâlnesc aproape în acelaşi punct. Deocamdată singurul răspuns cert care vine de la guvern către sindicate e: veţi munci mai mult.

În prezent, vârsta de pensionare este de 57 de ani pentru femei şi 62 pentru bărbaţi. Potrivit noii legi a pensiilor, până în 2014, femeile ar putea ieşi la pensie la 60 de ani, în timp ce bărbaţii ar beneficia de pensie la 65 de ani.

In opinia sindicatelor, această hotărâre nu ar fi decât: *"o măsură disperată a Guvernului"* pentrucă: *"nu mai poate ţine în echilibru sistemul public de pensii"*.

Preşedintele Alianţei Pensionarilor din România, Liviu Damian spune că autorităţile vor să adopte modelele europene fără să ţină însă cont de condiţiile grele în care Românii au fost forţaţi sau nevoiţi să muncească aproape o jumătate de secol.

Liviu Damian adaugă şi faptul că pensionarea la 60 respectiv 65 de ani ar trebui să fie opţională, să rămână angajaţi doar cei care mai au putere de muncă.

Alinierea la modelele internaţionale, spune Liviu Damian, nu-i rea, dar acum este total neavenită pentru România.

Că să muncească până la 60 de ani şi să dea şi randament, omul trebue hrănit bine, să aibă condiţii de odihnă pe măsură, dar şi un salariu adecvat Uniunii Europene, mai spune Liviu Damian.

Atât sindicatele, cât şi pensionarii se împotrivesc deciziei guvernamentale cu atât mai mult cu cât speranţa de viaţă în România este de aproximativ 68 de ani; adică omul nu s'ar mai putea bucura de pensie decât în medie de 3-4 ani.

Dumitru Costin amendează această măsură cu atât mai mult cu cât speranţa de viaţă în România este de aproximativ 68 de ani, puţin peste vârsta pensionării.

Pensia medie lunară a pensionarilor de asigurări sociale de stat a fost în trimestrul II 2004 de 2.220.512 lei lunar, în creştere cu 2,2 la sută faţă de trimestrul I 2004.

Raportul dintre pensia medie de asigurări sociale de stat pentru limita de vârstă, cu stagiu complet de cotizare (fără impozit) şi câştigul salarial mediu net în trimestrul II 2004 a fost de 51,8 la sută.

ROMÂNIA ÎNCEARCĂ SĂ ŞTEARGĂ URMELE INFLAŢIEI

Ţările în care o persoană poate câştiga un milion într'o zi şi il poate bea într'o seară sunt pe cale de dispariţie, arată un comentariu al publicaţiei *The Economist* referitor la monedele naţionale cu *"greutate"* mică.

Ţările care *"taie zerouri"* încearcă să şteargă urmele inflaţiei din trecut şi să o împiedice să se mai manifeste, arată *The Economist*. România, de exemplu, vrea să intre în Uniunea Europeană cu bancnote pe care celelalte ţări să le ia în serios. Astfel, de anul viitor, va tăia patru zerouri din coada leului. Turcia va tăia, tot din 2005, şase zerouri şi va ajunge la o paritate de 1,8 euro pentru o lira. În prezent, trebue să fii *"milionar"* în Turcia chiar şi pentru a cumpăra o ceaşcă de cafea, comentează publicaţia.

Gospodăriile îşi fac calculele în miliarde, iar băncile - în trilioane şi chiar cvadriloane.

Bulgaria a făcut deja aceasta denominare în 1999, când a tăiat trei zerouri. La fel a făcut Afganistanul anul trecut, ajungând astfel la un curs de schimb de 52 de afghani pentru un euro. În total, nu mai puţin de 50 de ţări au trecut prin procesul denominării.

In aceste condiţii, Coreea de Sud va deveni în curând o *"ciudăţenie"* internaţională, cu o rată de schimb de 1400 de woni pentru un euro, comentează publicaţia.

NUMĂRUL MEDIU AL PENSIONARILOR

Numărul mediu al pensionarilor în trimestrul II 2004, a fost de 6236 mii persoane, în scădere cu 0,4 la sută faţă de trimestrul I 2004. Pensionarii de asigurări sociale au reprezentat 99,5 la sută din numărul total de pensionari; în cadrul acestei categorii, comparativ cu trimestrul I 2004, numărul pensionarilor de asigurări sociale de stat a crescut cu 4 mii, iar cel al pensionarilor agricultori a scăzut cu 28 mii persoane.

Raportul dintre numărul de pensionari şi cel de salariaţi a fost de 1,5 pensionari la un salariat.

SUBSECRETAR DE STAT ÎN PENTAGON: "INTERES PENTRU TREI BAZE MILITARE ÎN ROMÂNIA"

Subsecretarul de stat în Ministerul american al Apărării, Douglas Feith a declarat agenţiei *Associated Press* că în procesul de redislocare a trupelor în străinătate Statele Unite manifestă interes pentru baza militară de avioane Mihail Kogălniceanu, baza de antrenament dela Babadag şi portul militar la Marea Neagră, Mangalia. Statele Unite au anunţat în cadrul planului de redislocare a forţelor din străinătate o reducere cu aproape o treime în următorii 10 ani a bazelor de peste hotare.

ROMÂNIA SE AFLĂ PE LOCUL 103 din 123 DE STATE LA LIBERTATE ECONOMICĂ

Raportul pe 2004 al Institutului Fraser din Canada plasează România în rândul ţărilor cu cel mai mic grad de libertate economică. Între cele 123 de state analizate, România se află pe locul 103 alături de state din America Latină şi din Africa precum Nigeria, Columbia, Ruanda. Faţă de statele europene, chiar şi cele foste comuniste distanţa este destul de mare - de câteva zeci de poziţii.

România a fost depunctată pentru performanţele slabe în cinci domenii: anvergura sectorului de stat (cheltuieli bugetare, impozite, firme de stat), protejarea dreptului de proprietate, accesul la finanţare, schimburile internaţionale şi legislaţia. Nota cea mai bună am primit-o la capitolul reglementărilor pieţei creditelor.

Însă chiar şi aici punctajul obţinut ne plasează pe locul 76, faţă de ţările membre UE care se regăsesc în primele 50 de locuri.

Performanţele cele mai slabe s'au înregistrat în domeniul accesului la finanţare, România aflându-se pe un codaş loc 111 din 123. Nici la capitolul dimensiunea sectorului public n'am obţinut scoruri mai bune, Institutul Fraser clasându-ne pe locul 102.

CENTRUL ISTORIC AL SIBIULUI VA INTRA PE LISTA PATRIMONIULUI MONDIAL

UNESCO a acceptat propunerea Primăriei Municipiului Sibiu de a înscrie pe lista patrimoniului mondial *"Centrul istoric al Sibiului cu ansamblul său de pieţe"*, informează Ministerul Culturii şi Cultelor.

În prealabil, ministrul Culturii şi Cultelor, Răzvan Theodorescu, a aprobat propunerea Primăriei Sibiu de înscriere în lista indicativă a României pentru o posibilă includere în lista patrimoniului mondial a centrului istoric al Sibiului. Solicitarea a fost avizată şi de Comisia Naţională a Monumentelor Istorice.

Valoarea universală a centrului istoric al oraşului Sibiu este justificată prin îndeplinirea a cinci criterii importante. Centrul istoric al Sibiului, şi în special ansamblul său de pieţe ce domină oraşul sau îl leagă cu zona vernaculară a oraşului de jos, păstrează mărturiile tradiţiilor culturale ale comunităţii săseşti care a colonizat regiunea.

Centrul istoric Sibiu împreună cu ansamblul pieţelor sale este nominalizat ca o rezervaţie de urbanism în legislaţia naţională. Din 1999, în centrul istoric al oraşului se desfăşoară un program complex de reabilitare condus de Agenţia de Cooperare Tehnică Internaţională a Germaniei. Planul general de urbanism, aprobat în anul 2002, conţine prevederi specifice pentru protejarea şi conservarea centrului istoric.

Oraşul Sibiu a primit în primăvară statutul de capitală culturală europeană a anului 2007.

PESTE 100.000 DE ROMÂNI AU TESTAT NOUL MODEL DACIA LOGAN: 3.000 DE MAŞINI VÂNDUTE ÎN PRIMA ZI

În prima zi dela lansarea pe piaţă, Dacia Logan s'a vândut în peste 3.000 de unităţi, ceea ce înseamnă un sfert din obiectivul impus pentru acest an. Logan, cel mai aşteptat model pe piaţa auto din ţara noastră, a putut fi achiziţionat în urma unor liste pe care s'au regăsit numele a peste 10.000 de solicitanţi care au trebuit să plătească, la înscriere, un avans unic de 50 de milioane de lei.

"THE ECONOMIST" VORBEŞTE LA SUPERLATIV DE GUVERNANŢI

Deşi vedem din studiul canadienilor că suntem comparaţi cu tot felul de ţări africane şi codaşi fără replică la capitolul economie, departamentul *"The Economist Intelligence Unit"*, din cadrul renumitului grup *"The Economist"*, a dat publicităţii, zilele trecute, un raport despre România, pentru luna Septembrie 2004, în care Guvernul şi Năstase sunt lăudaţi mai ceva decât în vremea cincinalelor. Oare un *"simplu"* cadou gen EADS să ne schimbe imaginea în ochii acelora care până mai ieri ne *"desfiinţau"*?

NEGOCIERILE PRIVIND INSULA ŞERPILOR S'AU ÎNCHEIAT

România va recurge la judecata Curţii Internaţionale dela Haga în chestiunea platoului continental, disputat cu Ucraina Mai exact, aşa cum admite Ministerul de Externe, e vorba de petrolul care s'ar afla în insula Şerpilor. Ultima rundă de negocieri între cele două state s'a încheiat fără succes.

ÎNCEP DISPUTELE ÎN D.A.

Liberalii vor postul de prim-ministru

Dacă în ultima perioadă au fost vehiculate zvonurile conform cărora, în cazul în care Alianţa D.A.-PNL-PD va câştiga alegerile, fotoliul de premier va fi ocupat fie de Traian Băsescu, fie de Adrian Videanu, ambii reprezentanţi PD, se pare că liberalii nu sunt de acord cu aceste ipoteze. Astfel, filiala Bucureşti a PNL a adresat o scrisoare deschisă Biroului Executiv al acestei formaţiuni politice în care, pe baza unei analize a situaţiei existente în acest moment, solicită ca poziţia de prim-ministru, într'un viitor guvern al Alianţei D.A., să aparţină unui liberal.

Printre motivele invocate sunt cele referitoare la ponderea PNL în cadrul Alianţei, de aproximativ două treimi, şi faptul că *"alternativa la socialism nu poate fi decât liberalismul"*.

CONTRA A 2 MILIOANE DE EURO DEPUTAŢII VOR FI ÎNVĂŢAŢI DE STRĂINI CUM SĂ VORBEASCĂ CU COLEGII

Două milioane de euro este valoarea unui program PHARE prin care deputaţii urmează să fie iniţiaţi în procedurile şi tehnicile legislative ale Parlamentului European. Aleşii vor fi instruiţi timp de doi ani pentru a face faţă funcţiilor legislative.

Deputaţii noi, adică cei care vor păşi pentru prima oară în Palatul Parlamentului după alegerile din Noembrie, vor beneficia şi de un curs de familiarizare cu funcţionarea Camerei şi cu mecanismele legislative. Aleşii vor beneficia şi de un regulament de ordine interioară şi vor fi verificaţi dacă il respectă sau nu. Astfel, câţiva profesori străini îi vor învăţa pe deputaţii noştri cum să se poarte în societate şi în relaţia cu colegii, adică în timpul şedinţelor din Parlament.

PREŢUL GAZELOR VA CREŞTE LA 1 OCTOMBRIE

Anul viitor, populaţia ar putea plăti circa 165 dolari pe mia de metri cubi, faţă de 138 dolari/1.000 metri cubi, în prezent.

Preţurile gazelor naturale vor fi majorate cu 5%, la 1 Octombrie, astfel încât toate categoriile de consumatori, inclusiv populaţia, vor plăti cu circa 200.000 de lei mai mult pentru fiecare mie de metri cubi de gaze naturale consumate. Noile tarife au fost aprobate de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale, urmând să intre în vigoare dela începutul lunii viitoare.

Astfel, pentru consumatorii rezidenţiali, categorie în care este inclusă populaţia şi instituţiile publice, preţul va creşte dela 4.705.170 lei/1.000 de metri cubi la 4.940.429 lei, pentru aceeaşi cantitate livrată.

Consumatorii conectaţi direct la sistemul naţional de transport (o serie de societăţi comerciale) vor plăti 3.952.103 lei pentru o mie de metri cubi, cu aproape 190.000 mai mult decât în prezent.

Pentru clienţii conectaţi în sistemele de distribuţie a gazelor naturale, alţii decât cei rezidenţiali, 1.000 de metri cubi vor costa 4.545.179 de lei, în creştere cu aproximativ 216.000 lei. Anul acesta, preţul gazelor naturale a crescut cu 5% la fiecare trei luni, urmând ca, din 2005, majorările trimestriale să fie înlocuite cu una anuală.

Tot de anul viitor, va fi introdus şi abonamentul lunar pentru consumatorii de gaze naturale, conform unui sistem de tarifare asemănător celui existent la energia electrică. Se estimează că abonamentul nu va depăşi echivalentul a doi euro, pentru clienţii casnici. Valoarea acestuia va fi calculată în funcţie de consumul fiecărui client. Decizia de majorare a preţului la gaze naturale este motivată de alinierea treptată la nivelul practicat pe pieţele Uniunii Europene.

din cele 3 colțuri ale lumii

"PUTIN NU MAI ARE NICI O PORTIȚĂ DE SCĂPARE ÎN CECENIA", AFIRMĂ POLITOLOGUL RUS LILIA ȘEVȚOVA

În interviul acordat cotidianului francez *Liberation*, politologul rus Lilia Șevțova, analist politic al celebrei Carnegie Foundation, din Moscova, revine asupra masacrului petrecut nu demult la școala din Beslan, Osetia de Nord.

Întrebare: Ce se întâmplă cu puterea șefului statului rus, Vladimir Putin, după luarea de ostatici din Beslan?

Răspuns: Criza îl lasă pe președinte într'o poziție slăbită. În mod foarte cert, cota popularității sale va scădea, fără îndoială cu peste 5 procente. Apoi, după cum își dă singur seama acest om politic inteligent, el este prins într'o cursă în Cecenia și în Caucazul de Nord. Nu mai vede nici o altă soluție, iar libertatea sa de acțiune scade. Opțiunea militară nu dă nici un rezultat pozitiv, el nu găsește pe nimeni cu care să negocieze și exclude orice soluționare politică. Este un cerc vicios. Din punct de vedere obiectiv, pozițiile sale sunt slăbite. Poate că nu în perioada imediat următoare, dar, dacă situația actuală va mai continua în Rusia, timpul va juca împotriva lui.

I: În presă și în Duma de Stat (Camera inferioară a Parlamentului rus), criticile devin tot mai numeroase.

R: Limbile încep să se dezlege. Pe stradă, în metrou, în magazine, lumea începe să se plângă cu voce tare de insecuritatea existentă în țară. Iar oamenii îl consideră răspunzător de aceasta pe Putin. Demiterea redactorului-șef al cotidianului *Izvestia* este, de altfel, semnul că el (liderul dela Kremlin) nu vrea să tolereze nici una dintre aceste critici. Pentru majoritatea Rușilor, Vladimir Putin este personificarea stabilității: tocmai pentru readucerea stabilității în țară a fost el ales în Martie 2000. După două săptămâni de violențe neîntrerupte, oamenii încep să-și spună că el a eșuat și că a fost o greșeală să îi dea votul. Cu toate acestea, nu se poate vorbi de o criză politică profundă. Putin deține încă pârghiile puterii. Are încă multă influență și rămâne singurul conducător într'un pustiu politic. Rușilor le este teamă să se îndepărteze de el. Mie, personal, scăderea puterii lui Putin nu mi se pare liniștitoare, căci aceasta riscă să ducă la o și mai mare destabilizare a societății. Situația este, deci, extrem de complexă.

I: *"Ministerele de forță"* (servicii speciale, poliție, armată) care l-au adus pe Putin la putere continuă să fie de acord cu politica lui?

R: Se pare că el este încă susținut de majoritatea membrilor organelor de securitate și, aceasta, doar pentru faptul că este unul de-ai lor. El nu dispune, totuși, de sprijinul unanim al foștilor săi colegi. Unii nu îl consideră suficient de dur și regretă că nu este un dictator. După Beslan, Putin se confruntă cu foarte mari presiuni din partea forțelor de securitate, inclusiv ale celor care îi sunt fidele, pentru ca el să facă să cadă capete în serviciile speciale. Or, președintele detestă să se debaraseze de oameni, mai ales de oamenii *"săi"*. Nu va putea, însă, să evite sacrificarea câtorva responsabili mai mult sau mai puțin importanți din cadrul organelor de securitate. Problema este că aceste demiteri vor da, poate, impresia că totul va merge mai bine, în timp ce rădăcina răului este cu mult mai adâncă. Nu este vorba doar de deficiența forțelor de menținere a ordinii, ci de un haos social și economic. La ora actuală, Putin nu mai poate părăsi Cecenia. În cazul în care ar face-o, nici o putere occidentală nu ar veni să îl înlocuiască.

I: Ce poate face el pentru a ieși din acest impas?

R: Astăzi, nu mai are nici o portiță de scăpare. Este foarte probabil că el va continua strategia urmată până în prezent: de a-i ataca pe rebelii ceceni atunci când va putea, și de a-i sprijini pe liderii locali pro-ruși, cum este noul președinte ales în Cecenia. În ceea ce o privește, noua generație de separatiști ceceni își va continua deriva teroristă...

METODE ÎN STIL KGB ÎMPOTRIVA PRESEI CARE A RELATAT DESPRE BESLAN

Ca zeci de alți colegi de-ai săi, jurnalista georgiană de televiziune Nana Lezhava a raportat despre criza ostaticilor din Beslan, însă spre deosebire de aceștia, reportajul său a adus-o în arestul FSB, fostul KGB. Analizele medicale efectuate după eliberarea sa au arătat că jurnalista a fost drogată în timpul interogatoriilor, ceea ce atrage încă o dată atenția asupra metodelor folosite de autoritățile ruse pentru a reduce la tăcere mass-media independentă din această țară.

La mii de mile depărtare, într'un zbor pe ruta Moscova-Beslan, ziarista Anna Politkovska a cerut o cană de ceai unei stewardeze. În câteva secunde ziarista și-a pierdut cunoștința fiind transportată după aterizare la un spital. *"Cineva nu a dorit ca eu să ajung la Beslan"*, mărturisea ulterior Politkovska, editorialistă pentru *Novaia Gazeta* și unul din criticii constanți ai politicii Kremlinului în Cecenia. Era jurnalista un pericol pentru Kremlin? Da, având în vedere că Politkovska era cunoscută pentru relațiile sale cu fracțiunea rebelă *"moderată"* a liderului cecen Aslan Mashadov și a fost *"filată"* probabil pe aeroport, în timp ce vorbea continuu la telefon, încercând să îi convingă pe Ceceni să intervină în criza ostaticilor.

"Avem vechile noastre tradiții bizantine pentru eliminarea persoanelor care ne fac probleme", a declarat jurnalista, menționând că, în Rusia, *"chiar și o singură sugestie din partea unui oficial îi determină pe subordonații săi să treacă la acțiune"*.

Cele două cazuri de drogare a jurnaliștilor stabilesc un nou precedent în încercarea de controlare totală a mass-mediei ruse, notează analistul. Un sondaj recent efectuat în această țară, pe un lot reprezentativ de 2.000 de persoane, indică faptul că peste 85 la sută dintre cei chestionați și-au dat seama că li se ascunde o parte din adevăr iar peste 20 la sută că erau în mod constant mințiți.

Informațiile lansate de oficialități au fost deseori contradictorii sau pur și simplu greșite. Inițial, responsabilii ruși au prezentat cererile teroriștilor, însă ulterior, au declarat că răpitorii nu au formulat nici o cerere. Un alt exemplu de manipulare a opiniei publice este dat de faptul că rapoartele oficiale indicau în mod constant că este vorba de 354 de ostatici, deși surselе locale insistau asupra unui număr de peste 1.200 de persoane.

La NTV, la începutul crizei din Beslan, a circulat un *"document semi-oficial"*, în care se cerea mass-mediei ruse cenzurarea unor informații privind criza dela Beslan, printre acestea figurând numărul soldaților amplasați în regiune, numele martorilor oculari și cele ale rudelor persoanelor sechestrate în școală.

Alături de sintagmele interzise, *"martiri sinucigași"* și *"război în Cecenia"* s'a alăturat și cea de *"operațiune specială"*, considerată de trupele rusești ca *"descriind inadecvat"* evenimentele din Osetia de Nord. În plus, a fost interzisă lista cu cererile sechestratorilor și cea cu numele rudelor acestora. Ulterior, pe lista subiectelor cenzurate s'au adăugat analizele care prezentau posibilitățile de a salva ostaticii, cele privind pașii făcuți anterior pentru salvarea lor precum și cele conținând motivele care au generat această situație.

"După criza ostaticilor dela Beslan, autoritățile ruse au declanșat o campanie furibundă împotriva jurnaliștilor, vărsându-și furia pe cei lipsiți de apărare, care nu au știut cum să reziste presiunilor", declară dezamăgit Oleg Panfilov, șeful Centrului de *"Jurnalism în Situații Limită"*. Printre cei care s'au opus se numără și Raf Șakirov, fostul redactor-șef dela *Izvestia*, forțat să demisioneze imediat după criză. Motivul? La o zi după masacru, pe prima pagină a cotidianului apărea o poză imensă care înfățișa unul din salvatori purtând în brațe o fetiță pe jumătate dezbrăcată iar pe pagina următoare o altă poză în care o femeie plângând mângâia capul unui copil ucis.

În acest sens, declarația lui Lyubov Sliska, membru al Dumei, nu mai necesită nici un comentariu: *"Trebue să luăm măsuri pentru ca mass-media să nu faciliteze activitatea teroristă, iar în acest sens, orice măsură este permisă"*

ARMELE LUI SMIRNOV FOLOSITE ÎN ATENTATUL OSETIA

Zilele trecute, Premierul moldovean Vasile Tarlev a declarat că armele cu care au fost împușcați copiii de către teroriștii din Osetia de Nord au fost produse la uzinele din Transnistria.

Miercuri, Serviciul de Informații și Securitate dela Chișinău a făcut publică, pe căi neoficiale, lista completă a uzinelor producătoare de armament din regiunea separatistă. Conform datelor de care dispune Serviciul de Informații și Securitate dela Chișinău, șeful administrației ilegale dela Tiraspol, Igor Smirnov, are șapte uzine producătoare de armament. La Tighina există uzina *"Probor"* care produce rachete de tip *"Grad"* și pistoale automate *"Makarov"* și *"TT"*. În timpul conflictului armat de pe Nistru, din 1992, televiziunea rusă RTV a difuzat imagini dela această uzină, imagini în care angajații uzinei asamblau pistoale.

O altă fabrică – *"Mașino-stroitelnii"* (sau Uzina constructoare de mașini), produce piese pentru automate Kalașnikov. Tot la Tighina mai există și uzina *"Avtoremontnii"* (sau Auto-reparații) care se ocupă tot cu asamblarea pistoalelor automate.

La Tiraspol funcționează două complexuri: *"Electromax"*, unde se fac pistoale de tip U-Z1, ușor de ascuns pentrucă sunt foarte mici, și *"Zavod metaloizdelii"*, care produce piese pentru diferite tipuri de pistoale automate. Tot Smirnov controlează și două uzine de armament - una în Dubăsari *"Mehaniceskii Zavod"*, care confecționează automate Kalașnikov, și la Ribnița - *"Uzina Metalurgică"*.

Începând cu anul 1989, la Ribnița a fost deschisă o linie de producere a lansatoarelor de rachete *"Vasiliok"*. Este singura uzină din tot spațiul ex-sovietic care produce astfel de lansatoare de rachete. În 2001, militarii ruși au descoperit la rebelii ceceni depozite uriașe de rachete produse la Ribnița.

Cine îl ajută pe Smirnov să-și exporte armamentul către rețelele teroriste internaționale, punând astfel în pericol securitatea în intreaga regiune? Este întrebarea firească ce se desprinde din acest context și pe care i-am adresat-o directorului de programe din cadrul Institutului de Politici Publice dela Chișinău, Oazu Nantoi, care a activat mai mulți ani în funcția de negociator din partea Chișinăului în conflictul transnistrean. Potrivit lui, filiera este *"banală și simplă"*. *"Banul, în ziua de astăzi deschide orice frontieră în spațiul ex-sovietic. În primul rând aceasta se referă la infrastructura de transport care leagă calea ferată din Tiraspol cu porturile ucrainene Odessa-Iliciovsk. În al doilea rând este vorba despre Aeroportul militar dela Tiraspol care nu e controlat de nici o autoritate legală. Acest aeroport a fost lăsat în totalitate la discreția lui Smirnov"*. În opinia lui Oazu Nantoi, ieșirile antismirnoviste ale actualei guvernări comuniste proruse dela Chișinău sunt *"false și au drept scop justificarea incapacității lui Voronin de a soluționa niște probleme elementare cum este și situația școlilor românești din stânga Nistrului"*.

Pe de altă parte, merită luată în calcul și recenta declarație a Președintelui Voronin potrivit căreia *"regimul dela Tiraspol a fost și va rămâne un regim condus de facto din Rusia și Ucraina"*. Această declarație a fost calificată de Ministerul ucrainean de Externe ca fiind *"neobiectivă, neadecvată și ofensatoare"*. Se poate presupune că în declarația respectivă Voronin s'a referit nu doar la sprijinul politic tacit al celor două state acordat regimului separatist, dar și la faptul că acestea tolerează traficul cu armament din Transnistria. Or, refuzul Ucrainei de a da curs solicitării Chișinăului privind încetarea relațiilor comerciale cu Tiraspolul este cel puțin suspect.

O NOUĂ DISPUTĂ ARAFAT-QOREI AGRAVEAZĂ CRIZA GUVERNULUI PALESTINIAN

O nouă divergență între Președintele Autorității Naționale Palestiniene, Yasser Arafat, și Premierul palestinian, Ahmed Qorei, riscă să agraveze și mai mult criza guvernului palestinian; cei doi s'au înfruntat pe tema trimiterii, sau nu, la New York, a unei delegații la Conferința țărilor donatoare. Rezultatul: o nouă amenințare cu demisia a Premierului Qorei, care, de data aceasta, ar putea să se materializeze.

Presupusa demisie a Premierului palestinian, Ahmed Qorei, continuă să nu fie clarificată având în vedere că surse guvernamentale au asigurat că cererea nu a fost prezentată în scris. Totuși, părerea generală este că el nu va mai rămâne mult timp în funcție. Surse oficiale apropiate de biroul primului ministru au confirmat intențiile lui Ahmed Qorei de a demisiona, dar au precizat că el nu și-a prezentat demisia în scris Președintelui Yasser Arafat, cum cere legea.

Analiștii politici sunt de părere că viitorul politic al lui Ahmed Qorei este incert, deși nu se știe dacă își va duce până la capăt amenințările de a demisiona ori se va răzgândi din nou, cum s'a mai întâmplat în alte trei ocazii după neînțelegerile avute cu Arafat dela instalarea sa în funcție în urmă cu mai puțin de un an.

Cronica Internaţională

ASCENSIUNEA CHINEI ÎN ASIA DE SUD-EST

Evoluţia Chinei reprezintă o şansă sau o ameninţare?, se întreabă Marvin Ott, profesor de politică pentru securitate naţională la Colegiul Naţional de Război din Washington, în *"The International Herald Tribune"*.

"Fie ca cel care a legat clopoţelul la gâtul tigrului să fie şi cel care îl va da jos; cel care a provocat problemele ar trebui să le şi rezolve". În acest mod ambasadorul Chinei la Singapore a cerut ţării care îl găzduieşte să refacă legăturile care au avut de suferit în urma vizitei Primului ministru din Singapore, Lee Hsien Loong, în Taiwan. Deşi Singapore a păstrat legături neoficiale cu Taiwanul după ce relaţiile sale cu Beijingul au fost stabilite în 1990, ambasadorul chinez a afirmat că a fost *"şocat, dezamăgit şi uimit"* de respectiva vizită neoficială.

Acest incident scoate în evidenţă impresionanta transformare prin care a trecut puterea Chinezilor în zonă. Modalitatea în care China va alege să îşi exercite această influenţă în următoarele luni va fi îndeaproape urmărită de întreaga Asie de Sud-Est. Va fi evoluţia Chinei una pacifistă, aşa cum pretinde Beijingul, sau va ceda China tentaţiilor puterii?

În ultimii 15 ani, Produsul Intern Brut al Chinei a crescut cu o rată anuală de aproximativ 9 la sută, având astfel capacitatea de a susţine creşterea permanentă a cheltuielilor din domeniul militar. Experţii prevăd că, în viitor, China va avea o armată capabilă de a trimite trupe în afara teritoriului pe o perioadă de 10 sau chiar 20 de ani. China a devenit cu o rapiditate uimitoare o putere esenţială în zonă. Există o axiomă a politicii conform căreia concepţiile şi strategiile trebue să fie bazate pe abilităţile altor actori - în special rivali şi potenţiali adversari. O apreciere corectă a puterii pe care a dobândit-o China este imposibil de făcut, însă evoluţia sa remarcabilă devine din ce în ce mai greu de ignorat. Capacităţile Chinei sunt multidimensionale - economice, militare şi, din ce în ce mai mult, diplomatice şi politice. Creşterea influenţei Chinei are o semnificaţie importantă, întrucât aceasta este prima dată, după punctul culminant al dominiei dinastiei Ming, când China nu este ameninţată de vechile sale rivale strategice, Rusia şi Japonia. Beijingul are acum posibilitatea de a-şi extinde influenţa spre Sud fără a se teme pentru securitatea graniţelor sale nordice, estice şi vestice. În plus, pentru Asia de Sud, puterea Chinei poate câştiga amploare, prin prezenţa populaţiei chineze ce deţine potenţial economic, în aproape fiecare centru urban major.

Însă posibilităţile nu sunt acelaşi lucru cu intenţiile. Oficialii chinezi accentuează ideea că intenţiile Chinei faţă de Asia de Sud-Est sunt în întregime binevoitoare, constând în nimic altceva decât dorinţa de a coopera cu celelalte ţări în vederea unei dezvoltări economice şi a obţinerii securităţii şi păcii. Beijingul a încheiat acorduri în domeniul comerţului şi al investiţiilor cu fiecare guvern din Asia de Sud-Est.

Interacţiunea la nivel diplomatic şi politic a devenit un subiect prezent zilnic în buletinele de ştiri, iar Beijingul a subliniat faptul că doreşte să extindă aria cooperării şi asupra securităţii. China a devenit principalul furnizor de ajutor economic şi militar pentru Myanmar, Cambodgia şi Laos. Cu toate acestea, există şi îndoieli legate de acest aspect.

În primul rând, istoria arată că în momentul în care apare o mare putere, ţările aflate la periferia sa suportă consecinţe nu tocmai plăcute, rămânând de văzut dacă şi China va fi ademenită de tentaţiile puterii.

În al doilea rând, pentru că maoismul şi marxismul şi-au pierdut capacitatea de a câştiga adepţi, conducerea Chinei apelează la naţionalism pentru a-şi justifica regimul autoritar. Iredentismul teritorial reprezintă o forţă politică semnificativă, iar temerile că Beijingul ar putea apela la forţă împotriva Taiwanului sunt în creştere. Intelectualii chinezi sunt de părere că intenţiile Statelor Unite ale Americii faţă de China vizează o *"încercuire"* şi o *"sufocare"*. Ei consideră că Asia de Sud-Est este cea mai slabă verigă a acestui lanţ şi că în această direcţie China poate *"pătrunde pentru a învinge contaminarea"*.

Iar în al treilea rând, chiar legăturile cu Asia de Sud-Est despre care vorbeşte Beijingul pot fi considerate a fi o reţea menită să lege aceste ţări de China.

Diplomaţii chinezi au muncit cu asiduitate şi au avut succes în a prezenta aceste legături ca fiind şanse, nu ameninţări. Cele mai recente sondaje de opinie realizate în Asia de Sud-Est arată că populaţia din această zonă are o părere favorabilă Chinei, în timp ce Statele Unite ale Americii au suferit o cădere în aceste sondaje după declanşarea războiului din Irak.

Adevărata problemă este durabilitatea acestor sentimente. Însă există certitudinea că, datorită acestei creşteri remarcabile, China ar trebui să se afle în centrul strategiilor de securitate atât ale ţărilor din Asia de Sud-Est, cât şi ale Statelor Unite ale Americii.

IMPLICAŢIILE EŞECULUI LANSĂRII SATELITULUI ISRAELIAN OFEK-6

Exagerările, promisiunile şi laudele neîntemeiate pe care le-au împărţit oficialii din domeniul apărării din Statele Unite ale Americii în legătură cu interceptarea reuşită a rachetei Arrow nu sunt justificate. Tot lipsite de bază sunt şi zarva şi predicţiile pesimiste legate de eşuarea lansării satelitului Ofek-6 şi de eşecul suferit de Arrow în încercarea de a intercepta o altă rachetă balistică, scrie cotidianul israelian *Haaretz*.

Declaraţiile făcute de purtătorii de cuvânt ai Ministerului Apărării după eşuarea trimiterii satelitului Ofek-6 pe orbită ar fi putut crea impresia că acest eşec va constitui încheierea încercărilor Israelului de a obţine prin intermediul serviciilor secrete informaţii legate de Iran. Purtătorii de cuvânt au sugerat că ei nu ar mai şti în ce stadiu se află cercetările nucleare ale Iranienilor şi că nici de acum încolo nu vor mai putea afla şi nu vor mai putea avertiza atunci când Iranienii vor lansa un posibil atac cu rachete. Adevărul, însă, se pare că este cu totul altul, spune ziarul israelian.

Există, bineînţeles, un avantaj în posibilitatea de a urmări Iranul cu ajutorul satelitului, dar dezvăluirea activităţilor sale din domeniul nuclear nu este suficientă. Tehnologia cu care era dotat satelitul Ofek-6 îi permitea acestuia să realizeze fotografii de o claritate excelentă, dar acestea nu ar fi rezolvat problema obţinerii de informaţii legate de programul nuclear al Iranului.

Americanii urmăresc activitatea Iranienilor de multă vreme, dedicând mai mulţi sateliţi de spionaj supravegherii lor, dar nu au reuşit nici până astăzi să dezvăluie ce se ascunde în spatele programului nuclear al acestora.

În ciuda performanţelor sateliţilor SUA, care sunt mai evoluaţi decât Ofek-6, aceştia au eşuat în a revela activitatea Iranienilor - cercetările asupra uraniului, obţinerea *"apei grele"* în fabrica dela Arak şi laboratorul secret al Centrului de Cercetare Nucleară. Toate acestea au fost dezvăluite abia când cetăţeni iranieni exilaţi au vorbit celor din SUA despre ele. Prin urmare, afirmaţia că, în lipsa lui Ofek-6, Israelul nu ar deţine nici o informaţie despre activitatea nucleară a Iranului şi că securitatea întregii lumi este expusă riscului pentrucă satelitul israelian a eşuat, este nejustificată.

EXPLOZIE NUCLEARĂ ÎN COREEA DE NORD?

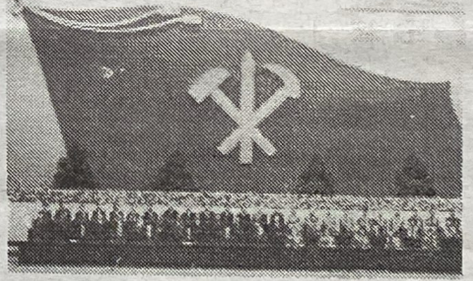

O puternică şi misterioasă explozie survenită la 9 Septembrie în Coreea de Nord a suscitat temeri că regimul dela Phenian ar putea desfăşura teste nucleare. Republica Populară Democrată Coreeană a anunţat că explozia din provincia Yanggang, aflată la graniţa cu China, este parte a unui proiect hidro-energetic. Ministrul Nord-coreean de Externe, Paek Nam-sun, l-a informat pe omologul său britanic, Bill Rammell, aflat în vizită la Phenian, că explozia a fost provocată de distrugerea intenţionată a unui munte pentru acest proiect.

În orice caz, ciudata explozie intervine într'un moment în care se multiplică eforturile diplomatice pentru a scoate din impas convorbirile în şase - SUA, Rusia, China, Japonia, Coreea de Nord şi Coreea de Sud - privind programul nuclear nord-coreean pentru care se prevede o rundă de negocieri la sfârşitul lunii Septembrie, la Beijing.

Mutismul tradiţional al Phenianului, regimul cel mai izolat şi închis din punct de vedere al informaţiilor, şi forma de ciupercă a coloanei de fum, au suscitat imediat îngrijorarea faţă de un posibil test nuclear. Provincia Yanggang este o zonă muntoasă aflată la frontiera cu China, nu foarte departe de localitatea Jian, în provincia Jilian, unde trăiesc mii de persoane cu trăsături coreene. Zona de frontieră este situată la 990 de metri deasupra nivelului mării, iar condiţiile sunt aici bune pentru realizarea unui test nuclear sau pentru lansarea unei rachete.

Ziarul *The New York Times* afirmă că Preşedintele SUA, George W. Bush şi membri ai guvernului au primit rapoarte ale serviciilor secrete privind o confuză serie de acţiuni desfăşurate de Phenian ce ar putea să indice că ţara este pregătită să-şi testeze prima bombă atomică. Ziarul asigură că indiciile au fost suficient de serioase pentru a atrage atenţia Casei Albe, deşi subliniază că serviciile secrete au păreri împărţite cu privire la semnificaţia acestor acţiuni.

Unii analişti, care au fost şi cei mai precauţi în problema Irakului, au avertizat că activitatea detectată în ultimele zile ar putea să nu fie legată de un test nuclear. O oficialitate a indicat în acest sens că probele nu sunt deocamdată *"concludente"*, deşi destul de îngrijorătoare. În cazul în care se va confirma că a fost vorba de un test nuclear, nu numai că vor fi date la iveală eforturile de peste un deceniu ale Coreii de Nord de a se dota cu un arsenal nuclear, dar se va şi produce un dezechilibru în raportul de forţe din Asia, ceea ce va duce la o cursă a înarmării nucleare în regiune.

SPIONAJ LA PENTAGON?

Poliţia federală urmăreşte să afle dacă un funcţionar din Pentagon a furnizat unei organizaţii proisraeliene din Washington informaţii în legătură cu politica americană faţă de Iran, scrie cotidianul francez *Le Monde*.

Presupusa afacere de spionaj în favoarea Israelului, dezvăluită recent de către presa americană, s'a îmbogăţit cu noi alegaţii, toate din surse anonime, care pun în cauză oficiali ai Pentagonului şi ai Casei Albe care aparţin curentului neoconservator al Partidului Republican.

Un colaborator al Ministerului Apărării a prezentat de altfel întreaga afacere - în mod anonim - ca pe un episod al conflictului care îi opune de mulţi ani pe neoconservatori şi Agenţia Centrală de Informaţii.

Singurul fapt stabilit, pentru moment, este acela că un funcţionar al Pentagonului, Lawrence Franklin, care lucrează în serviciile subsecretarului însărcinat cu politica, Douglas Feith, este suspectat de a fi comunicat către un *lobby* proisraelian un document secret în legătură cu Iranul.

FBI, însărcinat în Statele Unite cu contraspionajul, a interogat doi lideri ai Comitetului american pentru afaceri publice referitoare la Israel, o organizaţie *(Aipac)* care promovează cauza statului evreu, din 1954, pe lângă oficiali guvernamentali şi parlamentari din Washington.

Nici o acuzaţie nu a fost formulată împotriva Aipac, care a dezmințit orice neregulă şi a dat asigurări cu privire la voinţa sa de a coopera cu anchetatorii.

Potrivit lui *"Washington Post"*, punerea în cauză a serviciilor conduse de Domnul Feith s'ar extinde la informaţiile de care a dispus Ahmed Chalabi, preşedintele Congresului Naţional Irakian, şi ale cărui birouri din Bagdad au fost percheziţionate de către poliţia irakiană, în Mai, cu acordul Administratorului american, Paul Bremer.

"Washington Post" afirmă că o serie de funcţionari ai Pentagonului, cu toţii neoconservatori, şi cărora Ahmed Chalabi le era apropiat, au fost audiaţi de către FBI.

Ar fi vorba, în afară de însuşi Domnul Feith, de Paul Wolfowitz, *"numărul doi"* al Ministerului Apărării şi de Richard Perle, membru al Defense Policy Board, un organ consultativ plasat pe lângă ministrul Apărării Donald Rumsfeld.

David Wurmser, membru al cabinetului vicepreşedintelui Richard Cheney, ar fi fost şi el interogat.

Atitudinea ce trebue adoptată faţă de Iran divizează, de multă vreme, guvernul american. După invadarea Irakului, Ministerul Apărării a decis să-i ajute pe Mujahedinii poporului, mişcare opusă regimului dela Teheran, dar clasificată ca teroristă de către Departamentul de Stat.

Potrivit *"New York Times"*, membri ai curentului neoconservator s'au interpus pentru a dezvolta contactele între guvernul american şi acest partid, dar Casa Albă a pus capăt acestei iniţiative.

Israelul consideră eforturile iraniene, în domeniul nuclear, ca fiind ameninţarea cea mai gravă care planează asupra statului evreu. De asemenea, nu ar fi deloc surprinzător ca liderii israelieni să caute să afle ceea ce ştiu şi ceea ce gândesc Americanii în legătură cu această chestiune.

Alianţa strânsă dintre Statele Unite şi Israel nu îl împiedică pe acesta din urmă să facă parte din ţările care desfăşoară, la Washington, activităţi de spionaj *"agresive"*. În schimb, diplomaţii israelieni sunt supravegheaţi îndeaproape de către serviciile americane.

FBI a început să se întrebe, încă de acum doi ani, dacă nu cumva Aipac serveşte drept intermediar pentru transmiterea de informaţii către Ierusalim. El ar fi avertizat-o în legătură cu aceste bănuieli pe Condoleezza Rice, consiliera lui George Bush pentru problemele securităţii naţionale.

Poliţiştii federali s'au interesat, în 1997, de activităţile unui diplomat israelian, pe atunci în post la New York, Naor Gilon. Aflat în legătură cu serviciul de informaţii al armatei israeliene, Naor Gilon întreţinea contacte cu inspectorii ONU în Irak şi, în deosebi, cu Scott Ritter, care lucra pentru serviciile americane. Naor Gilon este în prezent responsabil cu afaceri politice la ambasada Israelului din Washington şi, potrivit *"Los Angeles Times"*, întâlnirile sale cu membri ai Aipac au fost supravegheate de către FBI.

Se pare că tocmai în cadrul acestei anchete poliţiştii au dat de Lawrence Franklin. Analist în domeniul informaţiilor, specialist în probleme privind Iranul, el a participat, în această calitate, la elaborarea unui proiect de *"directivă prezidenţială de securitate naţională"* care nu a văzut niciodată lumina zilei, întrucât continuă să facă obiectul unor discuţii înverşunate între Pentagon, Departamentul de Stat, CIA şi Casa Albă.

CRONICA VREMII

INCOMPETENŢELE PSD-ULUI

—Ion BOIERU—

Sunt vizibile şi structurale incompetenţele PSD-ului în orice fel de încercare a sa de a obţine rezultate mai bune în proiectele şi programele sale, în cadrul guvernării. Acest lucru se datorează, în primul rând, incapacităţii acelor care se străduiesc să iniţieze şi să aplice măsurile necesare, pe care le iau în considerare. Sunt incapabili, pentrucă nu au pregătirea necesară sau nu au o percepţie a democraţiei, pe care pretind că şi-au însuşit-o şi că o practică; şi, mai ales, pentrucă nu au o concepţie juridică despre ceea ce înseamnă un stat, deci nu au nici noţiunile elementare despre aspectele juridice ale procesului de guvernare.

Din aceastăa cauză se produc tot felul de aberaţii, care nu pot scăpa organelor de monitorizare ale Uniunii Europene, nici acum, nici în faza ulterioară, după ce România *"ar putea să primească"* statutul de acceptare ca membră în U.E.

Pesediştii, care se găsesc angajaţi în procesul de guvernare şi care îşi scot în evidenţă destul de des incompetenţele ridicole în actele de guvernământ, nu vor putea rezista în *"munca lor de proletari pesedişti"*, când vor lucra (Doamne fereşte!) direct cu reprezentanţii U.E.

Este, pentru România, nu numai ridicol sau caraghios, ci o mare întristare şi durere să se vadă cum absurdităţile guvernării pesediste, pe care le evaluează mereu şi mai mult decât mereu oficialii UE, atrag atenţia lor asupra erorilor şi a inadmisibilităţilor, în legătură cu punctele obligatorii de îndeplinit pentru aderarea la Uniunea Europeană.

Toate se fac, sau aproape toate, în văzul general şi chiar în sfidarea totală şi nerusinată a obiecţiilor ridicate din partea opoziţiei politice, parlamentare sau a ziariştilor pregătiţi şi responsabili, în cazuri speciale.

Cazul cel mai recent este reprezentat de schimbarea conducerii Băncii Naţionale, care era o instituţie de mare autoritate morală şi respectată de toate instituţiile financiare din lume. Pe baza unor schimbări de texte, în mare grabă, PSD a trecut la un simulacru de vot şi a făcut înlocuirea vechiului Consiliu de Administraţie, cu excepţia guvernatorului Mugur Isărescu, care a fost reţinut de mascarada de comisie a celor care au votat.

O schimbare a lui Isărescu ar fi putut creea o stare de panică, atât în lumea financiară dela Banca Mondială şi dela Fondul Monetar Internaţional, cât şi în cercurile oficiale ale Uniunii Europene, care monitorizează cu deosebită grijă treburile economice şi financiare din România, căci toate aceste instituţii au o deosebită apreciere faţă de guvernatorul Isărescu.

Dacă finanţele dela Banca Naţională a României ar fi încăput pe mâna PSD, nu ar fi fost exclusă posibilitatea ca nişte surprinzătoare măsuri să-i fi putut asigura un loc similar cu cel al Tezaurului românesc din Rusia. Să nu uite nimeni ce asigurări optimiste dădeau Iliescu şi Geoană nu cu mult timp în urmă României, despre relaţiile cu Rusia, pe temeiul Tratatului de Bază pe care l-au semnat la Moscova, şi al cărui text nimeni nu l-a văzut, afară de Iliescu şi Geoană. Şi, iată ce surpriză au oferit nu mult timp după semnarea Tratatului, pe care l-au lăudat cei doi exponenţi ai Ţării, semnatari încapabili să priceapă vreo iotă din interesele României, în apropierea nefericită a Rusiei.

A apărut se pare ca din senin, dar nu este aderărat, ci din adâncurile pofticioase ale Rusiei, de totdeauna: intenţia de a acapara Basarabia, prin cele mai zănatice şi bestiale mijloace care fac parte din arsenalul diplomatic al Rusiei, de totdeauna. Manevra este specifică diplomaţiei dela Moscova, de data asta în directă conexiune cu Ucraina, care are aceleaşi caractere de diplomaţie slavonică.

Şi aşa s'a ajuns la povestea cu Canalul Bâstroie, în Delta Dunării, stabilind o nouă graniţă între România si Ucraina. Oare, Iliescu şi Geoană, nu cunoşteau caracterul rapace atât al Ruşilor cât şi Ucrainenilor, cel puţin din vorbirile altora, dacă nu din fosta *"prietenie"* din perioada iobăgiei coomuniste din 1944-1989 Decembrie.

Ce garanţii şi-au luat cei doi semnatari, personal, că nu vor lăsa loc unor surprize, cu semnătura lor? Dacă nu au fost în stare să reprezinte interesele ţării, la semnarea unui act diplomatic, atât de însemnat pentru Ţara Românească, de ce nu au apelat la sprijinul unor diplomaţi, pensionari, care aveau şi experienţă şi integritate morală şi politică, cum nu au nici Iliescu, nici Geoană? Amândoi sunt responsabili, în faţa poporului român, pentru incompetenţa pe care au arătat-o prin semnarea unui Tratat de Bază, fără să aibă nici o garanţie sau măcar suspiciune că Ruşii, măcar în această perioadă a istoriei, vor dezolta o diplomaţie civilizată, cu vecinii lor, cel puţin. Pe ce temeiuri, au făcut declaraţiile şi asigurările lor, date poporului român, în momenntul semnării? Ar fi bine să fie dat publiccităţii textul Tratatului semnat, ca să cunoască toată lumea, actul de slăbiciune, pe care l-au semnat cei doi oameni, lipsiţi de respect pentru naţiunea română.

Acest neam, răvăşit de teroarea dictaturii comuniste, a fost asociat cu amândoi semnatarii, în ale căror servicii nu mai putem avea încredere, căci nu sunt ataşaţi *"interesului naţional"*. Iar despre interesul lor personal sau de partid, nu ne privește pe noi. Ei nu au demonstrat nici cel mai umil interes pentru servirea neamului românesc. Toată vorbăria lor este zeamă acră, de mahala, nu dintr'o gospodărie acceptabilă.

Mai mult decât atât, sunt rsponsabili moral în faţa unui neam, care a suferit o jumătate de veac sub tragedia tovarăşilor lor. Nu au nici o competenţă morală, politică sau naţională. Peste toate acestea, în plus, şi-au dovedit incompetenţa de a lucra pentru instalarea unei democraţii pe pământul României, unde nu au demonstrat nici un fel de dorinţă sau pricepere în acest domeniu.

ULTIMA ORĂ

Theodor Stolojan se retrage din cursa pentru Preşedinţie

Din declaraţiile principalilor actori politici, se conturează trei variante de explicaţii pentru retragerea lui Theodor Stolojan din cursa prezidenţială. Prima porneşte chiar dela anunţul făcut de el.

"Din păcate, drumul meu în cursa prezidenţială se încheie aici", spunea Theodor Stolojan pe 2 Octombrie.

"Starea mea de sănătate mă opreşte din acest drum. Problemele de sănătate cu care mă confrunt pot fi remediate acum. Dacă nu mă concentrez acum asupra lor, riscă să se agraveze iremediabil. Renunţ la cursa prezidenţială cu regret."

Şantajul politic

A doua zi, cel de-al doilea copreşedinte al Alianţei Dreptate şi Adevăr, liderul PD, Traian Băsescu a respins această idee, afirmând că Theodor Stolojan era şantajat politic.

"De mai bine de o lună aveam discuţii frecvente cu Theodor Stolojan pe tema renunţării la cursa prezidenţială, de mai bine de o lună dânsul a deschis discuţia necesităţii renunţării la cursa prezidenţială. Era într'un stress teribil, nu este adevărat că are nu ştiu ce boli, nu ştiu ce operaţii, Theodor Stolojan nu face nici o operaţie, are nevoie doar de odihnă ca să iasă din şantajul la care continuu era supus."

Preşedintele interimar al PNL, Călin Popescu Tăriceanu a declarat că fostul lider al partidului, Theodor Stolojan, nu are o boală incurabilă, dar că starea lui de sănătate s'ar fi deteriorat dacă nu intervenea la timp.

"Nu cred că Stolojan ar fi avut un alt fel de fişă medicală decât cea a unui om sănătos", a adăugat Tăriceanu.

Presiunile din PNL

Candidatul PSD la preşedinţie, Adrian Năstase, a respins ipoteza şantajului, dând vina pe mediul în care trăia Stolojan.

"Afirm cu toată tăria şi cu toată responsabilitatea că nu a existat din partea PSD sau a instituţiilor statului vreo formă de şantaj la adresa lui Theodor Stolojan. Numeroasele întâlniri ale lui Băsescu cu unii dintre liderii liberali au creat o atmosferă care a dus într'adevăr la o presiune psihologică foarte puternică asupra lui Theodor Stolojan, care probabil că a înţeles că eforturile lui nu erau urmate pe măsura cuvenită."

Potrivit noului preşedinte interimar al PNL, Călin Popescu Tăriceanu, cât şi unei declaraţii a premierului Adrian Năstase, Theodor Stolojan a părăsit ţara în dimineaţa zilei de 3 Octombrie.

Călin Popescu Tăriceanu a mai anunţat că Biroul Executiv al PNL a decis să propună desemnarea lui Traian Băsescu drept candidat la Preşedinţie al Alianţei PNL-PD.

CUVÂNTUL ROMÂNESC
The Romanian Voice / La Voix Roumaine
ISSN 0705-8305
Redacţia şi Administraţia:
P.O.BOX 78010
WESTCLIFFE POSTAL OUTLET
HAMILTON, ONTARIO
CANADA
L9C 7N5
TELEFON: (905) 387-1832
FAX: (905) 388-4851

CUPON DE ABONAMENT

COMPLETAŢI CU LITERE DE TIPAR

☐ NOU ☐ REÎNNOIRE

NUMELE DE FAMILIE.....

PRENUMELE.....

STRADA/ Nr. .....

ORAŞUL.....STATUL/PROVINCIA.....

CODUL POŞTAL.....ŢARA.....

Din presa străină

VLADIMIR PUTIN ÎNTĂREŞTE CONTROLUL KREMLINULUI

Preşedintele rus, Vladimir Putin, a cerut o schimbare radicală a sistemului politic, în cadrul a ceea ce a numit efortul întregii ţări împotriva terorismului. Dacă vor fi puse în aplicare, lucru ce este de aşteptat, propunerile liderului dela Kremlin vor întări controlul deja destul de aspru pe care Kremlinul îl exercită asupra guvernelor regionale şi asupra legislativului, în general, comentează cotidianul american *The New York Times*.

În cadrul unor întâlniri speciale cu membrii cabinetului său şi cu liderii guvernelor regionale, preşedintele rus a subliniat ceea ce va reprezenta cea mai semnificativă restructurare ce a avut loc în Rusia în decursul a mai bine de un deceniu, o schimbare despre care criticii imediaţi au declarat că va genera încălcări ale Constituţiei în vigoare şi va şubrezi şi mai tare ceea ce a rămas din forţele de opoziţie.

Potrivit propunerilor sale, despre care a spus că nu necesită operarea unor amendamente constituţionale, ci doar aprobarea parlamentului rus, guvernatorii sau preşedinţii celor 89 de regiuni ale Federaţiei Ruse nu vor mai fi de acum aleşi prin vot popular, ci de parlamentele locale şi doar la recomandarea preşedintelui rus.

Ca urmare a atacului dela Beslan, doborîrea a două avioane de pasageri şi a unui atac terorist comis la o gură de metrou, incidente care au zguduit Rusia ultimelor trei săptămâni, Preşedintele Putin continuă să susţină că Rusia a fost slab pregătită pentru a lupta împotriva terorismului şi a subliniat că ţara are nevoie de un sistem politic mai unitar. Cu toate acestea, propunerile sale au lăsat clar să se înţeleagă că, pentru Vladimir Putin, unitate înseamnă consolidarea puterii executivului rus.

"Cei care gândesc, organizează şi duc la bun sfârşit acte teroriste urmăresc în primul rând dezintegrarea ţării. Urmăresc să fărâmiţeze statul, ruinând Rusia. Sunt sigur că unitatea ţării este principala condiţie pentru a obţine victoria în faţa terorii", a declarat liderul rus.

Întregul spectru al forţelor de opoziţie ruse a avut reacţii variate, dela scepticism, uimire şi până la furie amestecată cu sentimentul de neputinţă. Liderul principalului partid de opoziţie din Rusia (Partidul Comunist), Ghenadi Ziuganov, a etichetat propunerile Preşedintelui Putin ca fiind *"prost concepute"*, iar Serghei Mitrokin, liderul partidului liberal Iabloko, a declarat că acestea *"reprezintă eliminarea ultimelor legături din aşa-numitul sistem <checks and balances>"*.

Deputatul independent, Mihail Zadornov, reprezentantul unei regiuni din Sudul Moscovei, a apreciat că propunerile mai degrabă îi vor priva pe cetăţenii ruşi de libertăţi decât să îi unească în lupta împotriva terorismului. *"Toate aceste măsuri echivalează cu o revenire la realitatea defunctei URSS"*, a declarat acesta într'un interviu telefonic.

Schimbările electorale necesită aprobarea parlamentului dela Moscova, dar, din moment ce partidul Rusia Unită, loial lui Putin, controlează mai mult de două treimi din cele 450 de locuri, concluzia poate fi deja trasă. Serghei Mitrokin a mai apreciat că, deşi respectivele propuneri *"contrazic litera şi spiritul Constituţiei"*, a le contesta este dela bun început un demers fără sorţi de izbândă. *"Din nefericire, în Rusia, parlamentul şi sistemul juridic nu mai sunt independente"*, a precizat acesta.

În zilele următoare atacului dela şcoala din Beslan, preşedintele rus a avut mai multe apariţii publice şi, cu o neobişnuită candoare, a recunoscut eşecurile şi slăbiciunile guvernului în lupta de combatere a terorismului.

Până la începutul acestei săptămâni, în loc să îi îndemne pe Ruşi să se mobilizeze în faţa ameninţărilor care pândesc ţara, Putin s'a limitat la a oferi doar propuneri vagi de a redresa lucrurile care nu au mers bine. Dela preluarea puterii, în 1999, este ştiut faptul că Preşedintele Putin a luat măsuri, adesea după bunul plac, menite în special să consolideze prerogativele executivului.

De asemenea, trebue amintit şi că Preşedintele Putin a propus unificarea eforturilor antiteroriste sub umbrela unei singure agenţii special formate, invocând în acest sens exemplul a numeroase ţări care se confruntă cu ameninţări teroriste. Referirile sale par a fi la un organism nou precum Ministerul American pentru Securitate Internă, despre care unii chiar cred că ar trebui emulat şi de Rusia. Cu toate acestea, preşedintele nu a fost dispus să ofere detalii în acest sens. De asemenea, a cerut scoaterea în afara legii a organizaţiilor extremiste care se ascund sub umbrela discursurilor religioase şi naţionaliste şi totodată înăsprirea pedepselor pentru delicte, fie ele şi minore (de pildă, obţinerea unui paşaport fals pentru a scăpa de urmărirea poliţiei), comise de teroriştii.

O serie de politicieni şi analişti susţin însă cu tărie că setul de propuneri înaintat de Preşedintele Putin au puţin de-a face cu o bună protejare a Rusiei de noi atacuri teroriste, precum cele comise în ultimele trei săptămâni. *"Nu este o reacţie la vreun atac terorist, ci o încercare de a schimba sistemul politic pentru ca autorităţile dela Kremlin să aibă un control şi mai mare"*, a mai apreciat Mihail Zadornov.

Exploatând suferinţa şi durerea unei naţiuni zguduite de atentate, propunerile Preşedintelui Putin nu fac decât să avanseze o agendă antidemocratică, este de părere ziarul american. Cu ceva timp înainte de consumarea sângeroaselor evenimente, autorităţile ruse au luat noi măsuri de suprimare a libertăţii mass-media ruse, de marginalizare a partidelor de opoziţie şi de a aduce acuzaţii juridice devastatoare unor importanţi oameni de afaceri care au îndrăznit să îi conteste supremaţia. Răspunsul la problemele Rusiei de azi, inclusiv corupţia şi terorismul care o afectează grav, este mai multă democraţie, nicidecum mai puţină, cum încearcă preşedintele rus, conchide *The New York Times*.